ΒΛΑΧΟΣ ΚΩΣΤΑΣ
ΣΠ. ΛΑΜΠΡΟΥ 60
453.33 ΙΩΑΝΝΙΝΑ

PORT
PAYÉ
HELLAS
ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ
Κ.Δ.Α.
ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ
ΕΛΛΑΣ

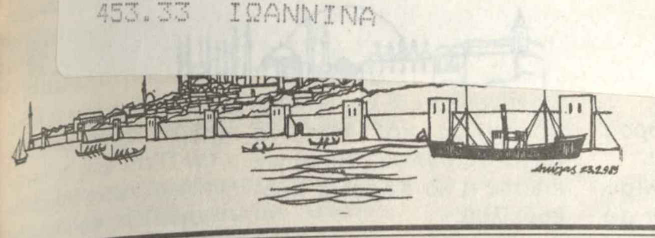

ΕΠΤΑΛΟΦΟΣ

Για την Πόλη, τον πολίτη, τον πολιτισμό

Μηνιαία Πολιτική Εφημερίδα * Εκδότης - Διευθυντής: Μιχάλης Βασιλειάδης

ΠΡΟΣΟΧΗ ΝΕΑ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ:
ΕΤΟΣ 7ο - ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 82 - ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 1998 - Διευθ.: Λασκαρίδου 52 Καλλιθέα 176.76 Τηλ. 95.83.225 Fax: 95.10.787

Κραυγές εγρήγορσης (και όχι απελπισίας) από την Πόλη, με στόχο την αφύπνιση των εκτός Πόλεως Κων/πολιτών και του ανά τον κόσμο Ελληνισμού γενικότερα

του Μιχάλη Α. Βασιλειάδη

Κάποτε ήταν η βοή μας ο αλαλαγμός
που συντρόφευε μια λέξη: "γρηγορήτε".
Τώρα υποκλινόμαστε· "περάστε".

Ευάγγελος Γαλάνης

Το μήνυμα που μας κόμισε από την γενέτειρα ο Διευθυντής του Ζωγραφείου Λυκείου της Πόλης κ. Ιωάννης Ντεμιρτζόγλου με την ευκαιρία της βράβευσης μαθητών της σχολής εδώ στην Αθήνα (δες σελ. 3, όπου δημοσιεύεται αυτούσια και η ομιλία του) ήταν γεμάτο διαπιστώσεις ως προς τη διάγνωση των προβλημάτων που αντιμετωπίζει σήμερα ο Ελληνισμός στην Πόλη, αλλά και προτάσεις για τρόπους συμπαράστασης στους εκεί αγωνιζόμενους. Πέραν όλων όμως, ήταν διάχυτο από μια πικρία, που μάταια προσπαθούσε να καλύψει ο πάντοτε ευγενικός και σεμνός εκπαιδευτικός μας.

Οσο για το "δια ταύτα", αυτό ήταν διατυπωμένο με παρρησία και σαφήνεια, όπως άλλωστε μας έχει συνηθίσει, στην τελευταία φράση του μηνύματος (δες σ.3) του τ. Λυκειάρχη και Δάσκαλου πολλών εξ' ημών Δημήτρη Φραγκόπουλου, του και εντιμολ. Αρχοντα Διδάσκαλου του Γένους:

«...όσοι είναι προσηλωμένοι στο ιδανικό της Πόλης να συσπειρωθούν σ' ένα συλλογικό όργανο με αποκλειστικό σκοπό τη συγκρότηση ενός πυρήνα στον ιερό ιστορικό χώρο, όπου είναι βαθειά χωμένες οι ρίζες μας, για να διαφυλάξει την προγονική μας κληρονομιά.»

Και από την ομιλία του Γιάννη Ντεμιρτζόγλου:

«...δεν μπορούμε να είμαστε ειλικρινείς απέναντι στον ίδιο τον εαυτό μας όταν αφ' ενός μεν διαδηλώνουμε την πικρία μας για την διαρροή του ομογενούς στοιχείου της Πόλης, ενώ αφ' ετέρου την επιταχύνουμε προσπαθώντας να ιδρύουμε νέες εστίες, που δεν κρύβουν ότι φιλοδοξούν ν' αντικαταστήσουν την υπερχιλιετή κεντρική και ιερή Εστία. Οι εστίες που ιδρύθηκαν παντού στην διασπορά καλούνται ν' αναλάβουν τον επικουρικό ρόλο του ανεφοδιασμού και της διατήρησης του Πολίτικου ομογενούς στοιχείου και μάλιστα από κάθε άποψη και σε κάθε τομέα. Αυτή η δράση δικαιώνει την ύπαρξή τους. Δεν μπορούμε να μιλάμε στα παιδιά μας για την Πόλη, ενώ συγχρόνως την έχουμε ξεγραμμένη και κάνουμε αυτό αισθητό.»

Αυτά και άλλα ενδιαφέροντα (υπογραμμισμένα εκ μέρους μας στην 3η σελίδα όπου δημοσιεύεται) υπάρχουν στο μήνυμα που μας κόμισε ο Γ. Ντ. Αλήθειες, μπροστά στις οποίες δεν μας επιτρέπεται να εθελοτυφλούμε. Αλήθειες που πρέπει να απασχολήσουν τα σωματεία μας.

Η «Ε» προτείνει στους συλλόγους μας, "μικρούς" και μεγάλους, πολιτιστικούς, φιλανθρωπικούς αθλητικούς κ.α. σε ειδικές συνεδριάσεις των διοικητικών τους συμβουλίων να συζητήσουν τα προβλήματα αυτά και στη συνέχεια να πραγματοποιηθεί μια κοινή συνάντηση κατά την οποία το ίδιο θέμα θα εξεταστεί διεξοδικότερα και θα τεθούν οι βάσεις του απαραίτητου συντονισμού. Στη συνάντηση αυτή θα πρέπει να παρευρεθούν και άλλοι φορείς (π.χ. εφημερίδες) αλλά και άτομα που επιδεικνύουν ενδιαφέρον και μπορούν να προσφέρουν. Το επόμενο βήμα μπορεί να είναι ένα συνέδριο. Βεβαίως, ισχύει πάντοτε και η πρόταση που έκανε ήδη η «Ε» δια καλάμου του συνεργάτη της Κώστα Τσιλιμαντού, η οποία προσβλέπει στην έμπρακτη, προς τις εκεί οικογένειες, συμπαράσταση.

Δεν υπάρχει αμφιβολία, πως τα περισσότερα από τα σωματεία μας ιδρύθηκαν όταν οι νεοφερμένοι τότε απελαθέντες και εξαναγκασθέντες σε φυγή συμπολίτες μας, είχαν τεράστια προβλήματα να αντιμετωπίσουν και ήταν λογικό προς εκείνη την κατεύθυνση να είναι στραμμένη η προσοχή τους. Σήμερα όμως τα πράγματα είναι διαφορετικά και τα πάντα χρειάζονται αναθεώρηση και ανασυγκρότηση.

Εάν δεν θέσουμε τις όποιες δυνάμεις μας, **σήμερα**, στη διάθεση εκείνων που τις χρειάζονται, **αύριο** ίσως να είναι πολύ αργά.

Μήνυμα Δημητρίου Φραγκοπούλου Αρχοντος Διδάσκαλου του Γένους, με την ευκαιρία της τελετής για την επιβράβευση ομίλου Ζωγραφειωτών και του κ. Ι. Κωστόπουλου, προέδρου της Τράπεζας Πίστεως,

«Η Πόλη, ένας θρύλος και μια σιώπηση. Το ίδιο και "αι αχλόεσσαι" Σφίγγες του Ζωγραφείου. Στον ορίζοντα αυτού του θρύλου, η Ρωμηοσύνη ένα βυζαντινό εικόνισμα, που το φλογίζουν και το ζεσταίνουν μ' ένα κερί, με χιλιάδες κεριά οι προσφορές της δικής της λειτουργίας. Του δικού της μυστηρίου.

Και το Ζωγράφειο ένα χρυσό φλουρί στο εικόνισμα αυτό. Ενας στίχος στο ψαλτήρι της, που μελωδεί στον αιώνα,...»

Μ' αυτά τα λόγια υμνεί το σχολείο που "έθρεψε τα όνειρα της εφηβείας" του "ένας της Ορθοδοξίας διαπρύσιος κήρυκας" και "της Ρωμηοσύνης υπέροχος υπερασπιστής" ο βαθυστόχαστος Ιεράρχης Μητροπολίτης Πέργης Ευάγγελος, στο πρόσφατο πόνημά του "Εκ Φαναρίου..." Β', σε κάποιο άλλο σημείο του οποίου, χαρακτηρίζει και αξιολογεί το Ζωγράφειο "...δείγμα κραταιώματος της Ομογένειας" που "φούντωσε τα φτερά και τις ελπίδες της..."

Το Ζωγράφειο αφορά και το δίπτυχο για το οποίο διοργα-

Συνέχεια στην 3η σελίδα

ΤΟ ΓΕΓΟΝΟΣ

Ο ανομολόγητος στόχος

Οι πείσμονες προσπάθειες της Αγκυρας να αποκτήσει τον επιχειρησιακό έλεγχο σε μεγάλο μέρος του Αιγαίου, εν πολλοίς, ερμηνεύονται ως προσπάθειες που γίνονται για να στηρίξει αργότερα διεκδικήσεις εναντίον της χώρας μας. Η ερμηνεία όμως αυτή δεν είναι αρκούντως πειστική, καθ'ότι ο "επιχειρησιακός έλεγχος" έχει σχέση με το ΝΑΤΟ και μόνο και δεν στοιχειοθετεί κανένα είδος δικαιώματος πάνω σε εθνικό χώρο. Προς τι λοιπόν η προθυμία της Τουρκίας να επωμιστεί επί πλέον ευθύνες, οι οποίες θα αυξήσουν και τις υποχρεώσεις της μέσα στην Βορειοατλαντική Συμμαχία;

Είναι γνωστό πως ο ευρωπαϊκός προσανατολισμός της Τουρκίας είναι δεδομένος και καμία ευρωπαϊκή χώρα, μηδέ της Ελλάδος εξαιρουμένης, δεν θέλει να την δει να διολισθαίνει προς τριτοκοσμικά στρατόπεδα. Με την προϋπόθεση αυτή, αργά η γρήγορα ή θα αποτελέσει πλήρες μέλος της Ε.Ε. ή θα συνδεθεί στενά μ'αυτήν με ειδική συμφωνία. Ουδέποτε όμως θα μπορέσει να γίνει ένας σημαντικός εταίρος και πολύ περισσότερο μέλος του "διευθυντηρίου" όπως διακαώς επιθυμεί. Θα βρίσκεται πάντοτε στη σκιά της Γερμανίας, Γαλλίας, Αγγλίας, Ισπανίας κ.α.

Η γνώση των παραπάνω, σπρώχνει τη σημερινή Τουρκία να ψάξει το "prestige" που δεν μπορεί να έχει ως μέλος της Ε.Ε. κάπου αλλού. Το "αλλού" αυτό δεν μπορεί παρά να είναι το ΝΑΤΟ, όπου η Αγκυρα θεωρεί εαυτήν υπ' αριθμόν 2 μετά τις Η.Π.Α. Μια θέση άλλωστε, που κανείς άλλος, από τους σημερινούς τουλάχιστον εταίρους της συμμαχίας, δεν επιθυμεί ή δεν μπορεί να διεκδικήσει. Ετσι, πιστεύει -και δεν έχει τελείως άδικο- πως θα μπορεί να επιβάλει και στην Ε.Ε. τις επιθυμίες της.

Αυτός είναι και ο λόγος που δεν θέλει η Αγκυρα την διεύρυνση του ΝΑΤΟ, διότι μεταξύ των υποψηφίων χωρών υπάρχουν αρκετές που μπορούν να την ανταγωνιστούν σ' αυτήν της τήν επιδίωξη.

«Ε»

Υπόμνημα στο άρθρο μας "Εξ' οικείων τα βέλη"

Σχετικά με το άρθρο σας "Εξ' οικείων τα βέλη" στο τεύχος (80) του Νοεμβρίου της "Ε":

Ο αγώνας του Οικουμενικού μας Πατριαρχείου για την επαναλειτουργία της Θεολογικής Σχολής της Χάλκης ήταν επόμενο να οδηγήσει σε αντιδράσεις πολλών παραγόντων, ιδίως ελλαδικών. Το γεγονός αυτό διαπιστώνω και εδώ στη Γερμανία. Αυτό όμως που πονεί κι ίσως να πρέπει να μας ξυπνάει είναι όταν τα βέλη είναι "οικεία". Κατ' αρχήν οφείλουμε ευγνωμοσύνη στη Θεία Πρόνοια για την παρουσία στον Θρόνο της Κωνσταντινουπόλεως μιας προσωπικότητας σαν κι αυτή του Βαρθολομαίου του Α', σε μια δυσχερή περίοδο του Ελληνισμού και της Ορθοδοξίας. (Αυτά τα δύο μπορούμε να τ' αντικαταστήσουμε με τον όρο Ρωμιοσύνη, όπως αποδεικνύουν οι καθ. πατ. Ρωμανίδης και Μεταλληνός. Οι ενδοιασμοί του κ. Φούγια μου είναι ακατανόητοι. Οι όμοια σκεπτόμενοι είναι σαν να απορρίπτουν την μοναδική ευκαιρία που προσφέρεται στον σύγχρονο ελληνισμό ν' αποκτήσει οικουμενικότητα).

Προσωπικά με προβληματίζει και με πικραίνει ιδιαίτερα η στάση του σεβαστού μου Γέροντα Ιεράρχη Αρχιεπ. Ιακώβου, του οποίου έχω την τιμή να είμαι, εν μέρει, και συγχωριανός. Το στοιχείο όμως που απουσιάζει απ' την επιχειρηματολογία τόσο του Γέροντα όσο και του καθ. Χ. Γιανναρά είναι η αναφορά στην Θεία Βούληση. Υποτίθεται ότι τόσο ο παλαίμαχος σεβαστός Ιεράρχης όσο κι ο θεολόγος καθηγητής, πιστεύουν ότι ο Ορθόδοξος Χριστιανισμός αποτελεί την ορθή έκφραση της χριστιανικής διδασκαλίας, συνεπώς βρίσκεται υπό την προστασία της Θείας Πρόνοιας. Εάν τα πράγματα έχουν έτσι, τότε τί το συμφωνότερο με το θέλημα του Θεού, απ' τον αγώνα του Οικ. Πατριάρχου για την επαναλειτουργία της Σχολής, που μορφώνει ορθοδόξους κληρικούς και θεολόγους, των οποίων σκοπός είναι η Ιεραποστολή κι η υπηρεσία στο Οικουμενικό Πατριαρχείο;

Από την επιχειρηματολογία των "οικείων" εξυπακούεται κάποια σύγκρουση εθνικών συμφερόντων με τον θεσμό του Φαναριού (δόξα νάχει ο Θεός που υπάρχουν και κάποιοι Ευάγγελοι Γαλάνηδες, φωτισμένοι κληρικοί). Για τα εθνικά συμφέροντα όμως υπεύθυνη είναι η εκάστοτε κυβέρνηση της Ελλάδας, η οποία έχει την ιστορική υποχρέωση να κάνει την δουλειά της στο διπλωματικό πεδίο, δείχνοντας συνάμα τον απαιτούμενο σεβασμό στον Προκαθήμενο της Μητέρας Εκκλησίας (κι όχι να ισχυρίζεται ο υπουργός των Εξωτερικών της, ότι ευρισκόμενος στην Πόλη δεν είχε καιρό να περάσει απ' το Φανάρι. Ούτε ένα κερί δεν αισθάνθηκε την ανάγκη ν' ανάψει; Ή άραγε είμαι φριχτά αφελής;;;)

Η κυβέρνηση της Ελλάδας - κι όχι μόνο η παρούσα- αν θεωρεί τον εαυτό της υπεύθυνο για λαό ορθόδοξο, οφείλει να εργάζεται σαν αρωγός του Οικ. Πατριαρχείου κι όχι να προσδοκεί εξυπηρετήσεις εκ μέρους του Φαναριού. Ακόμη δε λιγότερο, ν' αποπειράται να συγχρησιμοποιεί τον Οικουμενικό της Ορθοδοξίας Θρόνο σαν "διαπραγματευτικό ατού".

Πιστεύει κανείς, αλήθεια, στην Αθήνα ότι η ελληνική εθνική-εξωτερική πολιτική θ' απεγκλωβισθεί αν παύσει να υπάρχει η Πολίτικη Ρωμιοσύνη και το Φανάρι;;; Αν το πιστεύουν, τότε τίποτε δε διδάχθηκαν απ' την ιστορία και δε γνωρίζουν διόλου την νεοτουρκική φασιστική πολιτική ιδεολογία, η οποία δεν άλλαξε ούτε ένα γιώτα απ' το 1909 μέχρι τις μέρες μας.

Τολμώ να ισχυριστώ ότι θα πρέπει να αγνοήσουμε τα βέλη των "οικείων" και να στρωθούμε στη δουλειά μ' εκείνο το σοφότατο "πρώτα ο Θεός" του λαού μας, που είναι πιο αλάνθαστο από όλες τις λογιότατες ανθρώπινες δοξασίες.

Μας χρειάζονται δουλευτάδες σαν τον συνεργάτη σας κ. Κ. Γ. Τσιλιμαντό, που είχε την πρωτοβουλία να προτείνει την επιδότηση των νέων οικογενειών που ζουν στην Πόλη. Απαιτούνται ειλικρινείς προσπάθειες κι αγωνιστές για τον ανεφοδιασμό της Πόλης, και πιστεύω ότι εδώ ακριβώς κείται το ιερό καθήκον των Κων/πολίτικων Σωματείων της Αθήνας (ιδίως): ν' αναλάβουν επικουρική δράση με σοβαρότητα, για την διατήρηση της "ταυτότητας" των εκεί συμπολιτών μας. Να μη τους ενθαρρύνουμε να φεύγουν αλλά να τους βοηθάμε να μένουν. Κι αυτό μπορεί να επιτευχθεί μονο με την υποστήριξη της εκεί Παιδείας. Οι πολιτιστικές μας παραδόσεις είναι δυνατόν να διατηρηθούν αλλά και να παραμείνουν γόνιμες μόνο όταν τρέφονται κι εκσυγχρονίζονται με την παιδεία. Αυτός όμως ο αγώνας προϋποθέτει την πεποίθηση (εμών, των εκτός τειχών της Βασιλεύουσας) ότι το υπόλοιπο που ζει στην Πόλη δεν είναι λείψανο, αλλά σπόρος ιερός του μέλλοντος.

Με τούτα δέον να ασχολούνται οι "οικείοι" κι όχι με το αν θα ωφελήσει στα ελληνικά πολιτικά συμφέροντα ή όχι η επαναλειτουργία της Σχολής της Χάλκης.

Νομίζω ότι σας τα είπα χύμα.

Καλή και γόνιμη Χρονιά για την εφημερίδα σας

Δικός σας
Χρήστος Γ.
Αναγνωστόπουλος
WIESBADEN - ΓΕΡΜΑΝΙΑ

ΑΚΟΛΟΥΘΩΝΤΑΣ ΤΟ ΕΘΙΜΟ

Η Πίττα της "Εστίας Κων/πόλεως"

Μέσα στην στοργική ατμόσφαιρα του γηροκομείου μας, του "Γηροκομείου Κωνσταντινουπολιτών" στην Ανάβυσσο, έκοψε νωρίς-νωρίς, -το απόγευμα της Κυριακής 4 Ιανουαρίου- την πίττα της, η "Εστία Κωνσταντινουπόλεως". Το "γενικό πρόσταγμα", είχε η αντιπρόεδρος κα Μαρίκα Κοντοπούλου, η οποία και εντυπωσίασε με την μεστή, γεμάτη νοσταλγία και πατριωτικό παλμό ομιλία της. Υπενθύμισε, πως το κόψιμο της πίττας δεν είναι ένα απλό τελετουργικό, αλλά ένα είδος "δείπνου μυστικού", όπου οι άνθρωποι μοιραζόμενοι το ίδιο αγαθό, υλικό ή πνευματικό, από **μονάδα** μετατρέπονται σε **ομάδα** και το **εγώ** γίνεται **εμείς.** Θύμισε παλαιότερες εποχές και υπενθύμισε πως παρά τις αδίστακτες προσπάθειές της, η Τουρκία δεν μπόρεσε να βγάλει μέσα από την ψυχή του Ρωμιού, την Πόλη. Ακόμη χειρότερα γι αυτούς -προσθέτουμε εμείς- δεν μπόρεσε να βγάλει μέσα από την Πόλη και την ψυχή της το Ρωμιό. Οι **"λίγοι και αμέτρητοι"** συνεχίζουν να αντιπροσωπεύουν το πολιτιστικό μας στίγμα, να το αναπαράγουν, ακόμα και να το εξελίσσουν.

Η ομιλήτρια, ευχαρίστησε τη διεύθυνση και το προσωπικό του ιδρύματος, το οποίο "εργαζόμενο με αυταπάρνηση αλλά και αγάπη αποδίδει τα μέγιστα". Εξέφρασε επίσης και την ευγνωμοσύνη όλων στο εθελοντικό σώμα, δίχως το οποίο η λειτουργία του ιδρύματος δεν θα ήταν ίσως δυνατή.

Την όλη τελετή χρωμάτισε η παρουσία μελών της χορωδίας Βυζαντινής Μουσικής του Συνδέσμου Μουσικοφίλων Κων/πόλεως, με τους **Σταμάτη Κίσσα, Γιώργο Μπιλλαρτζόλου, Στέλιο Τσιλιβίδη, Νικόλαο Τυροβόλη, Αλέξη Τυροβόλη, Μανώλη Νταλαρή και Κώστα Μπάλα,** η οποία εκτέλεσε εμμελέστατα ύμνους του δωδεκαημέρου.

Συγκίνησε ιδιαίτερα ο πολυχρονισμός της Α.Θ.Π. του Οικουμενικού μας Πατριάρχη κ.κ. Βαρθολομαίου, τον οποίο οι παρευρισκόμενοι, αυθορμήτως ανεγερθέντες, άκουσαν όρθιοι και με κατάνυξη.

Παρόντες επίσης και οι Γιώργος Ιωακειμόπουλος (κιθάρα) και Πέτρος (ακορντεόν), οι οποίοι συνέβαλαν στην δημιουργία διασκεδαστικού κλίματος, μέσα στο οποίο φιλοξενούμενοι του ιδρύματος και επισκέπτες πέρασαν ένα πολύ πολύ ευχάριστο απόγευμα.

Η "Ε" συγχαίρει την οικογένεια της "Εστίας", η οποία -κυριολεκτικά- με τη βοήθεια του Θεού, φέρνει σε πέρας το δύσκολο έργο της, που είναι η περίθαλψη των συμπολιτών μας της τρίτης ηλικίας κι η στοργή.

Αξιος ο μισθός τους.

Η πίττα του Α.Σ. Πέρα

Το πρωί της Κυριακής 11 Ιανουαρίου στην ιδιόκτητη αίθουσα της παραλιακής λεωφόρου Ποσειδώνος, έκοψε την πίττα του ο Α.Σ. Πέρα. Γεγονός της εκδήλωσης ήταν η αναγόρευση σε Επίτιμο Πρόεδρο, του επί σειρά ετών μέλους της διοίκησης και προέδρου του Συλλόγου, εδώ και στην Πόλη, δικηγόρου κ. Γιάννη Εμιρτζέ. Μια διάκριση την οποία ο τιμηθείς επάξια κέρδισε, με την πολυετή προσφορά του τόσο στο σωματείο, όσο και στον αθλητισμό και την νεολαία γενικότερα. Είναι στιγμές που πραγματικά λυπάται κανείς, διότι τέτοιου είδους θεσμοί εξευτελίζονται, καθ' ότι γίνεται κατάχρηση της απονομής τους. Είναι πρόσφατο ακόμη το γελοίο παράδειγμα νεοσύστατης λέσχης, με ψευδεπίγραφο μάλιστα τίτλο που εκμεταλλεύεται την Πόλη και τον αθλητισμό της, στην οποία προτού εκλεγεί καλά-καλά -το πρώτο- διοικητικό συμβούλιο, ανακηρύχθηκε "επίτιμος" κάποιος κύριος. Προφανώς αυτός πρέπει να ήταν και ο λόγος ίδρυσης του σωματείου. Δυστυχώς η παραπάνω περίπτωση δεν είναι μοναδική. Πολλές φορές και σοβαρά ιδρύματα, όπως η ίδια η Ακαδημία Αθηνών, μπορεί να ξεγελαστούν. Ευτυχώς, κανείς ποτέ δεν μπόρεσε να ξεγελάσει τους πάντες και για πάντοτε. Η λεοντή -είναι κανόνας- πέφτει και η γυμνή αλήθεια παρουσιάζεται. Ευτυχώς που υπάρχουν και οι άξιες βραβεύσεις, όπως αυτή του Γιάννη Εμιρτζέ, και οι τιμητικοί τίτλοι διατηρούν την αξία τους.

Κατά τη διάρκεια την ίδιας τελετής, βραβεύτηκαν επίσης, ο παλαιός ποδοσφαιριστής Αβραάμ (Αβράμης) Παπαναστασίου, ο Γιώργος (Γκόγκας) Νικολαΐδης ο οποίος και μετά την ενεργό του δράση ως αθλητής συνέχισε να βρίσκεται στο πλευρό του συλλόγου του. Βραβείο πήραν δικαίως και οι ομάδες επιτραπέζιας αντισφαίρισης του συλλόγου, η μεν ανδρική για την διπλή της επιτυχία να κατακτήσει πρωτάθλημα και κύπελλο η δε γυναικεία για την άνοδό της στη μεγάλη κατηγορία. Οι μικροί αθλητές Νίκος Κεσκίνογλου και Γιώργος Λέγγερης πήραν βραβεία για τις επιτυχίες τους στην κατηγορία των παμπαίδων. Βεβαίως δεν ήταν δυνατόν να λησμονηθεί ο αρχιτέκτων των μεγάλων αυτών επιτυχιών του τμήματος αντισφαίρισης προπονητής κ. Κώστας Ιωαννίδης. Η "Ε" προσθέτει και τα δικά της συγχαρητήρια στη δίκαιη βράβευσή του. Εφορος του τμήματος αυτού ο κ. Δ. Δαμιανίδης, ο οποίος επίσης τιμήθηκε.

Τα έπαθλα, όπως κάθε χρόνο, ήταν προσφορά του κ. Ανδρέα Ζώτου εις μνήμη του πατέρα του Στράτου, ενώ το έπαθλο του μικρότερου αθλητή του συλλόγου που φέτος πήρε η κολυμβήτρια Δάφνη Συνοδινού, είναι προσφορά του Ακύλα Μιχαηλίδη στο όνομα του αείμνηστου γιου του.

Συγχαρητήρια στο Δ.Σ. που εργάζεται υπό την προεδρεία του κ. Λάκη Αναστασιάδη.

Κόψιμο πίττας στο Πνευματικό Κέντρο Κων/πολιτών

Οπως κάθε χρόνο και φέτος τα συστεγαζόμενα σωματεία στο καλαίσθητο μέγαρο του Πνευματικού Κέντρου Κωνσταντινουπολιτών: Η **Ενωση Κων/πολιτών,** ο **Νέος Κύκλος Κωνσταντινουπολιτών** και το **Σωματείο Απελαθέντων Ελλήνων** έκοψαν μαζί την καθιερωμένη πίττα τους.

Η μεγάλη αίθουσα τελετών που πρόσφατα έχει ανακαινισθεί και εντυπωσιάζει με την ομορφιά της ήταν κατάμεστη το απόγευμα της Κυριακής 11 Ιανουαρίου.

Την γιορτή τίμησαν μέλη με τις οικογένειές τους, εκπρόσωποι σωματείων και επίσημοι μεταξύ των οποίων διακρίνονταν οι βουλευτές **Βύρων Πολύδωρας, Νώντας Ζαφειρόπουλος, Νικήτας Κακλαμάνης, Βασίλης Αλευράς, Κων/νος Φωκάς,** ο τ. βουλευτής κ. **Δημήτρης Μπέης,** ο τ. Νομάρχης κ. **Γιώργος Παπάζογλου** κ.α.

Πριν την έναρξη η χορωδία Βυζαντινής Μουσικής υπό την αιγίδα του κ. **Νταραβάνογλου** έψαλε εμμελέστατα βυζαντινά τροπάρια, τα κάλλαντα και τον πολυχρονισμό του Πατριάρχη.

Την έναρξη κήρυξε ο κ. **Φ. Ιωαννίδης** και ομιλίες έκαναν ο αντιπρόεδρος του Δ.Σ. της Ενωσης κ. **Αλ.** Μαζαράκης και ο πρόεδρος του Σωματείου Απελαθέντων καθ. κ. **Φερεκύδης.**

Το νόμισμα έπεσε στο κομμάτι του Χριστού. Ακολούθησαν σύντομες προσφωνήσεις παρόντων βουλευτών και η εντυπωσιακή εμφάνιση του ομίλου παραδοσιακών χορών Μεγάρων υπό την αιγίδα της κ. Τσακίρη.

Μετά τα κεράσματα ο κόσμος απεχώρησε με τις καλύτερες εντυπώσεις.

Η πίττα του Συνδέσμου των Ιωακειμειάδων

Το ίδιο απόγευμα (της Κυριακής 11 Ιανουαρίου) οι Ιωακειμειάδες συγκεντρώθηκαν σε αίθουσα του ξενοδοχείου Κάραβελ για να κόψουν την πίττα τους. Τιμητικώς καλεσμένοι παρευρέθηκαν παλαιοί καθηγητές της Σχολής και εκπρόσωποι σωματείων, μεταξύ των οποίων η επίτιμος πρόεδρος του σωματείου κα **Μαρίκα Κοντοπούλου,** ο κ. **Μενέλαος Μαυρίδης,** εκπρόσωποι των αδελφών σχολικών σωματείων και άλλων συλλόγων. Η αίθουσα γέμισε από Ιωακειμειάδες τις οποίες δέχθηκαν τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου και προσφώνησε η πρόεδρος κα **Λίτσα Καλφοπούλου.**

Στο τέλος της ομιλίας της κάλεσε την Επίτιμο Πρόεδρο κα Κοντοπούλου να κόψει την πίττα, η οποία και με σύντομες αλλά επίκαιρες ευχές για *"διάλυση των εξ' Ανατολών σκοτεινών συννέφων που απειλούν την πατρίδα μας"* επισήμανε την πανανθρώπινη αξία του *"επί γης ειρήνη"*.

Στη συνέχεια τους παρόντες ψυχαγώγησε ερασιτεχνικό χορευτικό συγκρότημα εκτελώντας μοντέρνους και παραδοσιακούς χορούς.

Με την ευκαιρία ας πληροφορήσουμε τους αναγνώστες μας ότι ο Σύνδεσμος φέτος προγραμμάτισε την καθιερωμένη εκδρομή εξωτερικού για τις αρχές Ιουνίου, στην Πολωνία. Το πρόγραμμα περιλαμβάνει τις πόλεις Κρακοβία και Βαρσοβία, πρωτεύουσα της Πολωνίας με την μακρόχρονη ιστορία της. Το ταξίδι θα συνεχισθεί διασχίζοντας την πρώην Ανατολική Γερμανία και θα καταλήξει στην διάσημη και γεμάτη μνημεία πόλη του Βερολίνου, την πρωτεύουσα της ενωμένης Γερμανίας. Αναλυτικό πρόγραμμα θα ανακοινωθεί σύντομα.

Σύλλογος Ζαππίδων

Ο Σύλλογος συμπληρώνει φέτος **εξήντα** χρόνια συνεχούς και ευδόκιμης δραστηριότητας εδώ στην Αθήνα. Για την επιτυχία αυτή, η "Ε" συγχαίρει ιδιαίτερα το πρεσβυγενές αυτό σχολικό μας Σωματείο.

Συνήθως οι πλέον πολυπληθείς συγκεντρώσεις για το κόψιμο της πίττας είναι αυτές των Ζαππίδων. Το ίδιο συνέβη και φέτος. Μια άλλη παράδοση είναι οι συγκεντρώσεις αυτές να πραγματοποιούνται στο Χίλτον. Μια παράδοση που επίσης τηρήθηκε.

Τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου με επικεφαλής την δραστήρια και δυναμική **Μαίρη Νέγκα** υποδέχθηκαν τα μέλη και τους καλεσμένους τους, μεταξύ των οποίων διακρίναμε τον επί σειρά ετών μέλος και πρόεδρο της Εφορείας της Σχολής κ. **Σταύρο Μαυρομάτη,** τον καθ. κ. **Μενέλαο Μαυρίδη,** αντιπροσώπους των άλλων Πολίτικων σωματείων, εκπαιδευτικούς κ.α. Μετά από σύντομες και περιεκτικές ομιλίες, η πρόεδρος κάλεσε την παλαίμαχο εκπαιδευτικό κα **Κουβαρά** να κόψει την πίττα, κάλεσμα στο οποίο η κα Κουβαρά ανταποκρίθηκε με συγκίνηση.

Φέτος τιμήθηκαν οι απόφοιτες του 1967, χρονιά που από το Ζάππειο αποφοίτησαν είκοσι πέντε περίπου μαθήτριες. Παρούσες στην τελετή ήταν η Ελένη Μωυσάκη-Βάλληνδα, Γεωργία Δημητριάδου-Βράνη, Ερμιόνη Σολταρίδου-Κων/δου, Αικατερίνη Τσιμεντερίδου-Τσιβιτζίογλου, Σαπφώ Γαβαλά-Αντωνιάδου, Αρτεμησία Πασχάλη-Ζαράγκαλη, Αννα Κουλακσίζογλου-Νικολαΐδου, Σοφία Λιάτση-Κίττου, Αικατερίνη Μαυρομάτη, Βαλεντίνη Νομικού-Κων/δου, Ελένη Παππά, Δέσποινα Καστανάκη-Δογάνογλου, Ελλη Κοτζαμάνογλου και Φωτεινή Κετσετζίογλου. Τιμήθηκε επίσης η κα **Κοραλία Κροκοδείλου.**

Σύνδεσμος Γαλατιανών Κων/πόλεως

Η Κομψή αίθουσα εκδηλώσεων, του "Πνευματικού Κέντρου Κωνσταντινουπολιτών" στην οδό Σούτσου, ήταν κατάμεστη το πρωί της Κυριακής 18 Ιανουαρίου 1998, από μέλη και φίλους του Συνδέσμου Γαλατιανών, ο οποίος την ημέρα εκείνη έκοβε την πίττα του.

Ο καλός αυτός σύνδεσμος, ο οποίος από την μέρα που ιδρύθηκε δεν έπαψε να εξυπηρετεί με συνέπεια τους σκοπούς που προβάλλει το καταστατικό του, έχει δώσει ιδιαίτερη ώθηση στις φιλανθρωπικές του δραστηριότητες. Το Κοσμέτειο Γηροκομείο, το Λύριο Ιδρυμα, η παιδική χορωδία, η οικονομική ενίσχυση σε μαθήτρια και φυσικά τα τακτικά βοηθήματα σε αναξιοπαθούσες οικογένειες βρίσκονται μέσα στο πλαίσιο του προγραμματισμού τους. Υπάρχει ακόμη και η γενναία έκτακτη δωρεά για την ενίσχυση των εργασιών που γίνονται στο Πνευματικό Κέντρο. Κατά τη γνώμη μας όμως, η καλύτερη προσφορά του σωματείου προς το "Μέγαρο" είναι η προτίμηση που δείχνει στο να αξιοποιεί τις ωραίες του αίθουσες με τις επιτυχημένες τους διοργανώσεις. Είναι πολλοί οι συμπολίτες μας, που γνώρισαν το "Πνευματικό Κέντρο" μέσα από αυτές τις δραστηριότητες.

Ας ξαναγυρίσουμε όμως στην τελετή του κοψίματος της πίττας. Μετά την εισήγηση που έκανε εκ μέρους του Διοικητικού Συμβουλίου ο κ. **Θεόδωρος Τσαμούρης,** η Χορωδία Βυζαντινής Μουσικής του Συλλόγου Μουσικοφίλων Κων/πόλεως έψαλε εκκλησιαστικούς ύμνους και τα κάλλαντα. Δεν έλειψε φυσικά ο πολυχρονισμός της Α.Θ.Π. του Οικουμενικού μας Πατριάρχη. Την πίττα ευλόγησε ο Πανοσιολογιότατος π. **Αλέξιος,** γνωστός και για την αγιογραφική του δραστηριότητα. Ηταν μάλιστα εκτεθιμένη σε προσκύνημα και η Ι. Εικόνα του Αγίου Νικολάου που φιλοτέχνησε ο π. Αλέξιος για τον Σύλλογο. Αμέσως μετά η παιδική χορωδία τραγούδησε αλλά και χόρεψε αποσπώντας την συμπάθεια και τα χειροκροτήματα των παρευρισκομένων.

Παρόντες εκπρόσωποι των αδελφών σωματείων και πλήθος μελών και φίλων τους οποίους στην είσοδο υποδέχονταν τα μέλη του Δ.Σ., μηδέ του εορτάζοντος **Θανάση Βουρδουρίδη** εξαιρουμένου (με την ευκαιρία ευχές και από εμάς).

Οι πάντες αναχώρησαν ικανοποιημένοι και η "Ε" θεωρεί καθήκον της να συγχαρεί τους διοργανωτές.

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΚΕΝΤΡΙΚΙΑΔΩΝ

Το απόγευμα της Δευτέρας 19 Ιανουαρίου έκοψαν την Πίττα τους οι "Κεντρικιάδες", αυτές δηλαδή που στην Πόλη φοίτησαν στο "Κεντρικό Παρθεναγωγείο".

Στην συγκέντρωση που έγινε στην ευρύχωρη αίθουσα του Ξενοδοχείου "Κάραβελ" παρευρέθηκαν πολλές παλιές μαθήτριες αλλά και εκπαιδευτικοί που δίδαξαν στη Σχολή. Παρούσα η τελευταία ελληνίδα διευθύντρια κα Αλεξάνδρα Λαμπρινού, η προκάτοχός της κα Ελένη Σαράφογλου, η καθηγήτρια Πόπη Χρηστίδου η συγγραφέας Αικατερίνη Λασκαρίδου, οι κυρίες Αννα Καρδαμένη, Βάσω Σπορίδου και Λ. Μουστακίδου που διατέλεσαν κατά καιρούς πρόεδροι, αντιπρόσωποι σωματείων κ.α.

Η πρόεδρος κα Ολγα Μαράνου-Χάρτμαν, με την άνεση λόγου και την ευφράδεια που την χαρακτηρίζει, καλωσόρισε τους προσελθόντες και αφού μας υπενθύμισε πως φέτος συμπληρώνονται τα 15 χρόνια, από την ίδρυση του Συνδέσμου, κάλεσε την κα Σαράφογλου να κόψει την πίττα το χέρι της οποίας αποδείχθηκε "γουρλίδικο" για την εφημερίδα μας, μια και το "φλουρί" έπεσε στον εκδότη μας κ. Μιχάλη Βασιλειάδη.

Η πρόεδρος κα Μαράνου-Χάρτμαν έκανε και μια ενδιαφέρουσα έκκληση. Ζήτησε από όλες και όλους οι οποίοι κατέχουν φωτογραφίες ή διάφορα αναμνηστικά από τις δραστηριότητες της Σχολής να τα καταθέσουν προσωρινά -θα επιστραφούν αφού βγουν αντίγραφα- ώστε να δημιουργηθεί ένα αρχείο, το οποίο θα είναι πολλαπλά χρήσιμο. Η έλλειψη τέτοιων αρχείων γενικά από τα σωματεία μας αποδείχθηκε τελευταία και κατά την έρευνα που έκανε ο συνεργάτης μας Στέφανος Δεκαβάλλας σχετικά με τις δραστηριότητες του αείμνηστου Γιώργου Ρούσσου στο σχολικό θέατρο. Αξίζει λοιπόν η έκκληση της προέδρου να βρει ανταπόκριση και να αποκτηθούν ακόμη καπέλο και φόρμα. Εάν δεν υπάρχουν, μπορούν να δημιουργηθούν πιστά αντίγραφα τα οποία θα κοσμούν και κάποια γωνιά της έδρας του σωματείου.

Κατά τη διάρκεια της συγκέντρωσης ευχάριστη έκπληξη αποτέλεσε η ομάδα από "μαθήτριες" που αποτελούσαν η Ολγα Μαράνου, Καίτη Αλεκτορίδου, Κούλα Εντιάρογλου και Βάσω Κοκώφ και οι οποίες "τα έψαλαν" στη διευθύντριά τους κα Σαράφογλου και καθηγήτριά τους κα Χρηστίδου, όπως ακριβώς το είχαν κάνει και πριν "λίγα" χρόνια, όταν ήταν τελειόφοιτες.

Η "Ε" συγχαίρει το Δ.Σ. που διοργάνωσε τη συγκέντρωση με την βεβαιότητα ότι η έκφραση "οι πάντες αποχώρησαν ευχαριστημένοι" στην περίπτωση αυτή δεν αποτελεί σχήμα λόγου.

Σημ.: Λόγω στενότητος χώρου αναβάλλονται για το επόμενο φύλλο ο Α.Ο. Ταταύλα κ.α. σωματεία.

Βράβευση Μαθητών του Ζωγραφείου στην Αθήνα

Οπως έχει γράψει παλαιότερα η «Ε» ομάδα μαθητών του Ζωγραφείου Λυκείου στην Πόλη πρώτευσαν σε διαγωνισμό που προκήρυξε η "Ομοσπονδία Βιομηχανικής Χημείας" της Τουρκίας, στον τομέα της έρευνας, με αποτέλεσμα να αντιπροσωπεύσουν αυτοί, τη χώρα στην Ευρώπη.

Ο Σύνδεσμος Αποφοίτων Ζωγραφείου των Αθηνών, πήρε την εύστοχη απόφαση να καλέσει στην Αθήνα και να βραβεύσει την ομάδα αυτή, η οποία αποτελείται από τους μαθητές της Γ' Επιστημονικού Λυκείου Γιάννη Ιωαννίδη, Γιώργο Κέρτη, Ιωακείμ Ψευτέλη, Παναγιώτη Σαρρή και της Β' Επιστ. Λυκείου Αθανάσιο Ιγγλέζο και Γρηγόρη Βερμίσογλου με επικεφαλής την καθηγήτρια κα Ερση Αμπατζή-Κάλφογλου.

Η σχετική εκδήλωση οργανώθηκε την Δευτέρα 22 Δεκεμβρίου 1997 στο "Πνευματικό Κέντρο" παρόντος και του διευθυντή του Ζωγραφείου κ. Ιωάννη Ντεμιρτζόγλου ο οποίος ακολούθησε την αποστολή στην Αθήνα. Κατά τη διάρκεια της συγκέντρωσης έγινε η παρουσίαση της έρευνας των μαθητών, η οποία ενθουσίασε πράγματι τους παρευρισκομένους. Θαυμάσαμε όλοι τον μεθοδικό τρόπο εργασίας των μαθητών και την αποτελεσματική καθοδήγηση και εποπτεία απ' αυτών, των εκπαιδευτικών μας.

Κατά την ίδια εκδήλωση τιμήθηκε και το Ιδρυμα Κωστοπούλου, στο πρόσωπο του παρόντος ηγετικού στελέχους του κ. Δημητρίου Κατσίκη. Το εν λόγω ίδρυμα έχει πολλαπλά και έμπρακτα αποδείξει την συμπαράστασή του στο Ζωγράφειο Λύκειο.

Πολλά θα μπορούσε να γράψει κανείς σχετικά, προτιμότερον είναι όμως να δημοσιευθούν τα άκρως ενδιαφέροντα μηνύματα των τέως και νύν λυκειαρχών του Ζωγραφείου (με υπογεγραμμένα εκ μέρους μας τα σημαντικότερα κατά τη γνώμη μας σημεία) τα οποία αξίζει να διαβάσουν οι αναγνώστες μας και να μελετήσουν οι αρμόδιοι.

Η ομιλία του Διευθυντή του Ζωγραφείου Λυκείου κ. Γιάννη Ντεμιρτζόγλου έχει ως εξής:

Εντιμότατε κ. Νομάρχα
Ομογάλακτοί μου αδελφοί
Εντιμότατες κυρίες και κύριοι
Φίλοι Ζωγραφειώτες,

Χαιρόμαστε σήμερα ιδιαίτερα γιατί τα Δ.Σ. του Συλλόγου Αποφοίτων Ζωγραφείου Λυκείου και Νέου Κύκλου Κων/πολιτών μας έκαναν την τιμή να μας καλέσουν, να μας φιλοξενήσουν και να τιμήσουν τα φιλότιμα παιδιά του Ζωγραφείου. Ηλθαμε και φέρνουμε τον χαιρετισμό και την Αγάπη των ολίγων συμπατριωτών σας, που προσπαθούν ο καθείς με τον τρόπο του, σύμφωνα με την προσωπική του κρίση **να διαφυλάξει την πολιτιστική και άλλη κληρονομιά των προγόνων μας στην Πόλη.** Τόνισα ότι σύμφωνα με την κρίση του, γιατί ο κάθε άνθρωπος θεωρεί αυτό που κάνει ότι είναι το ορθό, ότι είναι το σωστό. Και αυτός που κρίνει και κατακρίνει, και αυτός θεωρεί την κρίση του σωστή. **Τονίζω, αυτή τη σκέψη μου, γιατί εμείς που μείναμε στη γενέτειρα προσπαθούμε, όσο το επιτρέπουν οι συνθήκες, να διαφυλάξουμε με τον καλύτερο τρόπο όσα κληρονομήσαμε από τους προγόνους μας.**

Ισως ξενίζουν σε μερικούς οι επισκευές και οι ανακαινίσεις. Σκεφτείτε όμως ότι **ή πρέπει να τα παρατήσουμε όλα και να περιμένουμε το τέλος ή πρέπει να συνεχίσουμε τη συντήρηση. Μη ξεχνάμε ότι ζούμε και υπάρχουμε, ας είμαστε και ολίγοι...** Και η φιλοσοφία μας είναι το "έχει ο Θεός" του Πατριάρχου μας και το Dum Spiro Spero "εφόσον ΖΩ, ελπίζω" των Λατίνων. **Δεν μπορούμε να παραδώσουμε τα όπλα, γιατί τότε αυτό θα είναι και το τέλος μας.**

Είδαμε πέρσι την επιτυχία των παιδιών μας σε διάφορους τομείς. Μόχθησαν, κουράσθηκαν, ξημεροβραδυάστηκαν για να φθάσουν σε κάποιο αποτέλεσμα και το πέτυχαν. Δεν ήταν τυχαία η επιτυχία τους. Σήμερα ο Πατριάρχης μας και **όλοι μας, επαγρυπνούμε για τον νέο, για την νέα.** Το ενδιαφέρον μας γι αυτούς κατά το παράδειγμα του Πατριάρχου είναι ζωηρό και ανεπανάληπτο. Γιατί αυτοί είναι η ελπίδα του μέλλοντος. Οραματίζεται και στηρίζει στα παιδιά μας, την ύπαρξή μας στή Βασιλεύουσα. Σήμερα η ζωή στην Πόλη δεν είναι όπως φαίνεται, όταν την περιηγείσαι με ένα πούλμαν ή με ένα αυτοκίνητο. Οι κίνδυνοι για τα παιδιά μας είναι περισσότεροι από κάθε άλλη φορά φανεροί, και δυσδιάκριτοι. Και όμως οι νέοι και οι νέες μας είναι όπως και άλλοτε υπόδειγμα αρετής για τα παιδιά των άλλων κοινωνιών. Γι αυτό να μου επιτρέψετε να σας εκφράσω λιγοστές σκέψεις μου για το μέλλον μας:

- Το μέλλον του Γένους εξαρτάται από τα νιάτα του, κι απ' το επίπεδο της μορφώσεώς τους.

Είμαστε υπεύθυνοι απέναντι στην ιστορία μας για την διατήρηση των πνευματικών αξιών στις οποίες συμπεριλαμβάνεται ιδίως ο σεβασμός, στις ρίζες μας. Αυτή η αρετή μεταδίδεται από γενιά σε γενιά με την συντήρηση των πολιτιστικών μας παραδόσεων. Οι πολιτιστικές δε παραδόσεις είναι δυνατόν να διατηρηθούν και να παραμείνουν γόνιμες όταν τρέφονται και εκσυγχρονίζονται δια της παιδείας.

Αν λοιπόν πιστεύουμε στην Ρωμηοσύνη, καθήκον μας και υποχρέωσή μας είναι να αγωνιστούμε για την παραμονή της νεολαίας στην Πόλη και στην εκπαίδευσή της. Ν' αντιμετωπίσουμε τις προκλήσεις εξ' Ελλάδος, Ευρώπης και Αμερικής, που καταλήγουν σε αφαίμαξη του στοιχείου της Ομογένειας στην Πόλη.

Αυτό που ζει στην Πόλη δεν είναι λείψανο, αλλά σπόρος ιερός του μέλλοντος. Ισως, η δική μας κι η επόμενη γενιά δεν θα αξιωθεί να δει τον σπόρο αυτόν να βλαστάνει, αλλά οι μεθεπόμενες θα μας ευγνωμονούν, διότι θα καρπούνται την άγια κληρονομιά της Ρωμηοσύνης και της Ορθοδοξίας, όχι στις βιτρίνες κάποιου μουσείου, αλλά στην έδρα της, ζωντανή. Αυτόν τον σπόρο καλούμαστε σήμερα να θέσουμε σαν στόχο της κοινοτικής μας πορείας. Στόχος ο οποίος, δικαιώνει μακροπρόθεσμα την ύπαρξή μας. Οσοι στοχάζονται ότι σώζουν την μνήμη του Γένους, προσπαθώντας να μεταφυτέψουν το βαθύ νόημα, την πεμπτουσία της Ρωμηοσύνης μακρυά απ' την Πόλη, κι ας πρόκειται για ελλαδικό χώρο, πλανώνται και πλανούν κι άλλους ιδίως -δυστυχώς- τους νέους, διότι το δέντρο τούτο δεν επιζεί διατηρώντας τους καρπούς της ιστορικής του ιδιαιτερότητας μακρυά απ' το Φανάρι, απ' την Προποντίδα, απ' τον Βόσπορο και απ' την Παναγιά των Βλαχερνών. Ο έξω κόσμος όσο κι αν διατείνεται ότι μας νιώθει, αδυνατεί να αναλάβει τον ρόλο του φορέα της οικουμενικότητας του Γένους μας διότι, στερείται εκείνου του πνεύματος, που εκπορεύεται απ' την ιστορικά δοκιμασμένη σοφία της Επταλόφου. **Ο ελλαδικός χώρος υποκύπτοντας στις ανάγκες του δυτικοευρωπαϊκού ρασιοναλισμού καταδικάζει τις ρίζες του σε βλαβερό υποσιτισμό.** Αυτές τις ρίζες αντιπροσώπευσαν ένας Φώτης Κόντογλου, ένας Αλέξανδρος Παπαδιαμάντης, ένας Δωρόθεος Γεωργιάδης, μια Αλεξάνδρα Παπαδοπούλου και άλλοι πολλοί. Η διατήρηση του Φαναριώτικου πνευματικού κλίματος είναι η εγγύηση για την αντίσταση ενάντια στην αφομοίωσή μας εκ μέρους της Δύσης.

Αυτά όμως δύνανται να υλοποιηθούν μόνον όταν η δική μας γενιά, η οποία σε πρώτη ανάλυση μοιάζει να ζει σε στάχτες κι ερείπια, ενεργήσει βάσει ενός μακρόχρονου, υγειούς και (προ παντός) ειλικρινούς σχεδίου, που σαν αφετηρία του δέον να έχει την ορθή πίστη στην Πολίτικη Ρωμηοσύνη και στον μελλοντικό της ρόλο, και σαν στόχο του τό όραμα της αναγέννησης των ριζών της.

Γι αυτούς τους λόγους **δεν μπορούμε να είμαστε ειλικρινείς απέναντι στον ίδιο τον εαυτό μας όταν αφ' ενός μεν διαδηλώνουμε την πικρία μας για την διαρροή του ομογενούς στοιχείου της Πόλης, ενώ αφ' ετέρου την επιταχύνουμε προσπαθώντας να ιδρύουμε νέες εστίες, που δεν κρύβουν ότι φιλοδοξούν ν' αντικαταστήσουν την υπερχιλιετή κεντρική και ιερή Εστία. Οι εστίες που ιδρύθηκαν παντού στην διασπορά καλούνται ν' αναλάβουν τον επικουρικό ρόλο του ανεφοδιασμού και της διατήρησης του Πολίτικου ομογενούς στοιχείου και μάλιστα από κάθε άποψη και σε κάθε τομέα. Αυτή η δράση δικαιώνει την ύπαρξή τους. Δεν μπορούμε να μιλάμε στα παιδιά μας για την Πόλη, ενώ συγχρόνως την έχουμε ξεγραμμένη και κάνουμε αυτό αισθητό.** Τίποτε όμως δεν μπορεί να πραγματοποιηθεί δίχως την ακράδαντη πίστη στην παιδεία, και δίχως την υποστήριξη της παιδείας. Σε τούτο λοιπόν τον τομέα, καθήκον των εδώ σωματείων και ιδρυμάτων είναι να συμβάλουν στην επανοικοδόμηση και ανασυγκέντρωση του Γένους, στο φυσικό και ιστορικό του Πλαίσιο. **Τούτο σημαίνει συνεργασία με επίκεντρο την Πόλη,** για την διατήρηση εκεί του πολιτισμικού μας θησαυρού. **Τον ρόλο του Οικουμενικού Πατριαρχείου δεν μπορεί να τον επωμισθεί ουδείς.** Οποιος πιστεύει στον προορισμό μας, όπως εδώ και δύο χιλιετίες μάς υποδεικνύει σαφέστατα η ιστορία, δεν θα καταδεχτεί να ερωτοτροπήσει με γνώμες και φατρίες που πρεσβεύουν ότι η μεταφορά του Φαναρίου σε κάποιον άλλον, ίσως οικείον χώρο θα το απεγκλωβίσει απ' την παγίδα των δυσκολιών που προβάλλει το περιβάλλον του σήμερα. Τις προκλήσεις και δυσκολίες αποφεύγουν οι οκνηροί και δειλοί. **Οποιος πιστεύει στην αυτοτέλεια και την οικουμενικότητα της "Καθ' ημάς Ανατολής" θα εργαστεί για να συμβάλει στην, με ανθρώπινο δυναμικό βαθμιαία αλλά σταθερή τροφοδότηση του υπολοίπου του Γένους μας, που μένει και προσπαθεί να επιζήσει στην Πόλη.**

Ο δρόμος είναι επίπονος και μακρύς. Απαιτείται πίστη και ηθική ανδρεία, όχι μικροεγωισμοί και μικροηρωισμοί, που χαρακτηρίζονται από μυωπία και προσωρινότητα. Οχι εγωκεντρισμός, φιλαυτία και κομπασμός. Υψηλόφρονη και σοφή στάση κι ανάλογη αντιμετώπιση των προβλημάτων και εμποδίων που προβάλλονται στον δρόμο μας και πάνω απ' όλα κάτι που ο καθένας μας ανεξαιρέτως, δύναται να προσφέρει: αλληλεγγύη. Με λίγη προσοχή θα βρούμε λαμπρά παραδείγματα στο παρελθόν μας. **Αυτό που μας συμβαίνει σήμερα ούτε πρωτάκουστο στα χρονικά μας είναι, ούτε και τελεσίδικα αμετάκλητο.**

Στη διακυβέρνηση ενός εκπαιδευτικού ιδρύματος μεταξύ πρώτου και τελευταίου τροχού, δεν υπάρχει καμία διαφορά, μας είχε μάθει "ο στιλοβάτης" της Μητέρας Σχολής και Δάσκαλος περισσοτέρων μας, προκάτοχός μου κ. Δημήτριος Φραγκόπουλος, στα 35 χρόνια που επωμίσθηκε τις ευθύνες του.

Και σήμερα το Ζωγράφειο πάνω στις ίδιες αρχές συνεχίζει τον πετυχημένο δρόμο του δίνοντας το παρόν σ' όλους τους τομείς των δραστηριοτήτων. Τα φτερουγίσματά μας είναι ανθρωπιστικής, καλλιτεχνικής και πνευματικής φύσεως...

Περαίνοντας, σας ευχαριστώ όλους που με την παρουσία σας τιμήσατε τα παιδιά του Ζωγραφείου. Αυτά προσπαθούν να μας βγάζουν ασπροπρόσωπους σε κάθε ευκαιρία. Αυτοί είναι οι προάγγελοι του μέλλοντος...

Ενα μεγάλο "ευχαριστώ" σ' όλους εκείνους που δεν ξεχνούν το Ζωγράφειο, στις δύσκολες αυτές μέρες του, όλους τους επωνύμους και ανωνύμους, τον Σύλλογο των Αποφοίτων του Ζωγραφείου στην Αθήνα, τον Νέο Κύκλο Κων/πολιτών και ιδιαίτερα τον σήμερα δίκαια τιμώμενο εντιμ. κ. Ιωάννη Κωστόπουλο, για το έμπρακτο ενδιαφέρον του προς το Ζωγράφειο.

Με την ευκαιρία σας εκφράζω από μέρους της Σχολής, τις πιο θερμές ευχές μας, για τα Χριστούγεννα και το Νέο Ετος 1998, κατά το οποίο θα γιορτάσουμε τα 105 χρόνια από την ίδρυση του Ζωγραφείου.

Μήνυμα Δημητρίου Φραγκοπούλου Αρχοντος Διδάσκαλου του Γένους, με την ευκαιρία της τελετής για την επιβράβευση ομίλου Ζωγραφειωτών και του κ. Ι. Κωστόπουλου, προέδρου της Τράπεζας Πίστεως.

Συνέχεια από την 1η σελ.

νώθηκε η σημερινή τελετή, φιλόμουσοι ακροατές.

Αξιέπαινα τα Διοικητικά Συμβούλια των δύο φιλοπρόοδων Σωματείων μας: του Συνδέσμου των Ζωγραφειωτών που οργάνωσε την τελετή και του Νέου Κύκλου Κων/πολιτών που συνεργάστηκε στην όλη εκδήλωση.

Ωραία η πρωτοβουλία της βράβευσης ενός ομίλου μαθητών του Ζωγραφείου για την άκρως αξιόλογη επιτυχία τους και μιας εξέχουσας φυσιογνωμίας του τραπεζικού κόσμου της Ελλάδας που είχε την φιλάνθρωπη διάθεση να εκδηλώσει έμπρακτα τα φιλογενή του αισθήματα προς το Ζωγράφειο.

Και οι δύο περιπτώσεις θίγουν τις ευαίσθητες χορδές της Ρωμηοσύνης. Δεν ήταν λοιπόν δυνατό να αφήσουν ασυγκίνητο και κάποιο Ρωμηό, εργάτη των Γραμμάτων που αφιέρωσε τη ζωή του στην Παιδεία της Πόλης, ιδιαίτερα μάλιστα από την υπεύθυνη θέση της Διεύθυνσης.

Η πρόκριση του ομίλου των μαθητών του Ζωγραφείου, με επικεφαλής την καθηγήτρια κα Ερση Αμπατζή, στο διαγωνισμό Επιστημονικής Μελέτης με θέμα" «Σχέση μεταξύ ομάδων αίματος και σχολική επιτυχία» που προκήρυξε η Ομοσπονδία Χημικής Βιομηχανίας της Τουρκίας, είχε σαν αποτέλεσμα να αντιπροσωπεύσει τη χώρα σε Πανευρωπαϊκό επίπεδο.

Η επιτυχία αυτή αντανακλά στη Διεύθυνση και στο Διδακτικό Προσωπικό του Ζωγραφείου που το κοσμούν επίλεκτα στελέχη, ένα από τα οποία και η Υφηγήτρια κ. Αμπατζή. Αντανακλά ακόμη, σ' όλη την Οικογένεια των Ζωγραφειωτών και στους όπου γης Κωνσταντινουπολίτες που η καρδιά τους εξακολουθεί να χτυπά για τη Βασιλεύουσα, αλλά και σ' όλη την Ομογένεια.

Εξάλλου η σημασία της επιτυχίας αυτής, είναι πολύ μεγάλη γιατί έχει και μιαν άλλη διάσταση.

Φανερώνει κατά τον πιο αδιαμφισβήτητο τρόπο ότι παρά την επάρατη συρρίκνωση της Ομογένειας, το στοιχείο που απομένει ακόμη στις προγονικές εστίες είναι ζωντανό.

Πολλαπλά, λοιπόν, τα συγχαρητήρια στα παιδιά μας και στην καθηγήτριά τους για την επιτυχία τους.

Το έμπρακτο ενδιαφέρον του κ. Ιωάννη Κωστόπουλου, προέδρου της Τράπεζας Πίστεως, για το Ζωγράφειο αρχίζει από την περίοδο των εορταστικών εκδηλώσεων με την ευκαιρία της 100ετηρίδας του Σχολείου μας.

Στις εκδηλώσεις αυτές ο κ. Κωστόπουλος αντιπροσωπεύθηκε επάξια από τον πολύτιμο συνεργάτη του και εξαίρετο άνθρωπο κ. Δημήτριο Κατσίκη, ο οποίος παρέστη στις εκδηλώσεις συνοδευόμενος από την αξιότιμη σύζυγό του.

Θεωρώ κατάλληλη την ευκαιρία να τονίσω ότι η φιλία του εκλεκτού ανδρός με τιμά ιδιαίτερα.

Θάταν για μένα ιδιαίτερη χαρά και τιμή να γνωριστώ και με τον κ. Κωστόπουλο, τον ευεργέτη που συνέδεσε το όνομά του με το Ζωγράφειο.

Με την έμπρακτη εκδήλωση της φιλογένειάς του προστέθηκε ένας ακόμη κρίκος στη νοητή Χρυσή αλυσίδα των Ευεργετών του Γένους, την οποία κοσμούν πλείστοι όσοι μεγάλοι άνδρες όπως ο Ζωγράφος, οι αδελφοί Ζάππα, μέλη της οικογένειας Ζαρίφη κ.α. που άφησαν ανεξίτηλα ίχνη στη συνείδηση της Ρωμηοσύνης.

Δέξου κ. Κωστόπουλε με την ευκαιρία της δίκαιης επιβράβευσής σας, και δημοσία την έκφραση της ευγνωμοσύνης και των πιο ειλικρινών ευχαριστιών μας μαζί με την εκδήλωση της βαθείας εκτίμησης στο πρόσωπό σας.

Εκλεκτή ομήγυρι,

«Δύο ευχές ο Ρωμηός της Πόλης έχει σαν παρακαταθήκη. Να μη σβήσουν τα κανδήλια των ναών του και να μη στερέψουν τα αγιάσματά του. Είναι η βαθειά συναίσθηση ενός καθήκοντος ιερού που παραδίδεται από γενεά σε γενεά.» γράφει ο στοχαστής λάτρης της Ρωμηοσύνης.

Τρίτη ευχή του Ρωμηού, αγαπητοί ακροατές είναι να μη σιγήσουν οι μελωδικές φωνές των παιδιών στα σχολεία που μας κληροδότησε η φιλοτιμία των πατέρων μας.

Αυτοί είναι που καλούν όλους, **όσοι είναι προσηλωμένοι στο ιδανικό της Πόλης να συσπειρωθούν σ' ένα συλλογικό όργανο με αποκλειστικό σκοπό τη συγκρότηση ενός πυρήνα στον ιερό ιστορικό χώρο, όπου είναι βαθειά χωμένες οι ρίζες μας, για να διαφυλάξει την προγονική μας κληρονομιά.**

Ευχαριστώ.

ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΟΛΗ

Οικουμενικό Πατριαρχείο

Πάνσεπτος Πατριαρχικός Ναός

. Η Α.Θ.Π. ο Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαίος ο Α' εκκλησιάστηκε το πρωί του Σαββάτου 22 Νοεμβρίου από το Ι. Βήμα του Πάνσεπτου Πατριαρχικού Ναού κατά τη Θ. Λειτουργία κατά την οποία ετελέσθη και το τεσσαρακονθήμερο Μνημόσυνο του αειμνήστου Μητροπολίτου Τυάνων κυρού Φιλίππου.

. Η Αγία του Χριστού Μεγάλη Εκκλησία τίμησε και φέτος με πολλή λαμπρότητα την Ι. μνήμη του ιδρυτή και προστάτη αυτής Αγίου Ενδόξου Αποστόλου Ανδρέα του Πρωτοκλήτου. Κατ' εξαίρεση φέτος γιορτάστηκε η Θρονική εορτή στις 29 Νοεμβρίου λόγω της απογραφής του πληθυσμού στην Τουρκία στις 30 Νοεμβρίου, ότε επιβλήθηκε γενική απαγόρευση της κυκλοφορίας.

. Η Α.Θ.Π. ο Πατριάρχης εχοροστάτησε στον Πάνσεπτο Πατριαρχικό Ναό κατά τον εσπερινό της γιορτής της Παρασκευής 28 Νοεμβρίου και προέστη της καθιερωμένης Πατριαρχικής και Συνοδικής Θ. Λειτουργίας, το Σάββατο 29 Νοεμβρίου, με την παρουσία της επίσημης αντιπροσωπείας της Εκκλησίας της Ρώμης, που ήρθε στην Πόλη γι αυτό τον σκοπό.

Κατά τη Θ. Λειτουργία εξετέθη στο Σωλέα σε προσκύνηση τεμάχιο Ι. λειψάνου του Αγίου.

Τον πανηγυρικό της ημέρας εκφώνησε από τον Ι. Αμβωνα ο Πανοσιολ. Διάκονος κ. Ελπιδοφόρος, υπογραμματεύς της Αγίας και Ι. Συνόδου.

Πριν την απόλυση, η Α.Θ.Π. ο Πατριάρχης ευλόγησε κατά το Ι. έθος τα κόλλυβα σε τιμή και μνήμη του Αγίου Αποστόλου Ανδρέα.

Στο τέλος της Θ. Λειτουργίας έγινε μεταξύ του Πατριάρχη και του αρχηγού της αντιπροσωπείας Καρδιναλίου ανταλλαγή προσφωνήσεων και αντιφωνήσεων, στη συνέχεια δε ο Σεβ. Καρδινάλιος επέδωσε στην Α.Θ. Παναγιότητα προσωπικό μήνυμα της Α. Αγιότητας του Πάπα Ιωάννη Παύλου, τελικά δε ο Πατριάρχης και ο Σεβ. Καρδινάλιος ευλόγησαν τους πιστούς.

Το μεσημέρι παρατέθηκε στα Πατριαρχεία επίσημο εόρτιο γεύμα.

. Ο Οικουμενικός Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαίος ο Α' εχοροστάτησε: στον Ι. Ναό του Αγίου Γεωργίου Κυπαρισσά κατά τη Θ. Λειτουργία, με την ευκαιρία της αποπεράτωσης των ανακαινιστικών έργων στο Ναό, την Κυριακή 23 Νοεμβρίου.

Το θείο λόγο κήρυξε ο Πανοσιολ. Τριτεύων κ. Νεκτάριος. Στο τέλος της Θ. Λειτουργίας και μέσα στο Ναό μίλησαν ο Σεβ. Μητροπολίτης Σελευκείας κ. Κύριλλος και ο Πατριάρχης.

. Ο Οικουμενικός Πατριάρχης δέχθηκε μεταξύ πλείστων άλλων:

Ομιλο κληρικών και λαϊκών προσκυνητών από τη Νέα Κρήνη και Καλαμαριά της Θεσσ/νίκης,

17μελή όμιλο προσκυνητών από την Ελλάδα υπό την ηγεσία του Εξοχ. κ. Βύρωνα Πολύδωρα, τ. Υπουργού,

Τον Εξοχ. κ. Δημήτριο Νεζερίτη, πρέσβυ της Ελλάδος στην Αγκυρα με τη σύζυγό του κ. Ελένη,

62μελή όμιλο φοιτητών και μαθητών του ενοριακού κέντρου του Ι. Ναού Αγίας Κυριακής Αλεξανδρούπολης.

. Επέστρεψε Ο Οικουμενικός Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαίος στην Πόλη αφού συμπλήρωσε τη μηνιαία περιοδεία Του στις Η.Π.Α. με ιδιωτικό αεροσκάφος που έθεσε στη διάθεσή Του ο εντιμολ. κ. Issam M. Fares οφφικιάλος της Μητρός Εκκλησίας.

Στο αεροδρόμιο της Πόλης υποδέχθηκαν την Α.Θ.Π. ο Πατριαρχικός Επίτροπος, πολλοί ιεράρχες του Θρόνου, ο Πρωτοσυγκελλεύων Μ. Αρχιδιάκονος και ο Πρόξενος της Ελλάδος.

Ο Οικουμενικός Πατριάρχης κατά την επίσημη αυτή επίσκεψή Του στις Η.Π.Α.:

- Εγένετο δεκτός από τον Πρόεδρο Κλίντον και παρέστη σε δεξίωση που δόθηκε προς τιμήν Του από την πρώτη κυρία των Η.Π.Α. στο Λευκό Οίκο.

- Τιμήθηκε από το Κογκρέσσο των Η.Π.Α. με το Χρυσό μετάλλιο αυτού, υψηλή τιμή που σπάνια απονέμεται.

- Συναντήθηκε με τον Αντιπρόεδρο των Η.Π.Α. με τον οποίο συνομίλησε για θέματα οικολογικά και παρακάθησε σε πρόγευμα που παρέθεσε προς τιμήν Του ο Αντιπρόεδρος, μεταξύ πλείστων διακεκριμένων προσωπικοτήτων.

- Επισκέφθηκε το Μουσείο-Μνημείο του ολοκαυτώματος των Εβραίων, όπου μίλησε κατάλληλα και επικοινώνησε με την ηγεσία της Εβραϊκής Κοινότητας.

- Απηύθυνε χαιρετισμό προς την Ακαδημία Συνάντησης Χριστιανών και Μουσουλμάνων σε Πανεπιστημιακή Συνάντηση όπου ενθάρρυνε τη συνέχιση του διαλόγου μεταξύ των δύο κόσμων.

- Παρέστη και μίλησε στο Οικολογικό Συμπόσιο που πραγματοποιήθηκε στη Santa Barbara, με τον Υπουργό Εσωτερικών των Η.Π.Α., εκπροσώπους της Αμερικανικής Κυβέρνησης και τον γιο του διεθνούς φήμης ερευνητή Cousteau.

- Επισκέφθηκε στις έδρες αυτών, τους υπό το Οικουμενικό Πατριαρχείο Ιεράρχες των Ουκρανών και των Καρπαθορώσσων και ευλόγησε τους πιστούς των.

- Επισκέφθηκε τη Βιβλιοθήκη Κέννεντυ στη Βοστώνη, κατά την οποία προσφέρθηκε σ' Αυτόν προτομή του Αειμνήστου Προέδρου.

- Επισκέφθηκε τον τόπο της δολοφονίας του Κέννεντυ στο Ντάλλας του Τέξας όπου κατέθεσε άνθη στη μνήμη του, όπως έπραξε και στον τάφο του Μάρτιν Λούθερ Κινγκ που έπεσε υπέρ της ισότητας και της κοινωνικής δικαιοσύνης.

. Την Παρασκευή, 21 Νοεμβρίου, γιορτή των Εισοδίων της Παναγίας, η Α.Θ.Π. ο Πατριάρχης προέστη της Πατριαρχικής και Συνοδικής Ι. Λειτουργίας στον πανηγυρίσαντα φερώνυμο καθεδρικό Ι. Ναό της Μεγαλώνυμης Κοινότητας Σταυροδρομίου, κατά την οποία ετέλεσε και τη χειροτονία του πανοσιολ. Μ. Αρχιδιακόνου κ. Θεολήπτου σε Πρεσβύτερο, στον οποίο απένειμε και το Οφφίκιο του Μ. Πρωτοσυγκέλλου της Αγίας του Χριστού Μεγάλης Εκκλησίας. Το Θ. λόγο εκήρυξε ο Σεβ. Μητροπολίτης Σελευκείας κ. Κύριλλος.

. Ο Οικουμενικός Πατριάρχης, το πρωί του Σαββάτου 22 Νοεμβρίου εκκλησιάστηκε από το Ι. Βήμα του Πανσέπτου Πατριαρχικού Ναού.

. Κατά το τέλος της τακτικής συνεδρίας της Αγίας και Ι. Συνόδου στις 24 Νοεμβρίου, ύστερα από πρόταση Της Α.Θ.Π. του Οικουμενικού Πατριάρχη κ.κ. Βαρθολομαίου, εξελέγησαν παμψηφεί:

Ο Θεοφ. Επίσκοπος Σικάγου κ. Ιάκωβος Μητροπολίτης Κρήνης, ο Θεοφ. Επίσκοπος Αγίου Φραγκίσκου κ. Αντώνιος Μητροπολίτης Δαρδανελίων, ο Θεοφ. Επίσκοπος Πιτσβούργου κ. Μάξιμος Μητροπολίτης Αίνου, ο Θεοφ. Επίσκοπος Ντένβερ κ. Ησαΐας Μητροπολίτης Προικοννήσου, οι οποίοι θα συνεχίσουν τη διακονία τους ως πρόεδροι των μέχρι τώρα Επισκοπών τους.

Επίσης, τιμής ένεκεν ανυψώθηκε σε Μητροπολίτη και ο επικεφαλής των υπό το Οικουμενικό Πατριαρχείο Καρπαθορώσσων στην Αμερική, Θεοφ. Επίσκοπος Αμισού κ. Νικόλαος με τον ίδιο τίτλο.

. Εφθασε από τη Ρώμη το μεσημέρι της Πέμπτης 27 Νοεμβρίου επίσημη αντιπροσωπεία της Εκκλησίας της Ρώμης προκειμένου, όπως κάθε χρόνο, να παραστεί στη Θρονική εορτή της Μητρός Αγίας του Χριστού Μεγάλης Εκκλησίας.

. Το πρωί της Παρασκευής 28.11 η Παπική Αντιπροσωπεία γίνηκε εγκάρδια δεκτή από την Α.Θ.Π. τον Οικουμενικό Πατριάρχη σε επίσημη ακρόαση και στη συνέχεια συνεργάστηκε με την Συνοδική Επιτροπή υπό την προεδρεία του Σεβ. Μητροπολίτη Γέροντος Εφέσου κ. Χρυσοστόμου, σχετικά με το Διάλογο με την Ρωμαιοκαθολική εκκλησία.

. Με την ευκαιρία της Θρονικής εορτής της Μητρός Εκκλησίας δόθηκαν στις Αίθουσες του Θρόνου και των Πατριαρχών επίσημες δεξιώσεις. Η μεν πρώτη το απόγευμα της Παρασκευής 28.11 προς τιμήν της Ομογένειας της Πόλης, η δε δεύτερη, το απόγευμα του Σαββάτου 29.11 στην οποία παρέστησαν πλείστοι προσκεκλημένοι της Α.Θ. Παναγιότητας και της Αγίας και Ι. Συνόδου από τον θρησκευτικό, διπλωματικό, δημοσιογραφικό, καλλιτεχνικό και επιχειρηματικό κόσμο της Πόλης.

Τους προσκεκλημένους της Μητρός Εκκλησίας κατά τη δεύτερη εκδήλωση εχαιρέτησε και ευχαρίστησε ο Πατριάρχης κατάλληλα.

. Η Α.Θ.Π. ο Πατριάρχης το εσπέρας της Παρασκευής εχειροθέτησε στο Οφφίκιο του Αρχοντος Μαΐστορος της Αγίας του Χριστού Μεγάλης Εκκλησίας τον κ. Σταύρο Παπόδοπουλο, για τις υπηρεσίες του στην Ορθόδοξη Κοινότητα και την Ι. Μητρόπολη Χονγκ-Κονγκ.

. Η Α.Θ.Π. ο Πατριάρχης το μεσημέρι του Σαββάτου 29.11, στην αίθουσα της Παναγίας των Πατριαρχείων εχειροθέτησε στο Οφφίκιο του Αρχοντος Μ. Ρεφερενδαρίου της Αγίας του Χριστού Μεγάλης Εκκλησίας τον κ. Γρηγόριο Σκαλκέα Ακαδημαϊκό και Καθ. Χειρουργικής του Παν/μίου Αθηνών.

. Η Α.Θ.Π. εκκλησιάστηκε από το Ι. Βήμα του Πανσέπτου Πατριαρχικού Ναού κατά τη Θ. Λειτουργία της Κυριακής 30 Νοεμβρίου.

. Η Α. Σεβ. ο Πατριαρχικός Επίτροπος Μητροπολίτης Ιμβρου και Τενέδου κ. Φώτιος, ετίμησε με την υψηλή παρουσία του τη συναυλία κλασσικής μουσικής που εκτελέστηκε από την Ορχήστρα της Γερμανικής Σχολής Αθηνών στις 15 Νοεμβρίου στο Ζωγράφειο Λύκειο και εδέχθη μεταξύ άλλων, όμιλο μαθητών της Γερμανικής Σχολής Αθηνών.

Εκπροσωπήθηκε από τον Μ. Αρχιμανδρ. κ. Αθηναγόρα στο γεύμα του Μορφωτικού και Καλλιτεχνικού Συνδέσμου Φερίκιοϊ στο κέντρο "Ζορμπά" την Κυριακή 16 Νοεμβρίου.

Κοινότητες - Εκκλησίες

. Την Κυριακή 23 Νοεμβρίου με την ευκαιρία της έναρξης του νέου σχολικού έτους ετελέσθη στον Ι. Ναό της Παναγίας Πριγκήπου αρχιερατική Θ. Λειτουργία χοροστατούντος του Θεοφ. Επισκόπου Συνάδων κ. Διονυσίου κατά την οποία μετέλαβαν των αχράντων μυστηρίων οι μαθητές της Κοινοτικής σχολής και διανεμήθηκαν αναμνηστικοί σταυροί. Στο τέλος της Θ. Λειτουργίας ετελέσθη ο ειθισμένος αγιασμός.

. Την Κυριακή 23 Νοεμβρίου στα μεθεόρτια των Εισοδίων της Παναγίας ετελέσθη στον Καθεδρικό Ι. Ναό των Εισοδίων της Παναγίας Σταυροδρομίου Τρισαρχιερατική Θ. Λειτουργία προεξάρχοντος του Σεβ. Αρχιεπισκόπου Καρελίας και πάσης Φινλανδίας κ. Ιωάννου συλλειτουργούντων του Σεβ. Μητροπολίτου Τρανουπόλεως κ. Γερμανού και Θεοφ. Επισκόπου Γιοένσου κ. Παντελεήμονος.

. Την Τρίτη 25 Νοεμβρίου, μνήμη της Αγίας Ενδόξου Μεγαλομάρτυρος και Πανσόφου Αικατερίνης, Πολιούχου Σινά, ετελέσθη στο Ι. Σιναϊτικό Μετόχι Αγίου Ιωάννου του Προδρόμου πανηγυρική Θ. Λειτουργία ιερουργούντος του Σεβ. Μητροπολίτου Λαοδικείας κ. Ιακώβου. Στο τέλος της Θ. Λειτουργίας διανεμήθηκαν δακτύλιοι της Αγίας Αικατερίνης.

Δραστηριότητες Σχολείων Σωματείων κ.α.

. Την Παρασκευή 28 Νοεμβρίου στην αίθουσα τελετών της Μεγάλης του Γένους Σχολής έδωσε διάλεξη η Δ/ίς Αννα Πετρίδου, φοιτήτρια του τμήματος Περιβαλλοντολογίας του Παν/μίου Γιλντίζ της Πόλης με θέμα: "Η ρύπανση του Περιβάλλοντος και τα Προβλήματά της".

. Στις 27 Νοεμβρίου ύστερα από πρόσκληση της Δ/νσης προσήλθαν οι γονείς και κηδεμόνες των μαθητών και μαθητριών στην Μεγ. Σχολή και ενημερώθηκαν σχετικά με την πορεία των παιδιών τους στά μαθήματα.

. Ο Μορφωτικός και Καλλιτεχνικός Σύνδεσμος Φερίκιοϊ εκτιμώντας την προσφορά του "Δασκάλου" προσκάλεσε όλους τους εκπαιδευτικούς της Ομογένειας καθώς και όλα τα μέλη και τους υποστηρικτές του Συνδέσμου, στη δεξίωση που οργάνωσε στην έδρα του, το Σάββατο 22 Νοεμβρίου, κατά την οποία μίλησαν εκπρόσωποι των Σχολείων.

. Το Εθνικό Θέατρο της Ελλάδος ανέβασε στις 24 Νοεμβρίου στη σκηνή του Πολιτιστικού Κέντρου Ατατούρκ (Α.Κ.Μ.) την Τραγωδία του Ευριπίδη: Μήδεια. Στο τέλος της παράστασης οι πολυπληθέστατοι θεατές καταχειροκρότησαν όρθιοι τους καλλιτέχνες που ερμήνευσαν με μεγάλη επιτυχία το έργο.

. Στην έδρα του Μορφωτικού και Καλλιτεχνικού Συνδέσμου Φερίκιοϊ μίλησε στις 27 Νοεμβρίου η Ιστορικός της Τέχνης κα Μαρία Θεοχάρη, με θέμα: "Οι θεσμοί του Οικουμενικού Πατριαρχείου".

Τη διάλεξη τίμησε με την παρουσία Του και η Α.Θ. Παναγιότης ο Οικουμενικός Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαίος.

. Στα πλαίσια της σειράς ομιλιών που διοργάνωσε ο Μορφωτικός και Καλλιτεχνικός Σύνδεσμος Φερίκιοϊ με τη θεματική ενότητα "Στοιχεί Ιστορίας και Προσφοράς των Σχ λείων μας", μίλησαν ο γιατρός κ Σταύρος Υψηλάντης, Πρόεδρος του Συνδέσμου Αποφοίτων της Μεγάλης του Γένους Σχολής, τ Δευτέρα 1η Δεκ. με θέμα "Η Μεγ λη του Γένους Σχολή".

. Ο Σύνδεσμος Αποφοίτω Ζωγραφείου διοργάνωσε τη Κυριακή 30.11 στην αίθουσα του Ναού της Αγίας Τριάδος Ταξί εκδήλωση, με τη συμμετοχή καθηγ τών, φοιτητών και άλλων ειδικώ προσώπων, με θέμα: "Παγκόσμ Οικολογικά Προβλήματα, βιώσιμ ανάπτυξη, αναγκαιότητα της Περ βαλλοντικής Εκπαίδευσης".

Την όλη εκδήλωση τίμησε με τη υψηλή Του παρουσία ο Οικουμεν κός Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομα ος.

Ποικίλες άλλες εκδηλώσει

.Την Κυριακή 30.11 έγινε στ πλαίσια της τουρκικής επικράτεια η απογραφή του πληθυσμού, κατ την οποία όλοι οι πολίτες υποχρ ώθηκαν να μείνουν ως τις 7 τ απόγευμα κλεισμένοι στα σπίτι τους. Υπολογίζεται ότι ο πλη θυσμός της Τουρκίας κυμαίνετ περί τα 60 εκατομμύρια.

. Ο Πρόεδρος του Διοικητικο Συμβουλίου του Χόλντιγκ Σαμπα ντζή, μεγαλοβιομήχανος Σακ Σαμπαντζή, πρόσφερε 240 χρυσ λίρες συνολικά στους τρεις αρ στεύσαντες φοιτητές στους κλά δους της Ζωγραφικής, της Γλυπτ κής και τις πατροπαράδοτε Τουρκικές Τέχνες κατά τη συγκε ντρωση στην αίθουσα συναυλιώ του Παν/μίου "Μιμάρ Σινάν (M.S.U.).

. Στις 22 Νοεμβρίου έγιναν τ εγκαίνια του νέου ιατρείου το γνωστού οδοντίατρου κ. Θεόδωρ Καραγιαννίδη, κατά τα οποία πρ σκληθέντες έδωσαν το παρόν κα τίμησαν τον εκλεκτό επιστήμον πλείστα εκλεκτά μέλη της Πολίτ κης ομογενούς κοινωνίας.

Η "Ε" συγχαίρει τον κ. Καραγια νίδη για την πρωτοβουλία του κα του εύχεται καλή επιτυχία.

Προσφορές δωρεών

Κατά το δεκαπενθήμερο από 1 30 Νοεμβρίου προσφέρθηκαν γ φιλανθρωπικούς σκοπούς, σύμφω να με δημοσιευμένα μόνο στ "Απογευματινή" στοιχεία οι κάτ θι δωρεές:

Περισσότερες από ένα δις Λ.Τ.

Παρατέθηκαν πολλά γεύματα στ Γηροκομείο και τα Συσσίτια κα πλείστες άλλες προσφορές σε είδ

Θάνατοι

Κηδεύτηκαν στην Πόλη (από 30 Νοεμβρίου 1997):

Αθηνά Καρανάσου, την Παρ σκευή 21.11, στον Ι. Ναό του Α Δημητρίου Ταταούλων,

Ελένη Λεβέντογλου, το Σάββατ 22.11, στον Ι. Ναό Αγίας Τριάδ Ταξίμ,

Γεώργιος Νικολαΐδης, την Τρίτ 25.11, στον Ι. Ναό του Αγίου Γεω γίου Αντιφωνήτου,

Ελένη Παπαδοπούλου, τη Πέμπτη 27.11, στον Ι. Ναό το Αγίου Νικολάου Τόπκαπου,

Σοφία Αγγελίδου, το Σάββατ 29.11, στον Ι. Ναό της Παναγ Πριγκήπου,

Ευδοξία Ευαγγελίδου, το Σάββ το 29.11, στον Ι. Ναό της Θ. Με μορφώσεως Σισλή.

ΜΕ ΔΕΙΚΤΗ ΤΗΝ ΕΠΙΤΥΧΙΑ ΣΤΙΣ ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΕΣ

Το Ζωγράφειο Λύκειο της Πόλης από τα πλέον επιτυχημένα της Τουρκίας

Με βάση τον κατάλογο που καταρτίζει κάθε χρόνο το "Κέντρο Επιλογής και Τοποθέτησης Φοιτητών" της Τουρκίας (αντίστοιχο της Επιτροπής Πανελλαδικών Εξετάσεων) με βάση την επιτυχία των μαθητών στις εισακτήριες εξετάσεις, το Ελληνικό Ζωγράφειο Λύκειο Κωνσταντινουπόλεως βρίσκεται στην 18η θέση με ποσοστό 66,67%. Το ποσοστό αυτό ουσιαστικά είναι υψηλότερο, καθ' ότι υπάρχουν και μαθητές που προτίμησαν τα ελληνικά πανεπιστήμια ή σχολές που δεν συνυπολογίζονται στα αποτελέσματα (π.χ. Δραματική Σχολή). Θα μπορούσε δηλαδή άνετα να βρίσκεται στην πρώτη δεκάδα, μεταξύ μιας πλειάδας λυκείων που ανά τη χώρα μετριούνται σε χιλιάδες.

ΜΕ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΑΠΟΦΟΙΤΩΝ ΡΟΒΕΡΤΕΙΟΥ

Βραβείο Κρίτωνος Τζούρη

Με πρωτοβουλία του Συνδέσμου Αποφοίτων Ροβερτείου Σχολής θεσπίστηκε ετήσιο βραβείο στο όνομα του πρόωρα χαμένου συμπολίτη μας Επιστήμονα και Καθηγητή της παραπάνω Ανωτάτης Σχολής Κρίτωνος Τζούρη. Το εν λόγω βραβείο θα δίδεται σε άτομο ή φορέα ο οποίος εντός του έτους θα έχει πραγματοποιήσει τις πλέον επωφελείς για το περιβάλλον εργασίες και η σχετική πλακέτα και το δίπλωμα θα συνοδεύεται από χρηματικό βραβείο ύψους 10.000 δολλαρίων Η.Π.Α.

Μέλη της κριτικής επιτροπής για το 1998 είναι ο Ταμέρ Ατάμπαρουτ, ο καθηγητής διδάκτωρ Φαρούκ Μπιρτέκ, ο καθηγητής δρ. Φαχίρ Μποράκ, και οι Ιντίλ Γκιουργκιούπογλου, Τζαντάν Φετβατζή και Χακάν Πέκσεν.

Την όλη πρωτοβουλία στηρίζει και προβάλλει η εφημερίδα "Milliyet".

ΣΤΟ ΠΑΡΑ 5'

Παραπαιδεία, παραοικονομία, παραεξουσία, παραπάτημα, παραχώρηση, παράβαση, παρακράτος, παρασκήνιο, παρανόηση. Παράκαμψη. Και τελικά στο παρά πέντε γλιτώσαμε τον πόλεμο. Από τον πόλεμο που ξέσπασε μέσα στις ψυχές μας ποιός θα μας γλιτώσει;

Κι έτσι ωραία που παραδέρναμε μέσα σ' όλα αυτά τα παρά κάτι και τα παρ' ολίγο και παρά τα παρεμβατικά και παράχορδα παρασκευάσματα παραποίησης και παραχάραξης του κοινού νου, ήρθε και μας πλάκωσε το παράπονο για την παραπλάνηση. Το παράκαναν, το παρατράβηξαν, μας αφήσανε να παρασυρθούμε εκ παραδρομής ή παρά φύσιν; Με όπλο την παρερμηνεία μάς παραδώσαν στα σκοτάδια του παράλογου. Παρά την παραγωγή παρεξηγήσεων δίκην καταπλάσματος, οι παρελκυσμένες μας ψυχές έγιναν παρανάλωμα άσφαιρων πυρών εκεί παρά θιν αλός στην βραχονησίδα, ενώ εμείς, παροπλισμένοι, παραμένουμε, δίχως την παραμικρή συμπαράσταση, παρατημένοι στο έλεος της παράνοιας και της παραπληροφόρησης

Α.Δ.

Η δημοσιογραφία δεν είναι τάβλι!

Ο ηττημένος όμως δεν χορταίνει...

Είναι γνωστό το σύνδρομο του ηττημένου. Δεν χορταίνει παιχνίδι. Ζητεί και επιζητεί τη "ρεβάνς" ξανά και ξανά. Τελικά όμως γίνονται βαρετές και οι νίκες, όταν πλέον το θέμα χάνει την ουσία του. "Τρεις ζαριές και εξάπορτο", που λέει ο λόγος (για όσους ξέρουν από τάβλι) κι ύστερα στο "περίμενε" για την τυπική διαδικασία, έως ότου έρθει το"διπλό" (mars). Ανία...

Γράφουμε τα παραπάνω καθ' ότι μας πληροφόρησαν πως ο περιβόητος εκδότης που έχει αναγάγει την συκοφάντηση και εξύβριση της εφημερίδας μας και του Γηροκομείου σε έργο ζωής, μας κάνει την "τιμή" να ασχολείται και πάλι με μας. Δεν θα του κάνουμε τη χάρη να δώσουμε σημασία σε γελοιότητες. Εάν πράγματι -όπως μας είπαν- παρουσιάζει τις διαφορές του μαζί μας τάχα ιδεολογικές και όχι ως προσωπικό του βίτσιο, ισχύει πάντοτε η πρόκλησή μας για μια πρόσωπο με πρόσωπο αντιπαράθεση σε όποιο από τα σωματεία μας προτιμά.

Εάν πάλι το παρατραβήξει σε συκοφαντικά και υβριστικά δημοσιεύματα, η διαδικασία είναι γνωστή. Μήνυση εκ μέρους μας, δήλωση ότι μας σέβεται εκ μέρους του...

Υ.Γ. Με την ευκαιρία: Μην ξεχάσει να δημοσιεύσει αναλλοίωτα και ευαγνάγνωστα τη δήλωση που ήδη υπέγραψε. Αν σέβεται τους όποιους αναγνώστες του κι αν έχει τα κότσια.

Ο προδιοικητής ροταριανός Ροβέρτος Καρυδόπουλος απονέμει το χρυσό μετάλλιο με το σχετικό δίπλωμα στον κ. Ερμή Ιωαννίδη.

ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΔΙΑΚΡΙΣΗ ΣΤΟΝ ΣΥΜΠΟΛΙΤΗ ΜΑΣ κ. ΕΡΜΗ ΙΩΑΝΝΙΔΗ

Δεν είναι η πρώτη φορά που απονέμεται τιμητική διάκριση στον φίλο και συμπολίτη μας, Διπλ. Μηχανολόγο Μηχανικό κ. Ερμή Ιωαννίδη, για την πολύπλευρη και σημαντική κοινωνική του προσφορά σε διάφορους τομείς.

Αυτήν την φορά αισθάνθηκε την υποχρέωση να τον τιμήσει ο Ροταριανός Ομιλος Καλλιθέας εκτιμώντας την αξιόλογη φιλανθρωπική και πνευματική προσφορά του.

Η απονομή έγινε την Δευτέρα 15 Δεκεμβρίου 1997 το βράδυ σε μια καλαίσθητη και ειδικά διαμορφωμένη αίθουσα του γνωστού ξενοδοχείου Χανδρή. Εκλεκτός κόσμος, φίλοι του τιμώμενου, καθώς και επίλεκτοι προσκεκλημένοι του Ομίλου κοσμούσαν την συγκέντρωση προκειμένου να τιμήσουν τον κ. Ερ. Ιωαννίδη, παράλληλα όμως και τον έγκριτο δημοσιογράφο κ. Δημήτριο Κωνσταντάρα και την καταξιωμένη ηθοποιό κ. Μάρω Κοντού.

Ο κ. Δ. Κωνσταντάρας και η κ. Μ. Κοντού τιμήθηκαν με ειδική αναμνηστική πλακέτα, ο πρώτος για τον εξαιρετικό τόμο που συνέγραψε και κυκλοφόρησε με την βιογραφία και την μεγάλη καλλιτεχνική προσφορά του αείμνηστου πατέρα του Λάμπρου Κωνσταντάρα, η δε δεύτερη "για την σημαντική προσφορά της στο ελληνικό θέατρο και στον κινηματογράφο".

Στην σύζυγο του κ. Δ. Κωνσταντάρα σαν εκδήλωση αγάπης και εκτίμησης προσφέρθηκε από μέρους του προέδρου ανθοδέσμη.

Ο κ. Ερ. Ιωαννίδης τιμήθηκε με χρυσό μετάλλιο και το σχετικό δίπλωμα. Την απονομή έκανε ο προδιοικητής του Ροταριανού Ομίλου κ. Ροβέρτος Καρυδόπουλος ύστερα από σύντομη προσλαλιά αφού κλήθηκε προς τούτο από τον πρόεδρο κ. Παναγιώτη Μεϊμάρη. Ο κ. Ερ. Ιωαννίδης ανταπάντησε με μία σύντομη και μεστή ομιλία.

Εντυπωσιακές ήταν και οι ομιλίες που έκαναν ο κ. Δ. Κωνσταντάρας και η κ. Μ. Κοντού, λόγω του ότι αναφέρθηκαν με ιδιαίτερη συγκίνηση όχι μόνον στο ταλέντο και την προσφορά του αείμνηστου ηθοποιού Λάμπρου Κωνσταντάρα αλλά και σε ορισμένα χαρακτηριστικά στιγμιότυπα από την επαγγελματική διαδρομή και την καλλιτεχνική καριέρα του.

Ιδιαίτερα συγκινήθηκαν οι παρόντες από την προβολή βιντεοταινίας με αποσπάσματα από θαυμάσιες και χαρακτηριστικές σκηνές που είχαν επιλεγεί από κινηματογραφικές ταινίες, στις οποίες είχε πρωταγωνιστήσει.

Στο πέρας της εκδήλωσης ο συγγραφέας και η κ. Κοντού υπέγραψαν τα βιβλία που έσπευσαν να προμηθευτούν οι παρόντες και όλοι απεχώρησαν ιδιαίτερα ικανοποιημένοι, ευχαριστώντας και συγχαίροντας τους επάξια τιμηθέντες αλλά και το συμβούλιο που οργάνωσε την ωραία εκδήλωση.

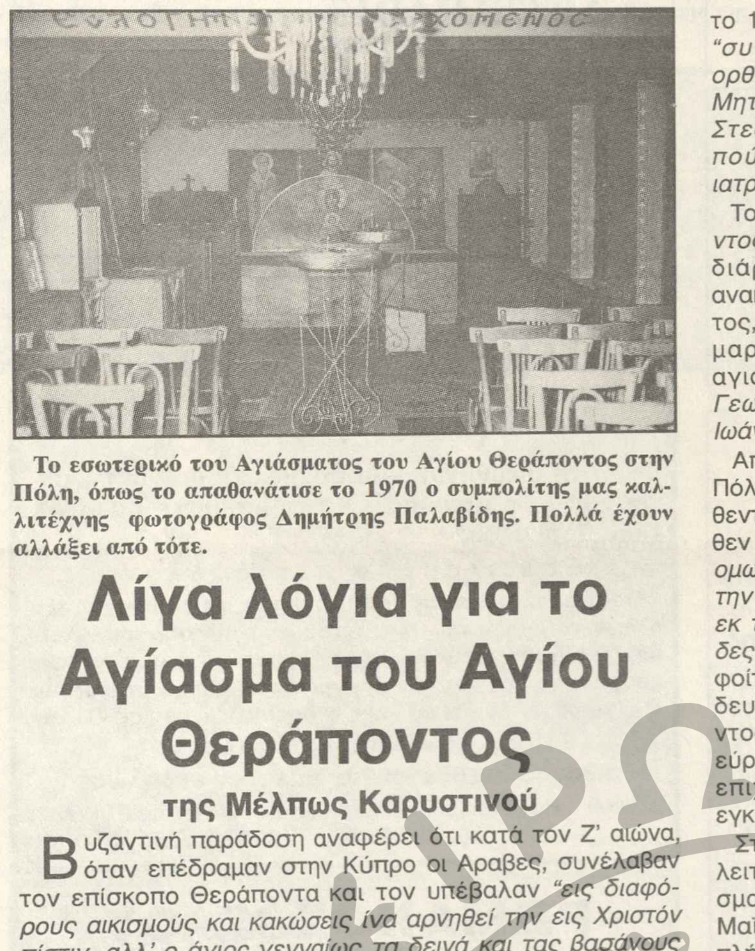

Το εσωτερικό του Αγιάσματος του Αγίου Θεράποντος στην Πόλη, όπως το απαθανάτισε το 1970 ο συμπολίτης μας καλλιτέχνης φωτογράφος Δημήτρης Παλαβίδης. Πολλά έχουν αλλάξει από τότε.

Λίγα λόγια για το Αγίασμα του Αγίου Θεράποντος

της Μέλπως Καρυστινού

Βυζαντινή παράδοση αναφέρει ότι κατά τον Ζ' αιώνα, όταν επέδραμαν στην Κύπρο οι Αραβες, συνέλαβαν τον επίσκοπο Θεράποντα και τον υπέβαλαν *"εις διαφόρους αικισμούς και κακώσεις ίνα αρνηθεί την εις Χριστόν πίστιν, αλλ' ο άγιος γενναίως τα δεινά και τας βασάνους υποστάς τέλος υπέστη τον μαρτυρικόν θάνατον. (...) Τότε οι Χριστιανοί της Κύπρου συμμορφωθέντες προς εντολήν και επιθυμίαν του αγίου παρέλαβον το λείψανον και μετέφερον εις Βασιλεύουσαν, ότε δε το πλοίον ενεφανίσθη προς των ανακτόρων, οι εν αυτοίς παρετήρησαν άνωθεν εξαιρετικήν λάμψιν όπερ αποδώσαντες εις θαύμα (...) ειδοποίησαν τον τότε Πατριάρχην, όστις μεταβάς μεθ' όλου του κλήρου και του λαού, και εν μεγάλη πομπή και κατανύξει παραλαβόντες αυτό ενεταφίασαν εις τον τόπον ένθα σήμερον υφίσταται και αναβλύζει πηγάς ιαμάτων η θαυματουργός αυτή Πηγή"*.

Σήμερα, το εξαρτώμενο από το Οικουμενικό Πατριαρχείο αγίασμα του Αγίου Θεράποντος βρίσκεται επί της λεωφόρου Αλεμντάρ. Στεγάζεται στο υπόγειο διώροφου οικήματος, πλάι σε πύργο του οθωμανικού τείχους το οποίο κατηφορίζει από τα υψώματα του λόφου προς τον Κεράτιο κόλπο και χωρίζει, όπως γράφει ο Σ. Βυζάντιος, *"εγκαρσίως το σαράγιον* (Τόπκαπου) *από της πόλεως"*. Παλαιότερα η πηγή του αγιάσματος βρισκόταν στον "Γκιουλχανέ", στον ροδώνα του σουλτανικού ανακτόρου, σε τόπο όπου, κατά παράδοση, πιστεύεται ότι υπήρχε ναός ο οποίος καταστράφηκε από πυρκαϊά. Από κώδικες των πρώτων δεκαετιών του 18ου αιώνα προκύπτει ότι ήταν γνωστή η ύπαρξη του αγιάσματος, αφιερωμένου τότε στην Μεταμόρφωση του Σωτήρος. Είναι γνωστό επίσης ότι η θέση του στόν κήπο των ανακτόρων το καθιστούσε απρόσιτο για τους Χριστιανούς. Μόλις το 1820 κατέστη επισκέψιμο, όταν με την επιστασία του Χατζή Νικολή Κάλφα Νικηταΐδη ο οποίος διατελούσε τότε στην υπηρεσία του σουλτάνου Μαχμούτ τού Β', η κοίτη του μετατοπίστηκε εκτός του κήπου, στη σημερινή του θέση.

Η μαρμάρινη εγχάρακτη επιγραφή, εντοιχισμένη απέναντι στην είσοδο του ναΐσκου αναφέρεται στην *"Θεράποντος πηγή"* η οποία *"ώσπερ εί Κασταλίας έβλυσεν άγχιστα ναού Θεού Σοφίας, ομβρίνουσα ίασιν..."* Αλλη επιγραφή, αριστερά της εισόδου, αναφέρεται στον επί Ιωακείμ τού Γ', το 1901 καλλωπισμό του, *"συνδρομή χριστιανών ορθοδόξων και φροντίδι Μητροπολίτου Μηθύμνης Στεφάνου, Τζων Χατζοπούλου, Α. Τουργούτη ιατρού, Γρ. Ι. Ανανιάδου"*.

Το 1931, *"πατριαρχεύοντος Φωτίου τού Β'"*, στη διάρκεια της δεύτερης ανακαίνισης του αγιάσματος, τοποθετήθηκε και το μαρμάρινο περικαλλές αγιασματάρι, *"επιτροπευόντων Διαμαντή Γιαννακάκη, Γεωργίου Τσακίρη Μπογιατζόγλου, Βασιλείου Ρώτζικα, Ιωάννου Χατζανέστη, Λεωνίδα Νικολαΐδου"*.

Από το αναμνηστικό λεύκωμα που είχε εκδοθεί στην Πόλη το 1936 προβάλλει και ο σκοπός για τον οποίο διετίθεντο οι πρόσοδοι του αγιάσματος το οποίο ήταν ανέκαθεν τόπος ιδιαίτερης λατρείας: *"η συντήρησις της αυτόθι ομωνύμου πεντατάκτου Αστικής Σχολής, εν η λαμβάνουσι την παίδευσιν και μόρφωσιν όλως δωρεάν οι αυτόσε και εκ των πέριξ ενοριών φοιτώντες πτωχοί και άποροι παίδες"*. Με τον ίδιο σκοπό, τη μέριμνα δηλαδή για τη δωρεάν φοίτηση των απόρων παιδιών, είχε ιδρυθεί και η Φιλεκπαιδευτική και Φιλόπτωχος Αδελφότης του Αγίου Θεράποντος. Το έργο της, ως το 1922, ενίσχυαν οι οικονομικά εύρωστες ενορίες της Κωνσταντινουπόλεως, με ετήσια επιχορήγηση η οποία είχε ορισθεί δια πατριαρχικής εγκυκλίου.

Στις αρχές της δεκαετίας του 1940 η Σχολή διέκοψε τη λειτουργία της λόγω ελλείψεως μαθητών, αλλά το αγίασμα, το οποίο κατά τον Μ. Γεδεών πανηγύριζε στις 14 Μαΐου, του *"Θεράποντος Χριστού"*, συγκεντρώνει πάντα πλήθος προσκυνητών, χριστιανών και μουσουλμάνων.

Ευχάριστες επισκέψεις

Στην Αθήνα με τους εδώ συγγενείς και φίλους υποδέχθηκαν τον νέο χρόνο, ο εγκατεστημένος από ετών στις Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής συμπολίτης μας Καθηγητής της Ιατρικής κ. Δαμιανός Δανόπουλος, με την σύζυγο του Ειρήνη και την κορούλα τους Σοφία.

Στη φωτογραφία μας, η οικογένεια Δανοπούλου, σ' ένα ευτυχισμένο στιγμιότυπο, από την εδώ παραμονή τους.

Δρ. Δημήτριος Μιχαηλίδης
Ειδικός Παθολόγος - Καρδιολόγος Ε.Ψ.Φ.Μ.Γ. (Θ.Σ.Α.)
Δέχεται καθημερινώς από 17-20 πλην Σαββάτου και επί συνεντεύξει.
Διευθ. Ποσειδώνος & Νηρηΐδων 1 Παλ. Φάληρο
Τηλ. 98.32.302 Ιατρ. 98.17.801 Οικ.

Δρ. Λυδία Ιωαννίδου-Μουζάκα
Χειρουργός Γυναικολόγος - Ειδικός Μαστολόγος
Αμ. .Επίκουρος Καθηγήτρια Πανεπιστημίου Αθηνών
Πρόεδρος της Διεθνούς Εταιρείας Μαστολογίας
Δέχεται Δευτέρα, Τετάρτη, Πέμπτη 5-6 μ.μ. με ραντεβού
Ιατρ.: Λ. Κηφισίας 6, Αμπελόκηποι Τηλ: 77.71.246
69.29.420 & 69.16.618 Μαιευτ. Λητώ, 80.48.584 οικ.

Δρ. Στέλιος Αντωνιάδης
Παιδίατρος - Καρδιολόγος παίδων
Καθηγητής Παιδιατρικής Τ.Ε.Ι.
ΣύμβουλοςΠανεπιστ. Κλινικής Νοσ. Παίδων "Α.Σοφία"
τ. Επιμελητής Νοσ. Great Ormond Str London,
Παν.Harvard & Columbia U.S.A.
Διευθ.: Ηρακλείτου 4, Κολωνάκι
Τηλ. 36.02.745 Ιατρ. 98.33.413 Οικ.

Δρ. Πέτρος Γκιναΐδης (Γαϊτανίδης)
Ωτορινολαρυγγολόγος
τ. Επιμελητής Τζανείου Νοσ. & Νοσ. Παίδων Α. Σοφίας
Δέχεται καθημερινώς 6.30-8.30
Διευθ. Ιατρ. Αγησιλάου 11, Ανω Ηλιούπολις
Τηλ. 97.06.378

Δρ. Οθων Παπαδόπουλος
Πλαστικός Χειρουργός
Επίκ. Καθηγητής Πανεπιστημίου Αθηνών
Αισθητική και επανορθωτική χειρουργική
Δέχεται Δευτέρα, Τετάρτη & Πέμπτη 5-8 μ.μ. κατόπιν ραντεβού
Διευθ. Ιατρ.: Λυκείου 2 Αθήνα 106.74 (Ανάκτορα) Τηλ. 72.11.159 & 72.29.221

Δρ. Κοσμάς Α. Κοτζαμάνογλου
Επ. Καθηγητής
Χειρουργός Οφθαλμίατρος
Δέχεται στο ιατρείο του, καθημερινά τα απογεύματα πλην Σαββάτου, και με ραντεβού
Διευθ. Ιατρ. : Υψηλάντου 29, Κολωνάκι
Τηλ.: 72.14.589 Ιατρ. 98.32.062 Οικ.

Δρ. Σοφοκλής Ζησιάδης
Χειρουργός Οδοντίατρος
Πτυχιούχος Παν. Κων/πόλεως & Αθηνών
μετεκπαιδευθείς και εργασθείς εις Γερμανία
Δέχεται καθ' εκάστην 5-8 μ.μ.
και τα πρωινά με ραντεβού
Διευθ. Ιατρ.: Αγ. Αλεξάνδρου 3, Παλ. Φάληρο
Τηλ. 98.38.877 - 98.38.541 ιατρ. 98.36.807 οικ.

Δρ. Δόμνα Τσούμπου
Χειρουργός Οδοντίατρος
Δέχεται καθημερινώς με ραντεβού
Διευθ.: Αχιλλέως 42, Π. Φάληρο
Τηλ. 98.81.178 - 98.25.307

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΜΕΓΑΛΟΣΧΟΛΙΤΩΝ
Οι εκδηλώσεις
της "Καθ' ημάς Ανατολής"
πραγματοποιούνται κάθε Δευτέρα
στην αίθουσα
της "Εστίας Κων/πόλεως"
Αχιλλέως 47 Παλαιο Φάληρο

OPHTHALMO-CHECK
ΠΡΟΤΥΠΟ ΟΦΘΑΛΜΟΛΟΓΙΚΟ ΔΙΑΓΝΩΣΤΙΚΟ ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΟ & ΕΡΕΥΝΗΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ
Διευθ. Παντελής Αλ. Παπαδόπουλος
Χειρουργός Οφθαλμίατρος
Μέλος της Αμερικανικής Οφθαλμολογικής Ακαδημίας Μέλος της Ευρωπαϊκής Εταιρίας Ενδοφθαλμίων Φακών και Διαθλαστικής Χειρουργικής
ΤΜΗΜΑΤΑ: ΟΦΘΑΛΜΟΛΟΓΙΚΟΥ CHECK-UP - ΚΑΤΑΡΡΑΚΤΗ - ΓΛΑΥΚΩΜΑΤΟΣ-ΟΠΤΙΚΩΝ ΠΕΔΙΩΝ - ΜΙΚΡΟΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΗΣ ΤΟΥ ΟΦΘΑΛΜΟΥ - ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΗΣ ΜΕ LASER - ΜΥΩΠΙΑΣ - ΦΛΟΥΟΡΟΑΓΓΕΙΟΓΡΑΦΕΙΑΣ - ΚΕΡΑΤΟΕΙΔΟΥΣ-ΒΙΝΤΕΟΚΕΡΑΤΟΓΡΑΦΙΑΣ - ΥΠΕΡΗΧΩΝ-ΒΙΟΜΕΤΡΙΑΣ - ΑΜΦΙΒΛΗΣΤΡΟΕΙΔΟΥΣ - ΣΤΡΑΒΙΣΜΟΥ-ΔΙΠΛΩΠΙΑΣ (ΟΡΘΟΠΤΙΚΟ) - ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΦΑΚΩΝ ΕΠΑΦΗΣ - ΤΗΛΕΪΑΤΡΙΚΗΣ
Λεωφ. Ποσειδώνος 42, Παλαιό Φάληρο 175.61
☎ 98.81.800 - 98.83.702 - 98.53.055 fax: 98.15.605
E-mail: eyedoc@hol.gr Internet: http://www.hol.gr/medical/opt

ARTEMIADIS
OPTIC CENTERS
ΟΔΟΣ ΕΡΜΟΥ 4 ΣΥΝΤΑΓΜΑ 105 62 ΑΘΗΝΑ
ΤΗΛΕΦΩΝΟ: 3238555 3285535 3238777
ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ 3 ΣΤΟΑ ΚΑΛΛΙΓΑ ΣΥΝΤΑΓΜΑ
105 62 ΑΘΗΝΑ
ΤΗΛΕΦΩΝΟ: 3247043 3237030
ΙΩΑΝΝΟΥ ΜΕΤΑΞΑ 18 ΓΛΥΦΑΔΑ
ΤΗΛΕΦΩΝΟ: 8945606 8942013 8942980 8981228

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΑΒΕΡΝΑ - ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟ
«Παλιά Αθήνα»
(ΣΑΡΑΪ)
Υπό τη διεύθυνση του συμπολίτη μας διπλωματούχου σεφ μάγειρα - ζαχαροπλάστη Γιώργου Παπαδόπουλου.
Πολιτισμένο περιβάλλον.
Οσοι αναζητούν τη γνήσια γεύση, μπορούν μεταξύ άλλων να βρούν πολίτικα πιάτα με χιουνκιάρ μπεγεντή, μαντί, καντίν μπουντού κεφτεδάκια, ντονέρι με γνήσιο μοσχαρίσιο και αρνίσιο κρέας, ντολμαδάκια με σάλτσα από γιαούρτι κ.α. Δώρο όλες οι σπεσιαλιτέ μας σε γλυκά.
Τιμές λογικές και προσιτές.
Η αίθουσα διατίθεται για διάφορες εκδηλώσεις.
Διευθ. : Παπάγου 20, ΒΟΥΛΑ Πλησίον Πλατείας ΕΒΡΟΥ
Τηλ. 89.92.152 - 89.92.162

ΡΩΜΑΝΟΣΟΓΛΟΥ ΠΑΝΤΕΛΗΣ
✔ ΑΛΟΥΜΙΝΟΚΑΤΑΣΚΕΥΕΣ,
✔ ΣΙΔΗΡΟΚΑΤΑΣΚΕΥΕΣ,
✔ ΠΑΤΑΡΙΑ.
✔ ΕΠΙΣΚΕΥΕΣ ΣΥΝΑΦΩΝ ΚΑΤΑΣΚΕΥΩΝ
ΤΗΛ. 95.24.060

ΣΠΟΥΔΕΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΓΛΩΣΣΩΝ
ΧΑΡΤΜΑΝ ΞΕΝΕΣ ΓΛΩΣΣΕΣ
ΙΔΡΥΤΡΙΑ - ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ
ΟΛΓΑ ΜΑΡΑΝΟΥ - ΧΑΡΤΜΑΝ
(απο το 1975)
Απόφοιτος Κεντρικού
Πτυχιούχος Πανεπιστημίου Αθηνών
μετεκπαιδευθείσα στο εξωτερικό
Από το 1975 στην Αγ. Παρασκευή
1. ΑΓ. ΙΩΑΝΝΟΥ 23 Β ΤΗΛ. 60.10.682
2. ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ 16 ΤΗΛ. 63.99.526
ΤΩΡΑ... και στα Βριλήσσια

Απόστολος Γ. Καϊρης
ΦΥΣΙΟΘΕΡΑΠΕΥΤΗΣ
Αποκαταστάσεις - Θεραπεία Ορθοπεδικών, Νευρολογικών (ρευματολογικών παθήσεων) καθώς και αθλιτικών κακώσεων με ακτινες Laser, Μαγνητικά Πεδία
Ισοκινητικές μετρήσεις με Εργομετρικά Μηχανήματα
Δέχεται κάθε μέρα εκτός Σαββάτου 9-12 & 16-21
στο σύγχρονο και πλήρες ΦΥΣΙΚΟΘΕΡΑΠΕΥΤΗΡΙΟ
Λ. Ποσειδώνος & Παρθενώνος 1 ΠΑΛ. ΦΑΛΗΡΟ
Τηλ.98.34.227 - 98.12.504 Οικίας: 98.28.468

Ελευθερία Τσοκώνα - Μαζαράκη
Χειρουργός - Οδοντίατρος
Δέχεται καθημερινώς πλην Σαββάτου 10.00 - 13.00 αι 18.30-20.30 επί συνεντεύξει
Φειδιππίδου 1-3 & Κηφισίας, Αμπελόκηποι
☎ 77.94.542 ιατρ. 82.39.373 οικ.

Δρ. Φωκίων Σιδηρόπουλος
Χειρουργός - Γυναικολόγος - Μαιευτήρ
Δέχεται Δευτέρα - Τρίτη - Πέμπτη 5 -8 μ.μ.
Σκουφά 36 Κολωνάκι - ΑΘΗΝΑ
☎ 36.10.274

Δρ. Τασία Β. Καροκανίδου
Χειρουργός Οδοντίατρος
Δέχεται καθ' εκάστην πλήν Σαββάτου και επί συνεντεύξει
Κ.Παλαμά 9 - Στάση Κλωναρίδου, Πατήσια
☎ 22.31.043 ιατρ. 88.22.818 οικ.

Δρ. Μαρία Τζενάκη
Χειρουργός Οφθαλμίατρος
ΦΑΚΟΙ ΕΠΑΦΗΣ - LASER ΓΙΑ ΤΗ ΜΥΩΠΙΑ
Δέχεται καθημερινά με ραντεβού
ΙΑΤΡΕΙΟ: Αχιλλέως 86 Παλαιό Φάληρο
☎ 98.36.925

Δρ. Γεώργιος Παγόπουλος
Χειρουργός Οδοντίατρος
Δέχεται καθημερινώς εκτός Σαββάτου με ραντεβού
Διευθ.: Πιπίνου 18, στάση Αγγελοπούλου
Τηλ. 88.19.720

Κέντρο Φυσικοθεραπείας και Αποκατάστασης
Γεωργίου Αθ. Γουγούδη
Αποκατάσταση ορθοπεδικών, ρευματολογικών, καρδιο-αναπνευστικών, νευρολογικών παθήσεων
Διευθ. Αφροδίτης 9 & Νηρέως Παλ. Φάληρο
Ραντεβού στα τηλ. 98.48.482 & 20.23.485 οικ.

Πρότυπο Κέντρο Φυσικοθεραπείας
Ιωάννης Τερζής
Διευθ. Αγκύλης 39 - Νέος Κόσμος Τ.Κ. 117.43
Ραντεβού στα τηλ. 92.48.897 & 92.16.931 οικ.

THERMOLIVE
ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΕΙΣ και ΣΥΝΤΗΡΗΣΕΙΣ
ΚΑΥΣΤΗΡΩΝ
ΑΥΤΟΝΟΜΙΕΣ
Τηλ. 86.11.686 μ.μ. 49.04.527

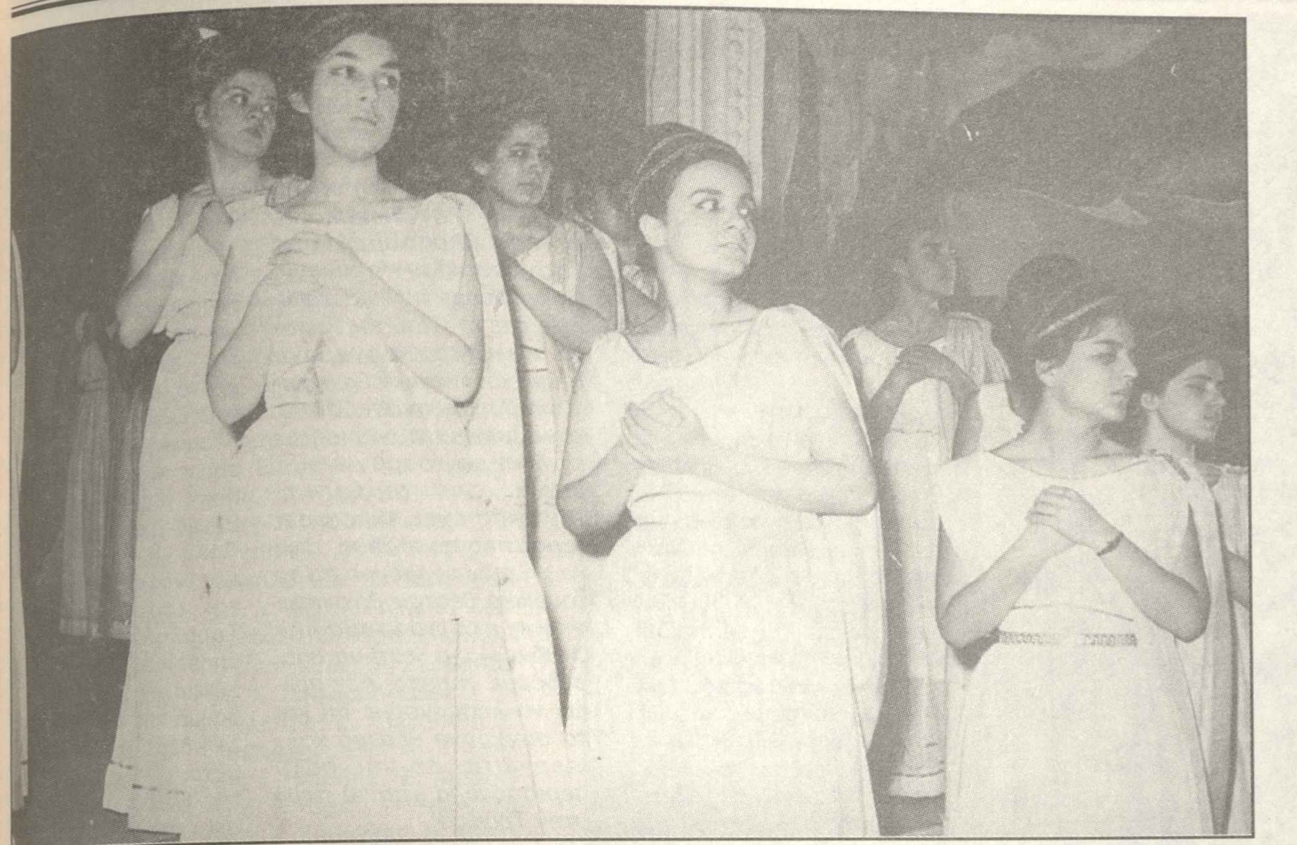

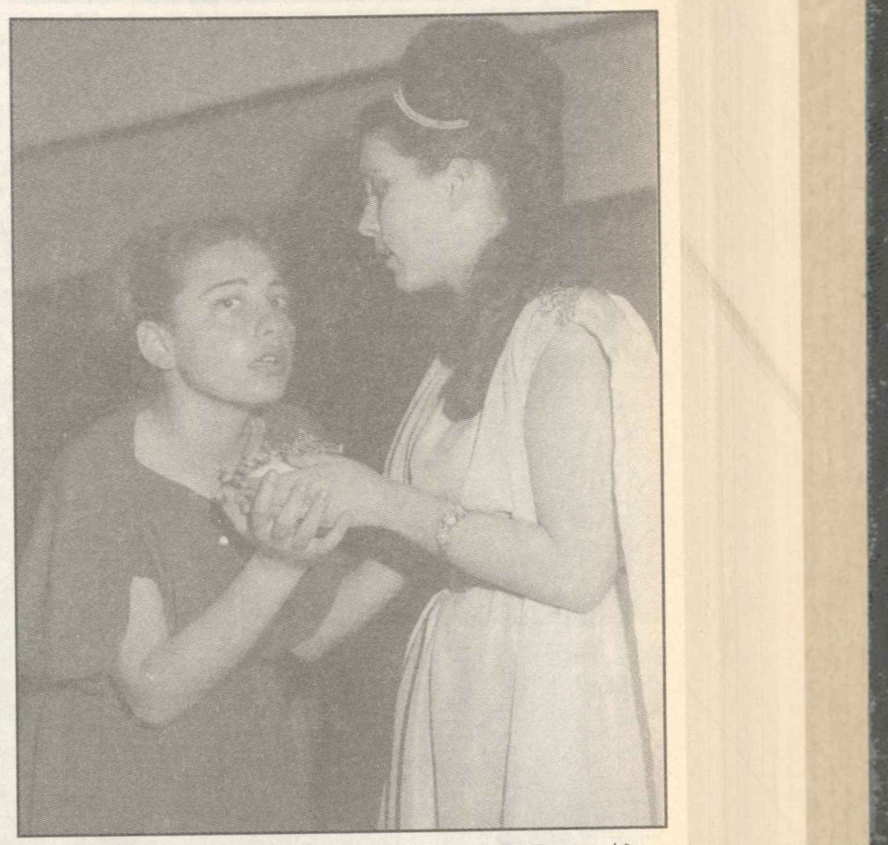

Αριστερή φωτογραφία: Ο Χορός από την παράσταση του έργου "Ιφιγένεια εν Αυλίδι" στο Ζάππειο (1962). Από αριστερά: Μαίρη Κυριακίδου, Πίτσα Παντζοπούλου, Εφη Ζαχαριάδου, Μαρία Γεωργιάδου, Ζωή Μαζαράκη, Ελλη Ζερβουδάκη, Νίτσα Ηλιάδου. Δεξιά φωτογραφία: Από την παράσταση στο Ζάππειο της "Ηλέκτρας" του Σοφοκλέους της 28/4/1963. Αριστερά η Ηλέκτρα (Ηλέκτρα Μενεξιάδου) δεξιά η Χρυσόθεμις (Ιόλη Ηλιάδου).

ΜΟΡΦΕΣ ΤΗΣ ΠΟΛΗΣ

ΓΙΩΡΓΟΣ ΣΑΒΒΑ ΡΟΥΣΣΟΣ (ΙΙ)

Ενας καπελλάς αλλοιώτικος από τους άλλους

του Στέφανου Α. Λεκαβάλλα

Εκεί, όμως, που ο Γιώργος Ρούσσος "υπερέβη εαυτόν" είναι η μεγάλη του προσφορά στην ελληνική παιδεία της Πόλης! Ναι, αυτός ο απόφοιτος του "Λυκείου της Κοινότητος Σταυροδρομίου" του 1927, αυτός ο αυτοδίδακτος ηθοποιός και σκηνοθέτης του Ελληνικού ερασιτεχνικού μας θεάτρου, στην προσπάθειά του να προσφέρει όσο το δυνατόν περισσότερα στην ελληνική κοινωνία της Κωνσταντινούπολης, πέτυχε να καθιερωθεί, στα λύκειά μας θηλέων, η παράσταση -κατ' έτος- αρχαίων ελληνικών τραγωδιών, έτσι ώστε η τραγωδία που διδασκόταν, κάθε χρόνο, στην αρχαία ελληνική γλώσσα, στην τελευταία τάξη του Λυκείου, να ανεβαίνει, ταυτόχρονα, στη σκηνή από τις ίδιες τις μαθήτριες, σε νεοελληνική μετάφραση και κατ' αυτόν τον τρόπο η συγκεκριμμένη τραγωδία όχι μόνον να διδάσκεται στις μαθήτριες αλλά και να βιώνεται από αυτές!

Οι Αντιγόνες, οι Ιφιγένειες και οι Ηλέκτρες των χρόνων εκείνων και σήμερα ακόμη με το ίδιο πάθος και με πολλή συγκίνηση θυμούνται και απαγγέλλουν ολόκληρους στίχους από τους ρόλους τους που ζωντάνεψαν πάνω στις σκηνές των σχολείων τους. Η προσπάθεια αυτή άρχισε από πολύ νωρίς, από τα πρώτα ακόμη χρόνια που ανέλαβε τη διεύθυνση του "Ζαππείου Παρθεναγωγείου" ο Αλέξανδρος Χατζόπουλος, έγινε θεσμός και συνεχίστηκε για αρκετά χρόνια, όσο η πολιτική κατάσταση το επέτρεψε. Στην προσπάθειά του αυτή ο Γιώργος Ρούσσος είχε πάντοτε συνεργάτη του τον φιλόλογο καθηγητή είτε καθηγήτρια που δίδασκε το μάθημα των αρχαίων Ελληνικών στις τελειόφοιτες. Στο Ζάππειο ξεκίνησε την συνεργασία με τον φιλόλογο καθηγητή και ποιητή Δημήτρη Παπακωνσταντίνου. Μόνον το σχολικό έτος 1952-1953 ως σκηνοθέτρια της τραγωδίας "Ιφιγένεια εν Αυλίδι" του Ευριπίδη αναφέρεται - από τις τελειόφοιτες εκείνης της χρονιάς- η Ειρήνη Παναγιωτίδου, την οποία, όμως, βοήθησε και ο Γιώργος Ρούσσος. Αρχές του σχολικού έτους 1952-1953 μαζί με την ομάδα των μετακλητών, από την Ελλάδα, καθηγητών έρχεται στο

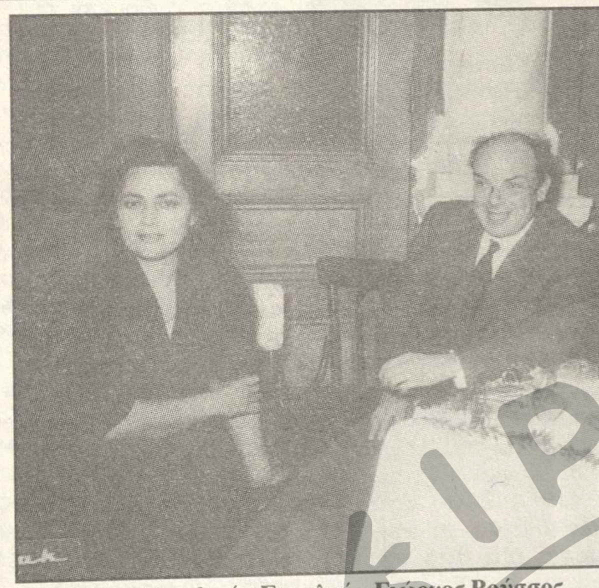

Ελευθερία Σουσλού - Γιώργος Ρούσσος

Ζάππειο και αναλαμβάνει η φιλόλογος καθηγήτρια Ελευθερία Σουσλού. Θα διδάξει αρχαία και νέα Ελληνικά καθώς και τα μαθήματα της Ψυχολογίας και της Λογικής. Την περιγράφουν ως έναν ιδανικό άνθρωπο που της άρεζε να προσφέρεται για τους συνανθρώπους της, για τα παιδιά, την παιδεία και την μόρφωση. Είχε έναν πολύ ήπιο χαρακτήρα και κατάφερε να αγαπηθεί πάρα πολύ από τις μαθήτριές της. Η ιδέα της παράστασης των αρχαίων ελληνικών τραγωδιών την ενθουσιάζει και στέκεται δίπλα στον Γιώργο Ρούσσο, που τις σκηνοθετεί, ένας πολύτιμος σύμβουλος και συνεργάτης. Προχωρεί ακόμη περισσότερο, για να μην επιβαρυνθεί, οικονομικά, η Σχολή, χρηματοδοτεί αυτή την αγορά όλων των χρειωδών έτσι ώστε, με τον καιρό, το Ζάππειο να αποκτήσει ένα πλούσιο βεστιάριο που να επιτρέπει και την, από ενδυματολογικής πλευράς, άρτια παρουσίαση της εκάστοτε τραγωδίας. Ακόμη από την ύπαρξη του πλούσιου αυτού βεστιαρίου επωφελούνται και τα λοιπά ελληνικά παρθεναγωγεία της Πόλης. Η οικογένεια της Ελευθερίας Σουσλού -η μητέρα και τα αδέλφια της- είναι εγκατεστημένη στην Θεσσαλονίκη. Ετσι κατά τη διάρκεια των θερινών διακοπών της Σχολής, η Ελευθερία Σουσλού πηγαίνει κι' αυτή στη Θεσσαλονίκη. Τον χειμώνα, κατά τη διάρκεια λειτουργίας του Ζαππείου, όπως και οι λοιπές μετακλητές από την Ελλάδα καθηγήτριές του, μένει σε δωμάτιο που της έχει παραχωρηθεί εντός της Σχολής. Κατά την διάρκεια των βανδαλισμών της νύχτας της 6ης προς την 7η Σεπτεμβρίου του 1955 η Ελευθερία Σουσλού βρισκόταν στο σπίτι της στη Θεσσαλονίκη. Οταν πληροφορήθηκε τις καταστροφές που είχαν γίνει στο Ζάππειο έστειλε, αμέσως, ένα γράμμα προς την εφορία της Σχολής πληροφορώντας την ότι προσφέρεται να έλθει στην Πόλη και να διδάξει αφιλοκερδώς στο Ζάππειο! Μία ακόμη από τις προσφορές της Ε. Σουσλού ήταν η "εκ του αφανούς και εξ ολοκλήρου" ανάληψη της οικονομικής υποστήριξης δύο μαθητριών της Σχολής οι οποίες αντιμετώπιζαν σοβαρά οικογενειακά προβλήματα. Ηταν λιγάκι μονήρης τύπος, της άρεζε να μένει μόνη και να διαβάζει, διάβαζε πολύ. Με τον Γιώργο Ρούσσο συνεργάστηκαν πάρα πολύ καλά. Κάθε απόγευμα συγκέντρωναν τις μαθήτριες που επρόκειτο να λάβουν μέρος στην παράσταση κι εκεί στην θεατρική σκηνή του Ζαππείου κάνανε τις πρόβες τους. Το ίδιο γινότανε και τα κυριακάτικα πρωινά, κι ο Γιώργος Ρούσσος κατέφθανε πάντοτε με γεμάτα τα χέρια από κεράσματα. Τους έφερνε κουλουράκια, τους έφερνε πάστες, σοκολάτες και ποικίλες άλλες λιχουδιές, κι ήταν αρκετές οι φορές που διοργάνωνε

Από την παράσταση του κωμειδυλλίου "Η λύρα του Γερονικόλα" του Δημ. Κόκκου, στο Ζωγράφειο, σε σκηνοθεσία Γ. Ρούσσου (1952). Στην άκρη, αριστερά ο Γ. Ρούσσος.

Από την παράσταση του "Κουρέα της Σεβίλλης" του Μπωμαρσαί, στο Ζωγράφειο, σε σκηνοθεσία Γιώργου Ρούσσου (1953).

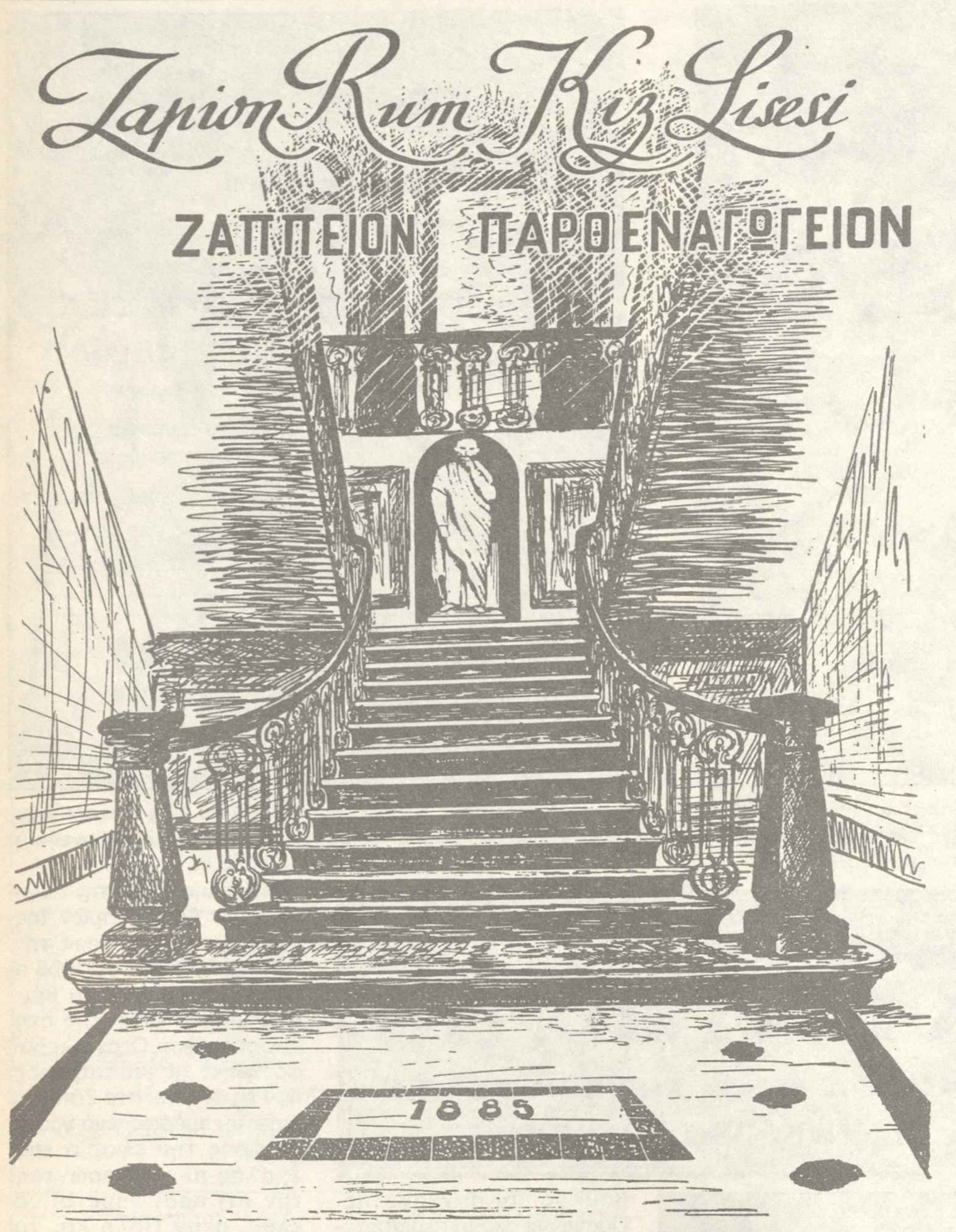

και πολύ ωραίες εκδρομές.

Είχε γίνει συνήθεια τους κύριους ρόλους της τραγωδίας να τους υποδύονται -πάντοτε- οι τελειόφοιτες της κάθε χρονιάς και μέλη του χορού να γίνονται οι προτελειόφοιτες. Οσον αφορά τους ρόλους των ακολούθων και των στρατιωτών αυτούς τους ανελάμβαναν, πάντοτε, μαθήτριες των μικροτέρων τάξεων. Κατ' αυτόν τον τρόπο η παράσταση της αρχαίας ελληνικής τραγωδίας κρατούσε, κάθε χρόνο, ζωντανό το ενδιαφέρον όλων των μαθητριών της Σχολής. Με ιδιαίτερη φροντίδα ετοιμαζόταν, πάντοτε, και το έντυπο πρόγραμμα της παράστασης στο οποίο εκτός της διανομής των ρόλων υπήρχε και ένα κείμενο που αναφερόταν στην υπόθεση του έργου καθώς και ένα κριτικό σημείωμα, που έφεραν και τα δύο την υπογραφή της Ελευθερίας Σουσλού. Οσον αφορά την σκηνογραφία -τουλάχιστον σε όσα προγράμματα μπόρεσα να βρω- ως σκηνογράφος αναφέρεται, κυρίως, ο συμπολίτης μας Νίκος Κατσαρός, και τα πρώτα χρόνια αναφέρεται επίσης και ο Γιάννης Ζωγράφος, που ήταν Αθηναίος και είχεν έρθει στην Πόλη μαζί με τον πρώτο θίασο που μας είχεν επισκεφθεί μετά τη λήξη του Β' Παγκόσμιου Πολέμου, κι ήταν αυτός ο "Μουσικός θίασος Τάκη Κάσση-Λέλας Σκορδούλη - Ρίτας Δημητρίου". Ο Γιάννης Ζωγράφος παρέμεινε στην Πόλη και μετά την αναχώρηση του μουσικού αυτού θιάσου, για ένα αρκετά μεγάλο χρονικό διάστημα.

Στην παράσταση της "Αντιγόνης", που δόθηκε τον Απρίλιο του 1965, ως υπεύθυνες για τα σκηνικά αναφέρονται οι μαθήτριες της 12ης τάξεως. Τέλος, στην παράσταση της "Ηλέκτρας" του Σοφοκλή, που δόθηκε τον Απρίλιο του 1969, ως σκηνογράφος αναφέρεται μία από τις τελειόφοιτες της Σχολής, εκείνης της χρονιάς, η Ακυλίνη Μούτσογλου. Μετά την απέλαση του Γιώργου Ρούσσου, το 1964, την σκηνοθεσία των τραγωδιών ανέλαβε, εξ ολοκλήρου, η Ελευθερία Σουσλού, η οποία προσπάθησε, με όλο της το σθένος και παρά την επιδείνωση των ελληνοτουρκικών σχέσεων, να μη σταματήσουν οι παραστάσεις αυτές στο Ζάππειο. Ηδη, όμως, από το σχολικό έτος 1960-1961, οι Τούρκοι άρχισαν να απαιτούν όπως μαζί με την αρχαία ελληνική τραγωδία και οπωσδήποτε πριν από αυτήν (!) (αυτήν την περίεργη απαίτηση την τονίζω ιδιαίτερα) παίζεται και κάποιο θεατρικό έργο στην τουρκική γλώσσα. Στην αρχή συγκατατέθηκαν σε μονόπρακτο τουρκικό έργο, για να αυξάνουν κάθε χρόνο τις απαιτήσεις τους, έτσι, τελικά, απαίτησαν όπως το τουρκικό έργο, που θα παιζόταν μαζί με την αρχαία ελληνική τραγωδία, να έχει ισόχρονη διάρκεια με αυτήν. Σύμφωνα μ' αυτήν την απαίτηση στις 26 και 27 Απριλίου του 1969, μαζί με την "Ηλέκτρα" του Σοφοκλή, και πριν από αυτήν παρουσιάστηκε από της σκηνής του "Ζαππείου Παρθεναγωγείου" το τρίπρακτο θεατρικό έργο του Τζεβάτ Φεχμί Μπάσκουτ "Παϊντός", με τις Ζαππίδες να ομιλούν σε άπταιστη τουρκική και να ζωντανεύουν τον δάσκαλο Μουρταζά, την Χατιτζέ χανούμ, τον ψαρά Αχμέτ, τον μουχτάρη Χασάν, την Σαφινάζ χανούμ και τους λοιπούς ανάλογους ρόλους του έργου. Φαντάζομαι ότι αν από μιαν άκρη του ουρανού μπορούσαν να δουν τις αγαπημένες τους Ζαππίδες να παίζουν και να ομιλούν Τουρκικά, μεταμφιεσμένες άλλη σε χανούμισσα, άλλη σε μουχτάρη και άλλη σε ψαρά, οι προ πολλού μακαριστές Ευθαλία Αδάμ, διευθύντρια -κάποτε- του Ζαππείου και η Ελένη Στρούβαλη, υποδιευθύντρια αρχικά και διευθύντρια μετά την Ευθαλία Αδάμ, θα έτρεχαν -αμέσως- πανικόβλητες να ξαναμπούν ...στους τάφους τους!

Βεβαια, το "Παϊντός" ήταν μια ηθογραφική κωμωδία που είχε επιτυχία όταν πρωτοπαίχθηκε, το 1948, από το Δημοτικό Θέατρο της Πόλης, γιατί οι χαρακτήρες του, παρ' όλον ότι ήταν απλοϊκά σχεδιασμένοι, ήταν οι άνθρωποι της διπλανής μας πόρτας και αν και από τα πρωτόλεια του Τζεβάτ Φεχμί Μπάσκουτ, που έγραψε μετά από αυτό πολλά ακόμη θεατρικά έργα, παρέμεινε το καλύτερό του, δεν μπόρεσε να ...το υπερβεί.

Το έργο αυτό το είχε περιλάβει στο ρεπερτόριό της και η Κατερίνα Ανδρεάδη, όταν είχεν έλθει στην Πόλη, ως ένδειξη των φιλικών της αισθημάτων προς τους Τούρκους. Επίσης τον χειμώνα του 1950 το είχε παρουσιάσει, εδώ στην Αθήνα, ο θίασος του Βασίλη Αργυρόπουλου, για να εισπράξει, όμως, αρνητικές κριτικές. Ο Αλκης Θρύλος στο τεύχος της 1ης Απριλίου 1950 της "Νέας Εστίας" λέει μεταξύ άλλων:

«Το θέμα είναι άριστο, η διάθεση που το διαπνέει εξαίρετη, η μορφοποίησή του, όμως, είναι ελαττωματικότατη. Ο συγγραφέας δεν κατόρθωσε καθόλου ούτε ν' αποκρύψει ότι είχε για πρότυπό του το "Τοπάζ" ούτε ν' αποφύγει τις απλοϊκότητες και τις αδεξιότητες, τις ρητορικότητες -ο κεντρικός του ήρωας συχνά μονολογεί και βγάζει λόγους- το φόρτωμα με περιττολογίες. Συνέπλεξε με τον μύθο του επεισόδια που δεν έχουν καμιά σχέση μ' αυτόν και καμιά θέση σ' ένα έργο που θέλει να σταθεί σε περιωπή -όπως είναι π.χ. η αναγνώριση ενός γέρου πατέρα με την κόρη του, μια σκηνή που ανήκει αποκλειστικά στην περιοχή του μελό- και πλείστες πολύ φθηνές ηθογραφικές γραφικότητες. Ολα τα πρόσωπα που περιστρέφονται γύρω από τον κεντρικό ήρωα, ο οποίος μόνος αποκτά κάποια υπόσταση και ζωή, είναι πολύ απλοϊκά σκιτσαρισμένα, μας κάνουν την εντύπωση ανδρεικέλων, όλες οι είσοδοί τους κι έξοδοί τους στή σκηνή δεν είναι ποτέ δικαιολογημένες, βλέπουμε τους σπάγγους που τα κινούν. Οταν ακούμε τις διαβεβαιώσεις ότι το "Παϊντός" είναι το καλύτερο σύγχρονο τουρκικό θεατρικό έργο και παράλληλα, αναγκαστικά, κάνουμε μια σύγκριση με τη δική μας παραγωγή, η οποία στον τομέα της τεχνικής έχει σημειώσει τεράστιες προόδους, πως να μη συμπεράνουμε ότι το τουρκικό θέατρο βρίσκεται ακόμη στο πρωτοβάθμιο στάδιο; Αλλά γιατί να απορήσουμε γι αυτό; Δεν πρέπει να λησμονούμε ότι και το σύγχρονο θέατρο καλλιεργείται σε μας πολύ περισσότερα χρόνια παρά στην Τουρκία".

Πρέπει να πω ότι και το Δημοτικό Θέατρο της Πόλης, στις σύντομες περιόδους εξισορρόπησης των ελληνοτουρκικών σχέσεων παρουσίασε, "εις ανταπόδοσιν", μερικά νεοελληνικά έργα, όπως το "Ο μπαμπάς εκπαιδεύεται" του Σπ. Μελά, "Το στραβόξυλο" του Δ. Ψαθά και τον "Πειρασμό" του Γρ. Ξενοπούλου, αλλά τα παρουσίασε διασκευασμένα, φέρνοντάς τα στά μέτρα του τούρκου θεατή και δίνοντας στους ρόλους τουρκικά ονόματα. Ετσι, για παράδειγμα, στον "Πειρασμό" του Γρ. Ξενοπούλου που ανέβηκε στην τουρκική σκηνή με τον τίτλο "Διαβόλου σπέρμα" (Σεϋτάν τοχουμού) ο Αρεοπαγίτης συνταξιούχος Μενέλαος Γεωργιάδης ...τούρκεψε και πήρε το όνομα Νιζάντ! Και η γυναίκα του Κλειώ Γεωργιάδου έγινε ...Μελεκπέρ! Οσο για την Καλλιοπίτσα, την δεκαεπτάχρονη υπηρετριούλα της οικογένειας Γεωργιάδη (τον ...πειρασμό!) αυτή μετονομάστηκε σε ...Γκιουλλού! (Πολύ τηνε θυμάμαι την Καλλιοπίτσα της Κέλλης Σαρατσοπούλου, όταν για τελευταία φορά είδα τον "Πειρασμό" στη σκηνή του Θεάτρου Τέχνης της οδού Φρυνίχου, τον Μάιο του 1994).

Το "Παϊντός" λοιπόν είναι το έργο που κρίθηκε άξιο από τους Τούρκους να προταχθεί της "Ηλέκτρας" του Σοφοκλή, στις παραστάσεις του Ζαππείου της 26ης και 27ης Απριλίου του 1969!

Από την "Ηλέκτρα" του Σοφοκλή στο Ζάππειο (1956-57)

Αριστερά: Κορίνα Αποστόλου (Ηλέκτρα), Καίτη Παπαδοπούλου (Χρυσόθεμις)˙ στο βάθος η Λένα Καρδομάτη. Δεξιά: Η Σιμώνη Αναστασιάδου ως Κλυταιμνήστρα.

Φαίνεται, όμως, πως αυτό ήταν και το ξεχείλισμα του ποτηριού κι έτσι το ωραίο και πολύ επωφελές έθιμο της παράστασης, κάθε χρόνο, αρχαίων ελληνικών τραγωδιών, στο Ζάππειο, σταμάτησε. Αλλωστε τον επόμενο χρόνο δεν εγκρίθηκε και η έλευση της Ελευθερίας Σουσλού στην Πόλη. Η δραστηριότητά της είχε ενοχλήσει φαίνεται τους Τούρκους! Η Σουσλού, στη συνέχεια, υπηρέτησε στην Αθήνα σε λύκειο της Κηφισιάς με τον βαθμό της λυκειάρχισσας. Στη θέση αυτή παρέμεινε μέχρι την συνταξιοδότησή της. Κατόπι επέστρεψε στο σπίτι της στή Θεσσαλονίκη όπου απεβίωσε, περί το 1988-89, από καρδιακή προσβολή.

* * *

Στη συνέχεια παραθέτω -για την ιστορία- έναν αναλυτικό πίνακα σχετικά με τις αρχαίες ελληνικές τραγωδίες που παρουσιάστηκαν στα τρία παρθεναγωγεία μας επί εποχής Γιώργου Ρούσσου, αλλά και μετά από αυτόν, καθώς και τα έργα που σκηνοθέτησε στο Ζωγράφειο Λύκειο, με τα ονόματα των μαθητριών και μαθητών που έλαβαν μέρος και τους ρόλους που υποδύθηκαν, με όση πληρότητα μού είναι δυνατή, δεδομένου ότι τα στοιχεία που υπάρχουν είναι ελάχιστα και η έρευνά μου βασίστηκε σε προσωπικές -κυρίως- μαρτυρίες.

Α- ΖΑΠΠΕΙΟ ΠΑΡΘΕΝΑΓΩΓΕΙΟ

Σχολικό έτος 1952-53: Ευριπίδου "Ιφιγένεια εν Αυλίδι" Κλυταιμνήστρα: Αικατερίνη Κουκάκη, Ιφιγένεια: Ρένα Λιάτσου, Αγαμέμνων: Ελένη Καβουράκ, Μενέλαος: Ηβη Αμιράλ, Αχιλλέας: Αθηνά Παπαϊ άννου, Γέροντας - Αγγελιοφόρος: Φιφή Ατέσογλου.

Κορυφαίες: Ηβη Κομποθέκρα, Ελένη Μουράτογλου.

Χορός: Ελ. Ταχιντζή, Ε αμπάζογλου, Αλ. Αθανα- άδου, Εφη Λιάτσου, Α. φιανού, Δ. Καλογερά ...

κηνοθεσία: Ειρήνη Πανα- τίδου - Γ. Ρούσσος Σκη- κά: Γιάννης Ζωγράφος.

χολικό έτος 1953-54: οφοκλέους "Αντιγόνη".

ντιγόνη: Η. Κομποθέκρα, μήνη: Α. Καλιφασά, έων: Α. Καββαδία, Φύλα- ας: Μ. Χαλιωρή, Αίμων: Δ. λογερά, Τειρεσίας: Ε. ναστηριώτου, Αγγελος: Κουλουρίδου, Ευρυδίκη: Λιάτσου, Εξάγγελος: Κ. ντζόγλου.

ορός γερόντων: Α. φιανού, Α. Μαρκοπού- υ, Μ. Σαλτιέλ, Α. Δανιη- δου, Ι. Ψαροπούλου, Ο αγλή, Ι. Γιωργουλού, Ε. μητριάδου, Ν. Μέντζου, Γκρούιτς.

τρατιώτες, ακόλουθοι, ράπαινες.

κηνοθεσία: Γιώργος ούσσος με τη σύμπραξη ς Ελευθερίας Σουσλού.

χολικό έτος 1954-55: ν παίχθηκε αρχαία ελλη- κή τραγωδία.

χολικό έτος 1955-56: ν παίχθηκε αρχαία ελλη- κή τραγωδία.

χολικό έτος 1956-57: οφοκλέους "Ηλέκτρα".

αιδαγωγός: Α. Σεραφει- δου, Ορέστης: Σ. Κιριμλό- λου, Πυλάδης: Α. Παπαδή, λέκτρα: Κ. Αποστόλου, υσόθεμις: Ε. Τσουλάφη Παπαδοπούλου), υταιμνήστρα: Σ. Αναστα- άδου, Αίγισθος: Ι. Ζώνια.

ορυφαίες: Ε. Αναγνω- οπούλου, Β. Κυριαζή.

ορός: Α. Παπαδοπούλου, Αλεξανδρίδου, Ζ. Κοσμί- ου, Ο. Παπαδοπούλου, Α. ουραΐτου, Σ. Ταλαντά, Ε. ορόζογλου, Μ. Ανδρειω- νου, Κ. Γιαννουλάτου, Λ. καλίδου, Ε. Πανέρη, Σ. ενδρινού, Θ. Μιστιλοπού- ου, Σ. Μαγούρη.

Ακόλουθοι: Ε. Ζερβουδά- η, Π. Παπαγιαννοπούλου, Καρδομμάτη.

τρατιώτες: Μ. Παπαγιαν- οπούλου, Α. Αλεξίου.

κηνοθεσία: Γιώργος ούσσος - Ελ. Σουσλού.

κηνογραφία: Γ. Ζωγράφος Ν. Κατσαρός.

Μουσική εκτέλεση: aestro Gastone Maggi.

Σχολικό έτος 1957-58: υριπίδου "Εκάβη".

Πολυδώρου Είδωλον: Α. Θεοδοσιάδου, Εκάβη: Ε. Αλεξανδρίδου, Πολυξένη: Α. Παπαδοπούλου, Οδυσσεύς: Σ. Ταλαντά, Ταλθύβιος: Φ. Βιτέρμπο, Θεράπαινα Εκάβης: Σ. Σβολάκη, Αγαμένων: Κ. Γιαννουλάτου, Πολυμήστωρ: Ε. Χορόζογλου.

Κορυφαίες: Υ. Ρούτση, Ε. Πανέρη, Β. Νάκου, Α. Τελ- λόγλου.

Χορός: Α. Καλλιπολίτου, Ε. Μπάγια, Ο. Σπόρου, Β. Βογιατζή, Κ. Σωτηριάδου, Α. Γιαννικοπούλου, Α. Καλογερίδου, Γ. Κεσίσο- λου, Θ. Μιστιλοπούλου, Ζ. ολυβίου, Ε. Μουχάλη, Τ. ρηστίδου.

Ακόλουθοι: Ε. Ζερβουδάκη, Π. Παπαγιαννοπούλου, Ε. Καρδομάτη, Χ. Δερμαντζή, Α. Ιωαννίδου, Α. ουρεμένου, Μ. Ευθύ, Α. ημοπούλου.

Παιδιά: Θ. Τσακοπούλου, Ζ. Κοντογιάννη.

Σκηνοθεσία: Γιώργος Ρούσσος - Ελ. Σουσλού.

Σκηνογραφία: ;

Σχολικό έτος 1958-59: υριπίδου "Οι Φοίνισσες".

Ιοκάστη: Κ. Σωτηριάδου, Παιδαγωγός: Γ. Κεσίσογλου, Αντιγόνη: Ε. Μπάγια, Πολυνείκης: Σ. Γλυνίδου, Ετεοκλής: Η. Ιωσηφίδου, Κρέων: Α. Γιαννικοπούλου, Μενοικεύς: Α. Κουφού, Τειρεσίας: Β. Εμμανουηλίδου, Αγγελος: Μ. Βεζυρτζόγλου, Ετερος Αγγελος: Α. Σικαλίδου, Οιδίπους: Μ. Χαροκόπου.

Χορός: Κ. Αναστασιάδου, Ου. Σπόρου, Θ. Λέλη, Ε. Μαλάτου, Ει. Κανάρη, Α. Γεωργιάδου, Ευ. Μουχάλη, Ευ. Εντέν, Μ. Κωνσταντινίδου, Μ. Πυρελόγλου, Δ. Μάγκα, Κυριακοπέδη, Β. Νταμπάνη, Αι. Βασούρη.

Ακόλουθοι: Ε. Καρδομμάτη, Χ. Δερμαντζή, Ε. Ζερβουδάκη, Ε. Μιστικοπούλου.

Στρατιώτες: Μ. Ζερβουδάκη, Χ. Ζαφειροπούλου.

Πλήθος: Δ. Ηλιάδου, Ε. Γιαδικιάρογλου, Α. Πηλιούρη, Ι. Ηλιάδου, Σ. Μαρούτση, Α. Ερέλ. Η. Μενεξιάδου, Ρ. Γλυνίδου, Η. Εμμανουηλίδου, Ν. Καπέλου.

Κόρη του Τειρεσία: Ζ. Κοντογιάννη.

Σκηνοθεσία: Γ. Ρούσσος - Ελ. Σουσλού, Σκηνογραφία: Ν. Κατσαρός, Μετάφραση: Ν.Ποριώτης.

Είναι, όμως, και το πρόγραμμα που εκτός από την υπόθεση της τραγωδίας περιέχει και κριτικό σημείωμα για τις "Φοίνισσες", και τα δύο είναι γραμμένα από την φιλόλογο καθηγήτρια κυρία Ελευθερία Σουσλού. Εφιστώ την προσοχή του αναγνώστη ειδικά στο κριτικό σημείωμα για να σχηματίσει μιαν ελάχιστη ιδέα σχετικά με το πως καταρτίζονταν τα κορίτσια μας στα παρθεναγωγεία μας της Πόλης:

"Και πάλι ο Ευριπίδης, ο αιώνιος αυτός ψάλτης των παθών με τις "Φοίνισσές" του έρχεται να μας αποκαλύψη ότι καλό και ότι κακό κρύβεται μέσα στα κατάβαθα του ανθρώπινου Εγώ. Στις "Φοίνισσες" εξαίρεται η απέραντη στοργή της μάνας και η σύναισι της γριάς βασίλισσας, η φιλοπατρία του γιού του Κρέοντα, του Μενοικέα, που φθάνει ως την αυτοθυσία. Ο πατρικός πόνος που ξεπερνά κι αυτήν ακόμα την αγάπη στην πατρίδα, και τέλος το αμίμητο της Αντιγόνης ήθος. Στο πρόσωπό της συγκεντρώνεται μια πανανθρώπινη αγάπη, τέτοια που μας την δίδαξε ο Χριστιανισμός. Απέραντη στοργή στον αδικημένο αδελφό και στον καταδιωγμένο κι ανήμπορο πατέρα, υπακοή στην μητέρα, κι' υπέρμαχος και άγρυπνη της πατρίδας φρουρός. Ιέρεια πιστή η Αντιγόνη και μέσα στις συμφορές της κρατεί ανέσπερη τη δάδα της αγάπης, ανέφελη την ξαστεριά του λογισμού και άρχει πρώτη στον ιερό χορό της θυσίας. Σφοδρότητα παθών και αρετών που φθάνουν στα άκρα. Μίσος που δεν κατασιγάζει ούτε με τις τρυφερές συμβουλές της μάνας, ούτε με την επικείμενη συμφορά της πατρίδας. Ο Ευριπίδης είναι ο ποιητής των παθών που τα αποκαλύπτει για να βελτιώση έτσι τον άνθρωπο με την αυτογνωσία. Η κάθαρσή του που διδάσκει και απαλύνει τις ψυχές στηρίζεται στο "γνώθι σ'αυτόν". Μάθε ποιός είσαι και θα γίνης καλύτερος. Οπαδός και θαυμαστής του Σωκράτη και διδάσκαλος με τον δικό του τρόπο, τον "τραγικό", τον αισθητικό, μας πάει εσώβαθα στο Είναι μας και μας αποκαλύπτει πτυχές και δίπλες ανεξιχνίαστες για να μας λυτρώση από τα πάθη. Είναι ο ειλικρινής ανιχνευτής και ο έντεχνος ψυχολόγος. Λυτρωμένος φεύγει ο θεατής από τις παραστάσεις των τραγωδιών του μ' έναν τρόπο φροϋδικό, αυτοπαθητικό και αλλοπαθητικό μαζί. Η χαρά που μας δίνει το τραγικό, δεν είναι μόνο αισθητική, δονείται ολόκληρος ο ηθικός μας κόσμος, είναι περισσότερο ηθική και θρησκευτική. Γι αυτό δίκαια οι αρχαίοι θεωρούσαν την τραγωδία σαν υψηλή ηθική διδασκαλία".

"Ιφιγένεια εν Αυλίδι" στο Ζάππειο (1962). Ακη Δαμιανίδου (Αχιλλέας) Καίτη Χαραλαμπίδου (Κλυταιμνήστρα).

Επάνω: Σοφοκλέους "Αντιγόνη" (Ζάππειο 1953-54). Από αριστερά: Μ. Χαλιωρή (Φύλακας), Η. Κομποθέκρα (Αντιγόνη), Α. Καββαδία (Κρέων). Μέση: Ο Χορός στην "Ηλέκτρα" του Σοφοκλέους. Ζάππειο, σχολικό έτος 1956-57. Κάτω: Η αυλαία πέφτει. Διακρίνονται οι Ε. Πανέρη, Ε. Αναγνωστοπούλου, Ε. Σουσλού, Σ. Αναστασιάδου, Ν. Χορόζογλου, Ο. Παπαδοπούλου.

Σχολικό έτος 1959-60: Ευριπίδου "Ιππόλυτος".

Αφροδίτη: Ε. Λουκίδου, Ιππόλυτος: Α. Αλεξιάδου, Θεράπων: Ε. Κράνη, Τροφός: Β. Ιωαννίδου, Φαίδρα: Δ. Στεφανίδου, Θησέας: Μ. Παπαγιαννοπούλου, Αγγελιοφόρος: Κ. Νικολάου, Αρτεμις: Μ. Μαντζάρογλου.

Χορός κυνηγών: Φ. Νανοπούλου, Λ. Αρσλάνογλου, Χ. Δερμετζή, Ε. Γιαντικιάρογλου, Ι. Βιτσαροπούλου, Ν. Μιτσικοπούλου, Κ. Βεντούρα, Α. Πολλάτου.

Κορυφαίες: Χ. Σακελλαρίου, Α. Αθανασώφ, Μ. Μαυρομάτη, Μεφαλοπούλου.

Χορός: Λ. Δικταμπάνη, Μ. Παναγιωτίδου, Μ. Βεζάνη, Ο. Καλεντζόγλου, Α. Βαφειάδου, Ι. Βουρσούκη, Ρ. Ιωαννίδου, Κ. Δανιηλίδου, Α. Ιωαννίδου, Κ. Καρατζάογλου, Ν. Λαγουδάκη, Β. Σουλίδου.

Ακόλουθοι: Ε. Καρδομάτη, Η. Μενεξιάδου, Ε. Ζερβουδάκη, Α. Πηλιούρη.

Στρατιώτες: Μ. Ζερβουδάκη, Χ. Ζαφειροπούλου.

Λογοτεχνική Απόδοση: Παναγή Λεκατσά.

Σκηνοθεσία: Γ. Ρούσσος, Σκηνογραφία: Ν. Κατσαρός, Μουσική εκτέλεση: Maestro Gastone Maggi.

Σχολικό έτος 1960-61: Ευριπίδου "Ιφιγένεια εν Αυλίδι".

Η παράσταση ματαιώθηκε

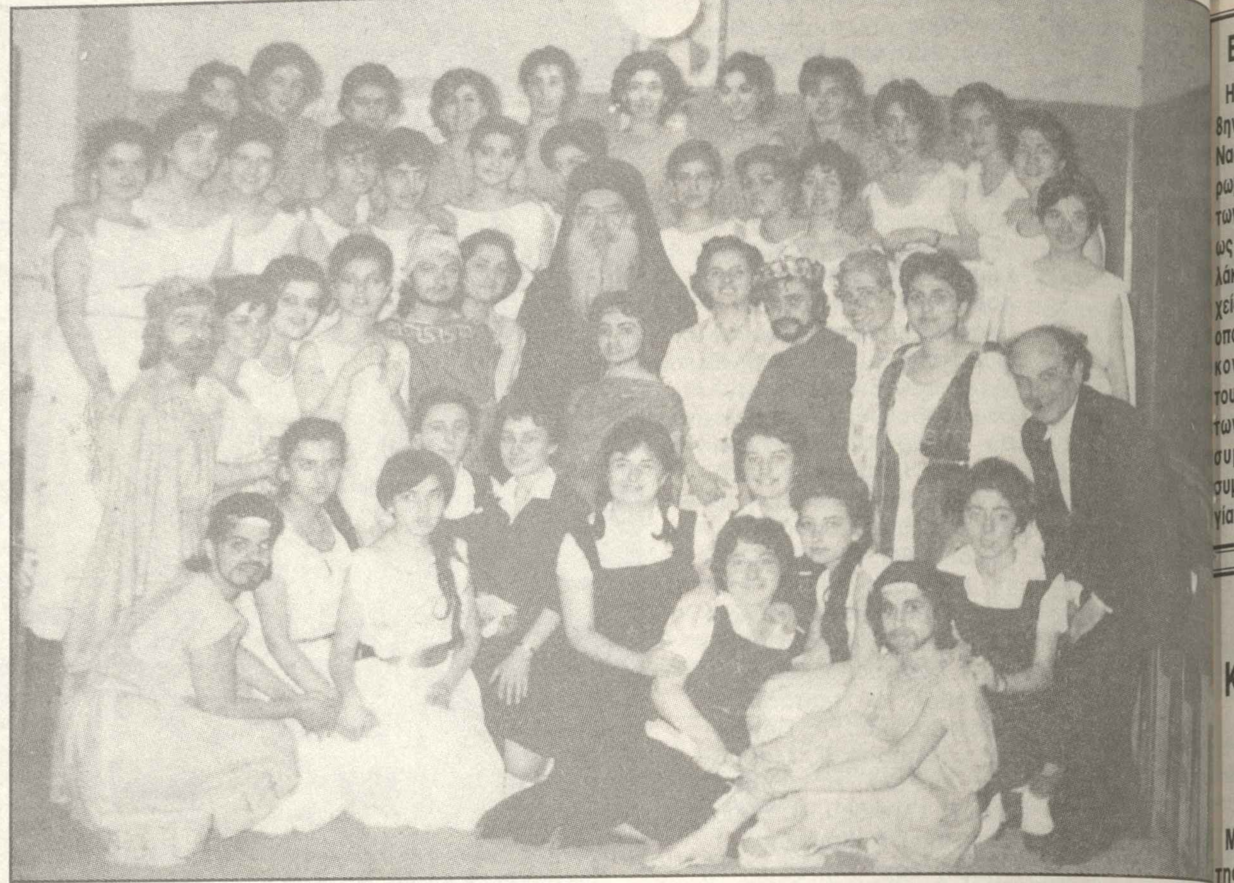

γιατί την τελευταία στιγμή οι Τούρκοι, για να δώσουν άδεια, απαίτησαν -για πρώτη φορά- να παρουσιαστεί μαζί με την τραγωδία αυτή και ένα θεατρικό έργο στην τουρκική γλώσσα. Χρόνος, όμως, για την προετοιμασία του δεν υπήρχε και έτσι η όλη εκδήλωση ματαιώθηκε. Για την ιστορία αναφέρω εδώ όσα ονόματα μαθητριών κατάφερα να συλλέξω, με τους αντίστοιχους ρόλους τους, για την προετοιμασία των οποίων ολόκληρο το σχολικό εκείνο έτος μόχθησαν. Εστω και ύστερα από 37 ολόκληρα χρόνια, δικαιούνται το χειροκρότημά μας:

Ιφιγένια: Μέλπω Βεζάνη, Κλυταιμνήστρα: Λήδα Δηκταμπάνη, Αγαμέμνων: Νέλλη Δανιηλίδου, Μενέλαος: Δέσποινα Λεοντιάδου, Αχιλλέας: Ολγα Καλεντζόγλου.

Σκηνοθεσία: Γ. Ρούσσος - Ελ. Σουσλού.

Σχολικό έτος: 1961-62: Ευριπίδου "Ιφιγένεια εν Αυλίδι".

Αγαμέμνων: Ευ. Λαζαρίδου, Πρεσβύτης: Ευ. Γεωργιάδου, Μενέλαος: Σοφ. Σαχίνη, Κλυταιμνήστρα: Αι. Χαραλαμπίδου, Ιφιγένεια: Ε. Καρδομάτη, Αχιλλέας: Α. Δαμιανίδου-Ερέλ. Αγγελος: Δαν. Νικολοπούλου.

Κορυφαίες: Ε. Ζερβουδάκη, Μ. Γεωργιάδου, Δ. Ηλιάδου, Ε. Παπαδοπούλου, Ζ. Μαζαράκη, Ευ. Παντζοπούλου.

Χορός: Ευ. Ζαχαριάδου, Φ. Μπιγκιούλ, Μ. Κυριακίδου, Ε. Σταυροπούλου, Δ. Βαρώνη, Δ. Κύρου, Μ. Ζερβουδάκη, Χ. Ζαφειροπούλου, Σ. Παΐδα, Α. Παυλίδου, Α. Πολυζώτου, Ουρ. Συμεωνίδου, Ε. Βλάχου, Ι. Κουλουρίδου.

Ακόλουθοι: Σ. Συμεωνίδου, Δ. Αναστασίου, Ζ. Κοντογιάννη, Α. Καστανάκη.

Στρατιώτες: Ο. Μποχτσατζόγλου, Μ. Ακισκάλου, Μ. Κερασοπούλου, Δ. Παπαδοπούλου, Κ. Δημοπούλου, Φ. Πολυγενείδου, Ν. Βασιλικού, Μ. Πελτέκου, Π. Βαλαβάν.

Σκηνοθεσία: Γ. Ρούσσος - Ελ. Σουσλού, Σκηνογραφία: Γιάννης Ζωγράφος - Ν. Κατσαρός.

Σχολικό έτος 1962-63: Σοφοκλέους "Ηλέκτρα".

Παιδαγωγός: Ευ. Παπάζογλου, Ορέστης: Π. Ζαχαριάδου, Πυλάδης: Ζ. Κοντογιάννη, Ηλέκτρα: Η. Μενεξιάδου, Χρυσόθεμις: Ι. Ηλιάδου, Κλυταιμνήστρα: Σ. Μαρούτση, Αίγισθος: Αικ. Σαχίνη.

Κορυφαίες: Χ. Ισμηνέτου, Α. Αγάλογλου, Α. Γρεβεντούλη, Β. Βράικου, Ρ. Γλυνίδου, Ν. Καπέλλου.

Χορός: Μ. Μαυρομμάτη, Θ. Προδρόμου, Ζ. Καβύρη, Θ. Τσαγλή, Ε. Ασλάνογλου, Ευ. Σεραφειμίδου, Ου. Γαζιάδου, Ε. Τσοκώνα, Θ. Καραμήτσου, Δ. Μάγκα, Α. Σουλουβάρδου, Ο. Τσομπάνογλου, Χ. Οζαράπογλου, Ε. Μιτσικοπούλου.

Ακόλουθοι: Α. Καστανάκη, Μ. Ξανθοπούλου, Σ. Συμεωνίδου, Μ. Κελαϊδίτου.

Μετάφραση: Α. Μελαχρινός, Σκηνοθεσία: Γιώργος Ρούσσος, Σκηνογραφία: Νίκος Κατσαρός.

Σχολικό έτος 1963-64: Ευριπίδου "Ελένη".

Η επιδείνωση των ελληνοτουρκικών σχέσεων και η έναρξη των μαζικών απελάσεων συνέτειναν στην ματαίωση της παράστασης. Στο τέλος του σχολικού έτους 200 μαθήτριες εζήτησαν και έλαβαν από την Σχολή "Πιστοποιητικό μετεγκατάστασης" (nakil belgesi) στην Ελλάδα.

Σχολικό έτος 1964-65: Σοφοκλέους "Αντιγόνη".

Αντιγόνη: Ει. Ιωαννίδου, Ισμήνη: Β. Ευμολπίδου, Κρέων: Μ. Κεσίσογλου, Φύλαξ: Μ. Ακισκάλου, Αίμων: Δ. Ζόπογλου, Τειρεσίας: Θ. Παντζουνίδου, Αγγελος: Α. Μαυρομμάτη, Ευρυδίκη: Σ. Μιρτιλιάδου, Εξάγγελος: Ο. Ντάφιλα.

Κορυφαίοι: Ε. Αναστασιάδου, Γ. Αρσένη, Α. Βαλσαμίδου, Ε. Κιούκα, Π. Παπαδοπούλου.

Χορός: Ι. Αδαμτζίογλου, Α. Αγγελίδου, Κ. Αναγνωσταρά, Ε. Αντώνογλου, Ο. Λεοντιάδου, Β. Μάτση, Κ. Ταμπάνη, Μ. Μιγκάκη, Ε. Μπερκ, Ο. Μποχτσατζόγλου, Δ. Παπαδοπούλου.

Ακόλουθοι: Σ. Αιμιλιάδου, Ν. Μιχαηλίδου.

Στρατιώτες: Ι. Μπαχτσετζή, Β. Πλιάτσικα.

Παιδί: Ε. Τρίπου.

Μετάφραση: Ι. Γρυπάρης, Σκηνοθεσία: Ελ. Σουσλού, Σκηνικά: Οι μαθήτριες της 12ης τάξης.

Σχολικό έτος 1965-66: Δεν παίχθηκε αρχαία ελληνική τραγωδία.

Σχολικό έτος 1966-67: Ευριπίδου "Εκάβη".

Πολυδώρου Είδωλον: Ε. Μωυσάκη, Εκάβη: Ζ. Κοντογιάννη, Πολυξένη: Αν. Ζερμπίνη, Οδυσσεύς: Ε. Ηλιάδου, Ταλθύβιος: Μ. Ονταμπάσογλου, Θεράπαινα Εκάβης: Β. Ξανθοπούλου, Αγαμέμνων: Γ. Δημητριάδου, Πολυμήστωρ: Α. Κουλακσίζογλου.

Κορυφαίες: Β. Νομικού, Ν. Παπάζογλου, Κ. Σγουρίδου, Στ. Μαρούτση.

Χορός: Αρ. Πασχάλη, Α. Νταλάν, Δ. Τριανταφύλλου, Ερ. Σολταρίδου, Α. Φιλιππίδου, Α. Βαλσαμίδου, Π. Βέικου, Δ. Γκιουζέλογλου, Κ. Τσιμεντερίδου, Π. Τζαχάνη.

Ακόλουθοι: Η. Κόντη, Μ. Σουλιώτη.

Στρατιώτες: Α. Γαζάρη, Α. Μούτσογλου, Κ. Παχύλη, Α. Διαμαντίδου, Μ. Μιστιλοπούλου, Ε. Χαριτωνίδου.

Παιδιά: Ε. Γιόριγκ, Κ. Παμούκογλου.

Σκηνοθεσία: Ελ. Σουσλού.

Σχολικό έτος 1967-68: Δεν παίχθηκε αρχαία ελληνική τραγωδία.

Σχολικό έτος 1968-69: Σοφοκλέους "Ηλέκτρα".

Το νέο στοιχείο σ' αυτή την παράσταση είναι η σύμπραξη και μαθητών του Ζωγραφείου, οι οποίοι ανέλαβαν τους ανδρικούς ρόλους του έργου, ενώ έως τότε τους ρόλους αυτούς -όπως είδαμε- υποδύονταν οι μαθήτριες του Ζαππείου. Κατόπιν τούτου η διανομή των ρόλων έγινε ως εξής:

Παιδαγωγός: Ευστρ. Γεωργιάδης, Ορέστης: Δημ. Ιωαννίδης, Πυλάδης: Ιορδ. Αγιάνογλου, Ηλέκτρα: Ραϋμόνδη Παπαδοπούλου, Χρυσόθεμις: Αλ. Παπαδοπούλου, Κλυταιμνήστρα: Ακ. Μούτσογλου, Αίγισθος: Σάββας Τσιλένης.

Χορός: Ελ. Εμμανουηλίδου, Δομ. Τοπούζογλου, Ευ. Αρχαιολογίδου, Δ. Στεφανίδου, Αι. Αποστόλου, Ευ. Πιακή, Ελ. Εντέμπαλη, Αι. Τσεβικτσιάν, Ευ. Καλίνογλου, Στ. Αιμιλιάδου, Κ. Χιωτοπούλου, Α. Δανιηλίδου, Δ. Σταυρίδου, Ελ. Κοτζαμάνογλου, Δ. Αλέξογλου, Ι. Κατσαρίδου, Αλ. Τσάτη, Ελ. Βαξεβάνογλου.

Ακόλουθοι: Ελ. Παπαδοπούλου, Υ. Γανοπούλου, Β. Διαμαντοπούλου, Ευ. Εμμανουηλίδου.

Στρατιώτες: Δ. Ουϊγκάν, Γ. Σταμπόρης.

Μετάφραση: Απ. Μελαχρινός, Σκηνοθεσία: Ελ. Σουσλού, Σκηνικά: Ακυλίνη Μούτσογλου.

Από τα θεατρικά προγράμματα που περιήλθαν στα χέρια μου φαίνεται ότι το έργο που παίχθηκε στα τουρκικά κατά την σχολική περίοδο 1962-63 σκηνοθέτησε ο Γιώργος Ρούσσος με τη σύμπραξη τούρκισας δασκάλας. Επίσης ένα από τα μονόπρακτα, το "Η νευρολόγος" του Φαρούκ Ναφίζ Τσαμλίμπελ, που ανεβάστηκε στη σκηνή του Ζαππείου, κατά τη σχολική περίοδο 1964-65, σκηνοθέτησε ο Σπύρος Λίνας (για την προσφορά του στο ελληνικό ερασιτεχνικό θέατρο της Πόλης ο αναγνώστης μπορεί να διαβάσει το κείμενό μου "Ο Αναγεννώμενος Φοίνικας" που δημοσιεύτηκε στην "Ε" τον Ιανουάριο του 1992) πάλιν με τη σύμπραξη τούρκισας δασκάλας.

Συνέχεια του β' μέρους στο επόμενο με τα σχολεία: Ιωακείμειο, Κεντρικό και Ζωγράφειο.

Επάνω: Μετά την παράσταση του "Ιππόλυτου" οι Ζαππίδες μαζί με τον πατριάρχη Αθηναγόρα, τις καθηγήτριες Ε. Σουσλού και Β. Ευαγγελίδου και τον Γ. Ρούσσο.

Δεξιά: (1η φωτ.) Από τη παράσταση της "Ηλέκτρας" του Σοφοκλέους (Ζάππειο 1956-57). Η Ηλέκτρα (Κορίνα Αποστόλου) και ο Χορός.

(2η φωτ) Από την παράσταση του "Ιππόλυτου" του Ευριπίδη, από τις τελειόφοιτες του σχολικού έτους 1959-60, στο Ζάππειο. Μ. Μαυρομάτη, Α. Αθανασώφ, Μαίρη Παπαγιαννοπούλου, Αγγελική Αλεξιάδου.

(3η φωτ.) Από την παράσταση του "Ιππόλυτου" του Ευριπίδη στο Ζάππειο από τις τελειόφοιτες του σχολικού έτους 1959-60.

ΕΣΤΙΑ ΘΕΟΛΟΓΩΝ ΧΑΛΚΗΣ

Η εστία Θεολόγων Χάλκης τελεί την Κυριακήν 8ην Φεβρουαρίου και ώραν 10ην π.μ. εις τον Ι. Ναόν του Αγ. Σπυρίδωνος Παγκρατίου, την καθιερωμένην ετησίως Θείαν Λειτουργίαν υπέρ υγείας των απανταχού γης μελών της, υπέρ αναπαύσεως των ψυχών τών εν Κυρίω κοιμηθέντων ομογαλάκτων αδελφών και υπέρ ενισχύσεως και συνεχείας του έργου και της αποστολής της Εστίας, η οποία Χάριτι Θεία, συμπληρώνει εφέτος τεσσαράκοντα πέντε έτη από της ιδρύσεως και λειτουργίας της. Διό και καλεί τα μέλη αυτής μετά των οικείων των και άπαντας τους φίλους και συμπαραστάτες της, όπως προσέλθουν δια συμπροσευχήν εις την Θείαν ταύτην Μυσταγωγίαν.

ΕΣΤΙΑ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ ΤΑΚΤΙΚΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ

Με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου της 7.1.1998 καλούνται τα μέλη της «ΕΣΤΙΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ» σε Τακτική Γενική Συνέλευση το ΣΑΒΒΑΤΟ, 28.2.1998 και ώρα 11 π.μ. στην έδρα της ΕΣΤΙΑΣ, οδός Αχιλλέως 47, Π. Φάληρο, με θέματα Ημερήσιας Διάταξης τα παρακάτω:

1. **Εκλογή Προεδρείου Γενικής Συνέλευσης.**
2. **Ανακήρυξη παρέδρων μελών σε τακτικά.**
3. **Απονομή τιμητικών διακρίσεων σύμφωνα με το άρθρο 6 του Καταστατικού.**
4. **Ανάγνωση και επικύρωση Πρακτικών της προηγούμενης Γενικής Συνέλευσης.**
5. **Ανάγνωση πεπραγμένων Διοικητικού Συμβουλίου.**
6. **Ανάγνωση Ισολογισμού της χρήσης που έληξε.**
7. **Ανάγνωση Εκθεσης Εξελεγκτικής Επιτροπής.**
8. **Απαλλαγή Διοικητικού Συμβουλίου.**
9. **Ανάγνωση και έγκριση προϋπολογισμού της νέας χρήσης. Προτάσεις και επερωτήσεις.**

Σε περίπτωση που δεν θα επιτευχθεί απαρτία η Γενική Συνέλευση θα επαναληφθεί την ΚΥΡΙΑΚΗ, 8.3.1998, την ίδια ώρα, στον ίδιο χώρο και με την ίδια Ημερήσια Διάταξη.

Π. Φάληρο 15 Ιανουαρίου 1998

Για το Δ.Σ. Ο Πρόεδρος Γρηγόρης Αθανασιάδης, Η Γεν. Γραμματέας: Δέσποινα Χανά.

Σημείωση: Σύμφωνα με το άρθρο 8 (παράγραφος 3η) του Καταστατικού τα μέλη μπορούν να λάβουν μέρος στη Γενική Συνέλευση μόνο εφ' όσον έχουν τακτοποιημένες τις ταμειακές στο Σωματείο υποχρεώσεις τους.

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΓΑΛΑΤΑ

Καθαρά Δευτέρα στην Πόλη

6ήμερη Αεροπορική Εκδρομή στην Πόλη
με φροντίδα του Robin Tours
28/2/1998 - 5/3/1998
Επίσκεψη και προσκύνημα στο Οικ. Πατριαρχείο και τον Πατριάρχη.
Ξεναγήσεις, περιηγήσεις, εκδρομές.
5 γεύματα, δείπνο στο Βόσπορο με πρόγραμμα.
Γλέντι το Μπακλαχοράνι σε ταβέρνα
Επίσκεψη στην Κλειστή Αγορά για ψώνια
Ξενοδοχείο 4 αστέρων στο Κέντρο.
Τιμή συμμετοχής 138.000 (Μονόκλινο 163.000)
Περισσότερες πληροφορίες στα τηλέφωνα: 64.40.961 γρ. Συλλόγου, 38.08.976 Robin Tours

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΖΑΠΠΙΔΩΝ

ΨΗΦΙΣΜΑ

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου των Ζαππίδων, συνήλθε εκτάκτως, μόλις πληροφορήθηκε το θλιβερό γεγονός του θανάτου της

ΚΛΕΙΩΣ ΑΛΓΙΑΝΑΚΗ
(ΜΑΓΙΑΣ ΔΡΟΣΟΥ)

γνωστής συγγραφέως και προσφιλούς αδελφής της κ. Αλίκης Καραγεωργίου, τέως Προέδρου του Συλλόγου μας.

Σε ένδειξη ελαχίστης τιμής το Διοικητικό Συμβούλιο αποφάσισε:

α) Να αντιπροσωπευθεί κατά την νεκρώσιμη ακολουθία,

β) Να διαβιβασθούν τα συλλυπητήρια του Συλλόγου προς την οικογένεια της θανούσης,

γ) Να κατατεθεί στη μνήμη της τό ποσόν των 20.000 δρχ. στην "Εστία Κωνσταντινουπόλεως",

δ) Να εκδοθεί το παρόν ψήφισμα στον Κων/πολίτικο τύπο.

Το Δ.Σ.

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΖΑΠΠΙΔΩΝ

Προσέφεραν για το φιλανθρωπικό έργο του Συλλόγου μας:

Ε. Βυζαντιάδου 50.000, Μ. Κουβαρά 25.000, Π. Μιχαηλίδου 8.000, Σύνδ. Μεγαλοσχολιτών 10.000, Σύνδ. Ιωακειμειάδων 10.000.

Εις μνήμην Αντουανέττας Ζερβουδάκη: Οικ. Δ. Φραντζή 10.000, οικ. Σ. Χαλιωρή 10.000, οικ. Γ. Χατζέτογλου 10.000, οικ. Β. Αμασ. 10.000, οικ. Γ. Νέγκα 10.000, οικ. Σ. Μαυρομάτη 10.000, οικ. Τ. Ασημιάδη 10.000, οικ. Σ. Στράντζαλη 10.000.

Εις μνήμην Κλειώς Αλγιανάκη: Α. Βασιλειάδου 10.000, Η. Κομποθέκρα 10.000, Α. Κομποθέκρα 10.000, Β. Κομποθέκρα 20.000, Α. Σιδηροπούλου 10.000, Δ. Πάρη 5.000, Κ. Ιωαννίδη 5.000.

Επίσης η Ρ. Στράντζαλη, προσέφερε για τις ανάγκες του Συλλόγου μας μία συσκευή Φαξ.

Το Διοικητικό Συμβούλιο ευχαριστεί θερμά.

ΒΥΖΑΝΤΙΝΟ ΚΕΝΤΡΟ

Για την ανέγερση του κλειστού γυμναστηρίου προσέφεραν:

Εις μνήμη του πατέρα του **Νικολάου** ο Οθων Παπαδόπουλος 50000, εις μνήμη του συζύγου της **Ιωάννη** Φρύνη Χρηστίδου 50000, εις μνήμη του συζύγου της **Νικολάου** Μαρία Τζιρά 50000, εις μνήμη **Μενέλαου Κων/δη** η Ερη Μακρίδου 5000, εις μνήμη **Ζωής Καραμανοπούλου** ο Ιωακ.Θανάσογλου 10000, εις μνήμη **Ελένης Στομαχοπούλου** Μιχάλης Παγιώτης 25οοο Παντελής Δονούπογλου 15000, εις μνήμη **Αντουανέτας Ζερβουδάκη** Αρ. Χρηστοφορίδης 15000 οικ. Γ. Ζηγούρα 5000.

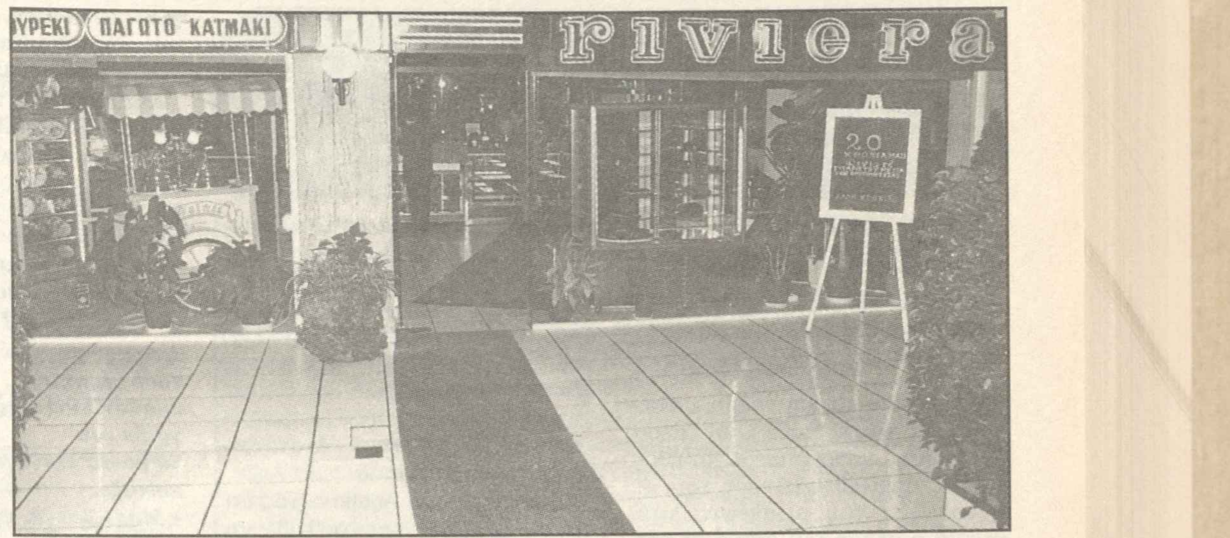

20 χρόνια παρουσίας στο χώρο της ζαχαροπλαστικής συμπλήρωσε ο εκλεκτός συμπολίτης μας κ. Στέλιος Καραπιπέρης, οποίος χάρισε στο καταναλωτικό κοινό του Παλαιού Φαήρου, Γλυφάδας και όχι μόνο, το κόσμημα που λέγεται Ζαχαροπλαστεία "Riviera". Εις έτη πολλά ακόμα.

Ο ΝΕΟΣ ΚΥΚΛΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΤΩΝ

σε συνεργασία με τον

ΣΥΛΛΟΓΟ ΤΩΝ ΖΑΠΠΙΔΩΝ

οργανώνει την 18η Μαρτίου 1998 και ώρα 7.00μ.μ. στην έδρα του
(Δημ. Σούτσου 46, Αμπελόκηποι -Τηλ.: 64.64.270)

ΡΕΣΙΤΑΛ ΠΙΑΝΟΥ

με την γνωστή συμπολίτιδά μας πιανίστρια

ΝΟΡΑ ΙΝΕΠΕΚΟΓΛΟΥ

Το πρόγραμμα περιλαμβάνει έργα
Beethoven, Liszt, Mendelssohn και Brahms.

Είσοδος ελεύθερη

Ο ΝΕΟΣ ΚΥΚΛΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΤΩΝ

και

ΤΟ ΣΩΜΑΤΕΙΟ ΕΛΛΗΝΩΝ ΥΠΗΚΟΩΝ ΑΠΕΛΑΘΕΝΤΩΝ ΕΚ ΤΟΥΡΚΙΑΣ

οργανώνουν την Τετάρτη 25 Φεβρουαρίου 1998 και ώρα 7.00μ.μ. στην έδρα μας (Δημ. Σούτσου 46, Αμπελόκηποι - τηλ.: 64.64.270

ΔΙΑΛΕΞΗ

με ομιλητή τον συγγραφέα και πρώην βουλευτή

κ. ΜΙΜΗ ΑΝΔΡΟΥΛΑΚΗ

με θέμα «Το χρέος του πνευματικού ανθρώπου με αφορμή τα 200 χρόνια από το μαρτυρικό τέλος του ΡΗΓΑ ΦΕΡΑΙΟΥ»

Είσοδος ελεύθερη

ΚΕΜΠΑΠΤΣΙΔΙΚΟ
3 ΑΣΤΕΡΙΑ
Ανακαίνιση της κουζίνας με τον νέο Ανατολίτη μάστορά μας.
Ασυναγώνιστη φυσική νοστιμιά στη γεύση, δίχως παραπλανητικά καρυκεύματα.
Διατηρούμε πάντα τα σκήπτρα στη γεύση και την περιποίηση και σας προτείνουμε ανεπιφύλακτα τα διάφορα κεμπάπ και τους εκλεκτούς Πολίτικους μεζέδες. Την πίτα Καισαρείας με παστουρμά και από γλυκά το μοναδικό γνήσιο κιουνεφέ. Νέα σπεσιαλιτέ μας το Πολίτικο κοκορέτσι καθημερινά
Ανοιχτό καθημερινα
Διευθ.: Πλαστήρα 77 και Μέλητος 7. Νέα Σμύρνη Τηλ. 93.58.134

Patisserie riviera
Η γλυκιά ανάμνηση απ' την Πόλη
Διεύθυνση: Τρίτωνος 119 - Παλαιό Φάληρο - Τηλ. 98.26.670
Ιωάννου Μεταξά 21 - Γλυφάδα - Τηλ. 89.42.719
Εντός εμπορικού κέντρου GALLERIA

ΒΙΒΛΙΟΚΡΙΣΙΕΣ

Από τον Κώστα Γ. Τσιλιμαντό

Π. Αραβαντινού

«ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ»

Συλλογή Δημωδών Ασμάτων

Δαμιανός - Δωδώνη

Η δημοτική ποίηση είναι ο καθρέφτης της ψυχής κάθε λαού, μέσα στον οποίο καθρεφτίζεται το ήθος του, ο συναισθηματισμός του, οι φιλοδοξίες του, οι σκέψεις του, γενικά η στάση του απέναντι στη ζωή.

Δεν υπάρχει λαός χωρίς δημοτικό τραγούδι. Αλλά "η υπεροχή στο είδος τούτο της ποίησης ανήκει στην Ελλάδα", μας λέει, ένας βαθύς γνώστης της δημοτικής ποίησης πολλών λαών, ο Ιταλός Pavolini. Ανάλογο θαυμασμό εκφράζει και ο Φωριέλ και ο Γκαίτε.

Η ελληνική δημοτική ποίηση παραλληλίζεται με τον Ομηρικό κύκλο σε πολλά θέματα: Την αντίληψη περί κάτω κόσμου, το θέμα της ξενιτειάς, το νόστο, την περιγραφή εκείνων που περιμένουν, τον αναγνωρισμό, θα τα βρούμε τόσο στην Οδύσσεια, όσο και στα δημοτικά τραγούδια μας.

Ο Αχιλλέας συνομιλεί με τ' άλογά του, τον Ξάνθο και το Βαλίο στην Ιλιάδα (Τ 40 κεξ.) κατά τον ίδιο τρόπο με τον ήρωα των δημοτικών τραγουδιών που μιλεί στο μαύρο του, δηλαδή στο άλογό του. (-Δύνεσαι, μαύρε μ', δύνεσαι στο αίμα για να πλέψεις; -Δύνομαι, αφέντη, δύνομαι, στο αίμα για να πλέψω...).

Τα ποτάμια, ο Αξιός, ο Σκάμανδρος πότε οργίζονται, πότε θυμώνουν, πότε γκαρδιώνουν τους ομηρικούς ήρωες (Ιλιάδα, Φ 145 κεξ.), όπως στο δημοτικό τραγούδι η μάννα του Κίτσου μαλώνει με το ποτάμι και το πετροβολεί.

Γενικά στα Ομηρικά έπη, τα άψυχα συμπεριφέρονται ως έμψυχα, όπως στα δημοτικά τραγούδια κλαίνε τα δέντρα, τα μοναστήρια, και τα βουνά, ιδίως ο Ολυμπος κι ο Κίσσαβος μαλώνουν μεταξύ τους για τη φήμη τους.

Η δημοτική ποίηση είναι η αυθόρμητη έκφραση ενός λαού. Αναβρύζει φυσικά. Οπως το πουλί νιώθει την ανάγκη, ως φυσικό ξέσπασμα, να κελαηδήσει, έτσι και ο λαϊκός τραγουδιστής λέει το τραγούδι του και μετά δεν ενδιαφέρεται για την τύχη του. Γι αυτό και μένουν άγνωστοι οι συνθέτες των δημοτικών τραγουδιών.

Η ποίηση αυτής της μορφής είναι απλή και απέριττη, έχει φραστική καθαρότητα, σαφήνεια και οι λέξεις χρησιμοποιούνται στην κυριολεξία τους. Δεν υπάρχει καμιά επίδραση ξένη ως προς το χαρακτήρα του λαού που τη δημιουργεί και, προπαντός, δεν έχει τίποτε το προσποιητό.

Στην ελληνική δημοτική ποίηση υπάρχει και η δεδομένη μελαγχολία, όχι μόνο λόγω της μεγάλης φυσιολατρίας αλλά και λόγω της μακρόχρονης σκλαβιάς που υπέστη ο ελληνικός λαός.

* * *

Οι εκδοτικοί Οίκοι «Δαμιανός» και «Δωδώνη», σε συνεργασία, επανεξέδωσαν τα «Ηπειρωτικά Τραγούδια» του Αραβαντινού, συλλογή που είχε καταρτισθεί και ήταν περατωμένη στα 1860. Εκδόθηκε όμως είκοσι χρόνια αργότερα, στα 1880, από τους γιούς του.

Ο Αραβαντινός εκτός από τη δική του ανθολογία χρησιμοποίησε και τις συλλογές του Φωριέλ, του Πασώβ, Τομαζέο, Μάρκελλου, Ζαμπέλιου, Χασιώτη, Μανούσου, το περιοδικό "Πανδώρα" κ.α.

Η διαίρεση της συλλογής του ακολουθεί την εξής κατάταξη. **Α-** Τραγούδια του δημόσιου βίου: **α)** ιστορικά, **β)** κλέφτικα, **γ)** θρησκευτικά. **Β-** Τραγούδια του ιδιωτικού βίου: **α)** βαυκαλήματα ή μινυρίσματα (δηλ. νανουρίσματα) **β)** ερωτικά, **γ)** γαμήλια, **δ)** εγκωμιαστικά, **ε)** της ξενιτειάς, **στ)** σατιρικά και αστεία, **ζ)** τραγούδια του χορού, **η)** μοιρολόγια, **θ)** διάφορα και **Γ-** Λιανοτράγουδα και στιχοπλάκια.

Κατηγορήθηκε ο Αραβαντινός ότι στη συλλογή του συμπεριέλαβε και Ρουμελιώτικα τραγούδια. Στον πρόλογο που κάνουν τα παιδιά του αναφέρουν ότι στον όρο Ηπειρος πρέπει να εννοηθεί ολόκληρη η Θεσσαλία και ένα μεγάλο μέρος της Μακεδονίας με την εξής δικαιολογία:

Οι έδρες των διοικήσεων των περιοχών αυτών επί τουρκοκρατίας ευρίσκονταν στην Ηπειρο και, πολλές φορές, κατορθώματα των κλεφτών και άλλων περιοχών τραγουδήθηκαν από Ηπειρώτες και τέλος τα ηπειρωτικά δημοτικά τραγούδια είναι τα πιο πολλά σε σύγκριση με άλλες περιοχές της χώρας.

Για μας σήμερα αυτά μπορεί να ξενίζουν, αλλά την εποχή που γράφονταν, και ιδιαίτερα την εποχή που γίνονταν η συλλογή, η Θεσσαλία, η Μακεδονία και η Ηπειρος βρισκόταν υπό τουρκική κατοχή και ως εκ τούτου τα σύνορα ήταν ασαφή.

Δεν μπορώ να πω ότι είναι από τις καλύτερες η συλλογή του Αραβαντινού. Διασώζει όμως ένα μεγάλο πλούτο των τραγουδιών μας και αρκετά από αυτά βρίσκονται σε καλή μορφή.

Κινδυνεύω να χαρακτηριστώ αυθαίρετος με τα ελάχιστα δείγματα που μπορώ να δώσω, από μια συλλογή 497 τραγουδιών, στην οποία πρέπει να προστεθούν και 75 σελίδες με στιχοπλάκια.

Απ' τα τραγούδια της ξενιτειάς δυο μικρά δείγματα γι αυτούς που αφήνει πίσω του ο ξενιτεμένος.

Στο πρώτο ξεχωρίζει ένας μοναδικός στίχος, σαν δωρική κολόνα, σ' ένα ναό διαρκούς πόνου:

Εμίσεψες και μ' άφησες ένα γυαλί φαρμάκι! (σελ. 307)

Ενώ οι πέντε παρακάτω φανερώνουν με την έξοχη αισθητική τους, την αυτοθυσία της αγάπης μιας κόρης, που λάμπει από ομορφιά, η οποία με κανένα τρόπο δεν αποδέχεται το χωρισμό:

Αυτού που πας, λεβέντη μου, πάρε κι εμέ κοντά σου,
να μαγειρεύω να δειπνάς, να στρώνω να κοιμάσαι,
να γένω γης να με πατάς, γιοφύρι να διαβαίνεις,
να γένω κι ασημόκουπα να χύνεις το κρασί σου,
εσύ να πίνεις το κρασί κι εγώ να λάμπω μέσα! (σ. 202-203)

Τον σκληρό τρόπο ζωής των κλεφτών, που υπήρξαν τα πρώτα αντάρτικα σώματα στη Μεγάλη νύχτα της δουλείας του γένους, την ακαταδάμαστη αγάπη τους για τη λευτεριά, αλλά και τη φυσιολατρία τους δείχνουν οι παρακάτω αποσπασματικοί στίχοι.

Το χέρι μου προσκέφαλο και το σπαθί μου στρώμα. (σ.104)

όσο είν' ο Νίκος ζωντανός, Βεζύρη δε φοβάται,
Πασσά έχει ο Νίκος το σπαθί, Βεζύρη το ντουφέκι!
(Του Νικοτσάρα σελ. 47)

Μνημούρι, να μου φτιάσετε, νά 'ναι πολύ μεγάλο,
να στέκω ορθός να πολεμώ και δίπλα να γιομίζω
κι από το μέρος το δεξιό ν' αφήστε παραθύρι,
να βλέπω πότ' ειν' άνοιξη, πότ' είναι καλοκαίρι,
να μπαινοβγαίνουν τα πουλιά...
(Δήμος Μπουκουβάλας σ.31)

Αγάπη προς τη ζωή αλλά και βαθιά μελαγχολία για ό,τι πέρασε ανεπιστρεπτί ακούμε από το στόμα ενός υπερεκατοχρονίτη γέροντα. Ενας τέτοιος γέροντας έδωσε παρόμοια απάντηση, για τη ζωή, στον Καζαντζάκη: ***Ενα ποτήρι κρύο νερό. Ανάθεμά τον που ξεδίψασε!***

Ο Γέρος

Ενας γέρος, γέροντας - κι ούδε τόσο γέροντας
εκατόν εννιά χρονών - πότιζε το γρίβα του
τα βουνά τριγύριζε - και τα δέντρα κοίταζε.
- Μπρε βουνά, ψηλά βουνά, - τώρα με την άνοιξη,
δε με ξανανιώνετε - 'μένα και το γρίβα μου,
σαν πως ξανανιώνονται - και καινούργια γένονται
τούτα τα χαμόδεντρα - τα χιλιόχρονα κλαριά;
Να γενόμουν κι εγώ νιός - σαν πως ήμουν μια φορά
κορασίδα νά 'παιρνα - νά ηταν δώδεκα χρονών!

Τα μοιρολόγια που σχετίζονται με τον Επιτάφιο Θρήνο ή τα Εγκώμια της Εκκλησίας μας, κατά τη Μεγάλη Εβδομάδα, είναι η αποκορύφωση το πόνου και του σπαραγμού για το πρόσωπο που χάθηκε, και για τις χάρες, τα προτερήματα και τη θέση που είχε στη ζωή:

Μας λείπει ο κάλλιος το σπιτιού, της φαμελιάς ο πρώτος
που ήταν στο σπίτι φλάμπουρο, στην εκκλησιά φανάρι
Το φλάμπουρο τσακίστηκε και το φανάρι εσβήστη... (σ.255)

Πού να βαλθούν τα δάκρυα μου για τον ξεχωρισμό σου;
Αν πέσουνε στη μαύρη γης, χορτάρι δε φυτρώνει,
αν πέσουνε στη θάλασσα, πνίγονται τα καράβια,
κι αν τα σφαλίσω στην καρδιά, γλήγορα σ' ανταμώνω! (σ.256)

Τα μοιρολόγια τα λένε πάντοτε γυναίκες. Στο παρακάτω, με τη δύναμη της ποίησης, μιλεί ο νεκρός με το στόμα των γυναικών και αναδίνεται, πραγματικά, μια θανατερή ανατριχίλα.

ΣΕ ΑΝΤΡΑ

Εξήντα χρόνια πέρασα σ' αυτό το μαύρο κόσμο
κι άνθρωπο δε φοβήθηκα, άνθρωπο δεν ψηφούσα.
Και τώρα χέρια και κορμί μου τρέμουν και ριγώνω,
τι ακούω φκυάρια να χτυπάν, ακούω τσαπιά να σκάφτουν,
κι ακούω και τα σήμαντρα να κράζουν τ' όνομά μου.
Να γένουν τα τσαπιά γυαλιά, τα φκυάρια να ραγίσουν,
και τα πικρά τα σήμαντρα από ψηλά να πέσουν! (σ.259)

Στην άλλη άκρη του θανάτου, ο Ερωτας, η Ζωή, η ομορφιά. Κατάφαση ζωής και πλήρωμα ομορφιάς ο στίχος:

Γλυκοχαράζουν τα βουνά κι οι όμορφες κοιμούνται!

Ομορφιά, λεβεντιά, σοφία, στάθηκαν διαχρονικά ιδανικά για τον Ελληνα:

Τρία καλά η μάννα σου κι η μοίρα σόχουν δώσει,
Τ' αγγελικό σου το κορμί, τη λεβεντιά, τη γνώση. (σ.302)

Κι ένα τελευταίο. Αληθινό διαμάντι, που ο Σαίξπηρ θα ένιωθε τιμή, αν το πρόφερναν τα χείλη του Ρωμαίου για την Ιουλιέττα του:

Ξυπνάω τα μεσάνυχτα να πάρω τον αέρα,
βρίσκω τα στήθια σου ανοιχτά και λέγω ότι είναι μέρα! (σ.337)

* * *

Κώστας Κατσουλάρης

«ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΑΠΟ ΤΟΝ ΑΦΡΟ»

Εστία 1997

Ο Εκδοτικός Οίκος «Εστία», Ι.Δ. Κολλάρος και Σία, πήρε μια πρωτοβουλία πολύ επαινετή που ενέχει όμως και το ανάλογο ρίσκο.

Ανέλαβε και εκδίδει μια ιδιαίτερη σειρά με έργα νέων συγγραφέων, που πρωτοεμφανίζονται στην πνευματική σκηνή του τόπου, δίνοντας έτσι την ευκαιρία σε νέες δυνάμεις να δοκιμάσουν τις λογοτεχνικές αρετές τους.

Ο κ. Κώστας Κατσουλάρης, ηπειρώτης από την Αρτα, δεν έχει κλείσει ακόμη τα τριάντα του χρόνια, καθώς πρωτοεμφανίζεται με το παραπάνω έργο, που ο τίτλος του υποδηλώνει και ανάλογη μετριοφροσύνη.

Πράγματι έχουμε να κάνουμε με ιστορίες επιφάνειας, δε λείπει όμως και ενίοτε και κάποιο βάθος.

Το όλο κείμενο είναι μια νουβέλα 120 σελίδων με κέντρο αναφοράς ένα μπαρ, που διευθύνει ο Χάρης μαζί με τον αφηγητή, που σ' όλο το έργο παραμένει ανώνυμος, και τα πρόσωπα αυτού του κύκλου. ´Αλλα από αυτά είναι τελείως διακοσμητικά, ενώ τα υπόλοιπα ηθογραφούνται και με κάποιες διεισδύσεις ψυχογραφικές χωρίς, βέβαια, να φτάνουμε σε ολοκληρωμένους χαρακτήρες.

Η νουβέλα διαιρείται σε 24 ενότητες (σημαδιακός αριθμός), χαλαρής λίγο-πολύ σύνδεσης, που έχουν στη θέση του τίτλου, ένα από τα γράμματα του ελληνικού αλφαβήτου. Υπονοεί αραγε ο συγγραφέας τις ομηρικές ραψωδίες παραπέμποντας στο μεγάλο πρότυπο; Ο τίτλος του βιβλίου άλλα μας λέει.

Ξεκινούμε με στιγμιαίες εικόνες, ενσταντανέ, ή μικρές εκπυρσοκροτήσεις στον αέρα (δηλωτικός πάντα ο αφρός), όσο, όμως, προχωρεί η ανάγνωση, μας ξαφνιάζει ευχάριστα ένας ανάλαφρος τρόπος γραφής, ένα παιχνίδισμα με φράσεις δαχτυλιδάκια, κομψές σκέψεις, ελαφρό χιούμορ ή παραδοξότητες και αυτοχαρακτηρισμούς ειρωνείας.

Φορές ο συγγραφέας δουλεύει πίσω-μπρος (δ, η, ξ) θυμούμενος τον ανατρεπτικό, στις συμβατικότητες των μεγάλων, κόσμο των παιδιών ή με οξύ μυκτηρισμό των αργόσχολων και μακάριων "διανοούμενων", που δε γνωρίζουν την τραγωδία τους, και άλλοτε με υλικό της ελεύθερης φαντασίας ντυμένο το μανδύα των ονείρων (λ).

Δεν του ξεφεύγουν και οι πολιτικοί, που διάλεξαν αυτό το επάγγελμα για να ευρύνουν τις εμπορικές τους δραστηριότητες, ενώ στον καλλιτέχνη επισημαίνει το ρόλο του χαραμοφάη! Και όμως ίσως αυτή η μορφή της τέχνης να είναι η πιο ανιδιοτελής (κ).

Ολη η ευστροφία της σκέψης του κ. Κατσουλάρη με το έξυπνο χιούμορ την ευρηματική ειρωνεία, τους καυστικούς σαρκασμούς κατατρίβεται σε ελαφρές καταστάσεις του βίου -αλλά αυτό έχουν τα νιάτα και ο συγγραφέας μας είναι πολύ νέος ακόμη. Το τάλαντο όμως διαφαίνεται και περιμένουμε, αργότερα, και πιο μεστά έργα του και κάτι αξιοπρόσεχτο. Λείπουν οι ερωτικές σκηνές.

Να ρωτήσουμε αν φέρνει κανένα άγγελμα; Οράματα; Ελπίδες; Μηνύματα; Πάει πολύ. Αυτά θα τα περιμένουμε από το νέο συγγραφέα που διαθέτει μια αστική δημοτική χωρίς κανένα γραμματικό ή συνταχτικό ψεγάδι και ένα λόγο από την αρχή αξιοπρόσεχτο.

* * *

Κώστα Ι. Πατούρη

«ΜΕΡΕΣ ΤΟΥ '22»

Εκδόσεις "Επτάλοφος",
Αθήνα 1997

Ο κ. Πατούρης περιλαμβάνει στο βιβλίο του δώδεκα ομολογίες προσφύγων από τη Νεάπολη Καισαρείας, τη Σινασό, το Αϊβαλί, την Προύσα, την Ηράκλεια Ικονίου, τα Αδανα και ιδιαίτερα τη Σμύρνη.

Οταν έχεις να κάνεις με τέτοιο υλικό δεν μπορεί παρά οι φράσεις
να φανερώνουν ψυχολογικ
τό, τραγικά αδιέξοδα, να
λόγος κοφτός, έμπυρος, που
σαν κομμάτια λάβας η μια
να εισχωρεί στην άλλη και ο
γνώστης να νιώθει συνταρα

Ξεκινάμε με την Ανάστασ
χάρηκε για λίγο ο μικρασια
ελληνισμός, αμέσως ακολουθ
πικρή προφητεία, που επανέρ
σαν μοτίβο τραγικής υπόκρ
στο δεύτερο αφήγημα, οι τρ
τίες του μετώπου, και κατά
αρπαγές, οι λεηλασίες, οι β
οι αιχμαλωσίες, οι σφαγές
εμπρησμοί, η απανθρωπιά κ
μίσος των Αγγλογάλλων!

Κάποτε ο λόγος φτάνει σ
περαιτέρω της περιγραφής. Σ
νει. Είναι τέτοια η συμφορά
καμιά εξιστόρηση δεν ισοστα
την πραγματικότητα. Και, τ
πράγματα λέγονται ωμά, όπ
ναν: "Το μαχαίρι. Τα μαχ
Εχασα τις δυο αδελφές και τ
σερα παιδιά μου" (σελ. 64).
στραφεί ο άνθρωπος με παρ
προς τους ουρανούς; "-Θεέ τ
πης, ας μ' άφηνες ένα τουλ
από τα παιδιά μου. Να μου
την πόρτα". (σ. 46)

Στον ελλαδικό χώρο προσ
φτώχεια, πείνα, αρρώστειες
τικό. "Μας περιφρόνησαν
λέγαν πρόστυχες, πρόσφυγ
αγνόησαν" (σελ. 66). Ευτυχ
τον τόπο και την τιμή του
λείπει και το αντίδοτο. Η
πιά. "Τελικά φθάσαμε στον
Μας συμπαραστάθηκαν, μ
θησαν, μας συμπόνεσαν. Η
τους ήταν άνθισμα μυγδαλι
έδωσαν σπίτι με όλες τις ε
Δεν πρόκειται ποτέ να το
σω". (σελ. 57)

Και σ' αυτή αλλά και στη
τη χειρότερη περίπτωση, πο
τέλος η Νίκη της Ζωής. "Π
στη ζωή και την αγαπο
ακόμη κι όταν μας κυνηγο
όταν μας έκαιγαν τα σπίτι
82)

Με τέτοια ατσάλινη πίστ
σμένοι οι πρόσφυγες ρίζω
πρόκοψαν. Και σου 'ρχεται
μητα να πεις: Αθάνατη Ρω

Και για τις πατρίδες πο
θηκαν; Η μνήμη άκαυτη βά

Υ.Γ. Στην άμεση εκφορά
μένου λόγου ο συγγραφέας
διακόπτοντας τη φυσική ρο
νείρει εμβόλιμα γνωστών
(Σολωμού, Παλαμά,
Ελύτη) που όσο κι αν πρ
με τον υψηλό τους λόγο, ά
"καταστρέφουν" το απρο
της μορφής των ομολογιών

Λάβαμε ακόμη:

«ΕΥΘΥΝΗ» τ.312 Δεκ.
τεύχος είναι αφιερωμέ
"Λιτότητα ως τρόπο ζωής"
σκοπό αυτό συνεργάστηκα
Πεσμαζόγλου, Στεφ. Θ. Β
δης, Λεων. Ν. Γεωργακ
Ντίνος Δημόπουλος, Νίκη
για-Τουρναβίτη, Σαρ. Ι. Κ
Νατάσα Κεσμέτη, Δημ.
Γιάννης Β. Κωβαίος, Β. Κ
ντίνος, Διον. Κ. Μαγκλ
Τάσος Μαρίνος, Θαν. Π
σόπουλος, Γιάννης Γ. Πα
νου, Π. Β. Πάσχος, Κυρια
σής, Κώστας Τριανταφυλ
Θ. Δ. Φραγκόπουλος.

Οι "Προσανατολισμοί"
πλούσιοι.

«ΟΔΟΣ ΠΑΝΟΣ» Αρ.
Φεβρ. 1998. Περιεχόμενα: Β
Γουλφ "Επαγγέλματα γυν
Χάρη Μεγαλυνού "Η Α
στον τάφο του Μαρσέλ Π
Γκορ Βιντάλ "Ο Γκορ Βιν
Αθήνα", Θεόδ. Γρηγορι
όπως Vidal", Ελπίδα Σ
"54ο Φεστ. Βενετίας", Ιγν.
δά "Πωλ Οστερ", Γιάν. Υ
χίλιοι ορισμοί της ποίησης
Ασωνίτη "Δεν ξανακάνω
Τάκη Σιδέρη "Αρχείο κ
Χένρυ "Τα δώρα των μάγων

«Ο ΖΩΓΡΑΦΕΙΩΤΗΣ» Ε
τικό Δελτίο των Ζωγρ
Ελλάδος, τ.44, 1997.

της Αλκμήνης Διαμαντοπούλου

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ

Ιντερμέδιο

Ας πούμε πως είναι ένα μουσικό κομμάτι που αντηχεί ξαφνικά και θέλγει τ' αυτιά μας. Ενα είδος ιντερμέδιου. Μια τέτοια ανάλαφρη μουσική αποτελεί και το κομμάτι από τη ζωή δυο νέων γυναικών, εκεί γύρω στα τριάντα, που βλέπουμε στην οθόνη. Ενα κομμάτι τού τώρα, δηλαδή της δεκαετίας του '90, που αντιπαρατίθεται συνεχώς σε φλας μπακ, με τις αναμνήσεις τους από κάποιες μέρες της φοιτητικής τους ζωής, στη δεκαετία του '80, τότε που ζούσαν κάτω από την ίδια στέγη.

Δυο νέες γυναίκες που πασχίζουν να επιβιώσουν σε έναν κόσμο, στον οποίο συνέχεια προσπαθούν να νιώσουν ότι ανήκουν. Δε θά 'λεγα ότι στο κέντρο της αφήγησης βρίσκεται η καριέρα. Παρόλο που ο τίτλος της ταινίας είναι "Κορίτσια καριέρας". Εδώ η καριέρα είναι δεδομένη, δεν υπάρχει οικονομικό πρόβλημα. Αλλά από κει και πέρα -τί;

Αυτό που μας παρουσιάζεται δεν είναι μια εικόνα που ωραιοποιεί καταστάσεις και που υπαινίσσεται ελπιδοφόρες προοπτικές. Κι εδώ έπισημαίνω εκείνη τη νότα γνησιότητας και παλλόμενης αμεσότητας που κυνηγάει ο σκηνοθέτης. Και που του πετυχαίνει. Μέσα από χαμηλούς τόνους, το έργο μάς περνάει μια πολύ ρεαλιστική αντιμετώπιση του σήμερα, όπου δεν δίνεται ιδιαίτερη έμφαση στο αύριο. Ενώ από την άλλη, σε συνεχείς επαναφορές από εικόνες του '80, βλέπουμε τα φοιτητικά χρόνια της αβεβαιότητας. Καμπλεξική η Ανι λόγω του εκζέματος που αναχαιτίζει τα ερωτικά της πετάγματα. Πληθωρική στο λόγο η Χάννα με καίριες διαπιστώσεις: οι ατάκες της είναι αιχμηρές και δεν αφήνουν τίποτα όρθιο.

Ολα αυτά πάντως μας δίνονται μέσ' από μια ανάλαφρη αφήγηση, σε τόνο "κομεντί". Αλλωστε σαν τέτοια χαρακτηρίζεται η ταινία. Και είναι κομεντί στο βαθμό που προβάλλει διάφορα καθημερινά στιγμιότυπα από το χτες αλλά και σημερινά, που αν το καθένα χωριστά δεν έχει βαρύνουσα σημασία, όλα μαζί συνθέτουν μιαν ιστορία δίχως δραματικούς κραδασμούς. Μέσα όμως από αυτά τα στιγμιότυπα προβάλλει μια δεύτερη πραγματικότητα, την οποία κάνουν πως δεν βλέπουν. Θέλω να πω την πραγματικότητα εκείνη που ανεβαίνει στην επιφάνεια, για παράδειγμα στην συνάντηση με έναν από τους παλιούς εκείνους φίλους -που έδειχναν τότε ότι θα γίνονταν "άλλοι"- ο οποίος σήμερα, γιάπις, οικογενειάρχης και βολεμένος, με την ανάλογη παχυδερμία, δεν τις αναγνωρίζει ή κάνει πως δεν τις ξέρει. Ή την παλιά συγκάτοικό τους φοιτήτρια, που τις προσπερνάει κάνοντας τζόκινγκ και τις κοιτάζει χωρίς να τις δει. Είναι ο χτύπος ενός μοιραίου ρολογιού. Είναι σαν ένα ράπισμα θαρρείς που δέχονται ξαφνικά και τις κάνει να αναλογιστούν αυτό που έχει αλλάξει! Είτε η άλλη συνάντηση με τον ευτραφή συμφοιτητή με τον υψηλό δείκτη νοημοσύνης, που τον βλέπουν ξανά κατά τύχη κι είναι πια ένας μισότρελος αλήτης, ναυαγός ενός γάμου που τον πέταξε έξω από σπίτι και οικογένεια. Ολα ορόσημα αυτού που πέρασε ανεπιστρεπτί. Αλλά και ενός αδιέξοδου -του κάθε μοναχικού- για το οποίο ούτε και ο έγγαμος βίος μοιάζει να δίνει τη λύση.

Οταν μιλώ λοιπόν για μια δεύτερη πραγματικότητα εννοώ αυτήν την κατάσταση του σήμερα που δεν κριτικάρουν, για την οποία δεν συζητούν, αλλά που την υφίστανται. Ενώ η φιλία τους έχει μείνει αρραγής, παρόλο που η μια έτυχε κάποτε να κλέψει τον αγαπημένο της άλλης - όλα αυτά καμώματα δίχως αύριο. Καμιά τους δεν φτουρίζει στον άλλο τομέα που υποφώσκει μέσα στην ταινία, για τον οποίο επίσης δεν συζητούν ξεκάθαρα, θέλω να πω δεν δείχνουν να του αποδίδουν τη σημασία που πρέπει να έχει γι αυτές: για τον έρωτα.

Τώρα, ύστερα από τη σύντομη συνάντηση μερικών ημερών, κατά τις οποίες η Χάννα φιλοξένησε την Ανι, ετοιμάζονται να ξαναχωρίσουν. Γιατί συμβαίνει να μην εργάζονται στην ίδια πόλη. Θα φύγει λοιπόν η Ανι και θα κουβαλήσει μαζί της αυτό το κενό, που μοιράστηκαν οι δυο τους όλες αυτές τις μέρες. Ενα κενό -δίχως όνομα. Για το οποίο επίσης δεν μιλάνε. Ενώ καμιά προοπτική δεν διαγράφεται στον ορίζοντα. Με μια ολόισια ουδέτερη λεωφόρο δίχως απρόοπτα μοιάζει το αύριο. Ενα αύριο που συνοψίζεται στη δουλειά φαΐ και σπίτι, και απ' όπου το κάτι αλλιώτικο, το κάτι έξω από την πεζότητα της ρουτίνας είναι ανύπαρκτο. Εκείνο το κάτι που έχει σχέση με αυτό που ονομάζουμε ανθρώπινη ζεστασιά.

"Πού μπορεί σήμερα νά 'βρει άντρα μια τριαντάρα;" αναρωτιέται κάποια στιγμή με αφέλεια η Ανι. Κι ίσως αυτή να είναι η μελαγχολική επωδός μιας καθ' όλα αξιοπρεπούς μοναξιάς, που δεν κραυγάζει, αλλά ίσα ίσα κάνει το παν για να μην αφήνει ορατά τα ίχνη της. Με άλλα λόγια έχουμε να κάνουμε με μια μοναξιά που μετεμφιεσμένη σε χαζοχαμόγελο διατρέχει απ' άκρη σ' άκρη την ταινία, με βιασύνη μπας και την πάρουμε είδηση. Κι αυτό ακριβώς το τάχαμου χαζοχαμόγελο, που δεν είναι και τόσο χαζό, πάει να μας παρουσιαστεί σαν αυτούσια εικόνα μιας εποχής, όπως την αντικρύζουν τα μάτια δυο κοριτσιών που στα τριάντα τους εξακολουθούν να χαμηλοπετούν δίχως να ξεχωρίζουν στόχο.

ΠΟΙΗΣΗ

EMIRGAN

Πίναμε τσάι ευωδιαστό από το σαμοβάρι.
Το πλοίο της γραμμής
Εβαζε πλώρη για τα 'πέναντι..
Στο Καντιλλί, στην Κάνλιτζα
Ακούμπαγαν περίχαρα τα μάτια μας.
Σ' εκείνο το γιαλί, που έγερνε
Με μια αγκαλιά γεράνια.

Πάμε για το Πασάμπαχτσε, το Μπέικοζ, τα Καβάκια..
Εξω από το μπογάζι οι νότες του λυράρη,
Αιθέριες οι σκιές που τρεμοπαίζουνε στη θάλασσα.
Ο στεναγμός ντυμένος στα γαλάζια.
Λιποθυμάει από τη γλύκα ο Βόσπορος.
Τα λόγια μας,
Σταγόνες της νεροποντής στα πλατανόφυλλα,
Πέφτουν αργά, αργά στο μάρμαρο.
Τα ταξιδεύουν οι γλάροι στα φτερά τους.

Στη δεκαετία του πενήντα, του εξήντα
Πίναμε τσάι ευωδιαστό από το σαμοβάρι.
Ο κόσμος
Ενα μεταλίκι κι ένα αγριολούλουδο.
Φθινόπωρο!
Κρατούσες ένα κλωνάρι γιασεμί
Και μια χρυσή ανταύγεια από τ' απομεσήμερο.
Ακούγαμε το βόμβο της μηχανότρατας.
Στη μάσκα της, που σκαμπανέβαζε,
Διαβάζαμε "MARTI"
"Γλάρος" το λέγαν το καΐκι.
Καλοτάξιδο

"Πάμε και κρύωσα" μου λες
"Πάμε να περπατήσουμε να δούμε τις τουλίπες".
"Bir âlem, bir âlem..."
Το τραγουδώ
Στη δεκαετία του πενήντα, του εξήντα,
στο Εμιργκιάνι.

"Bir âlem, bir âlem..

Ευάγγελος Κ. Τσουτσόλης

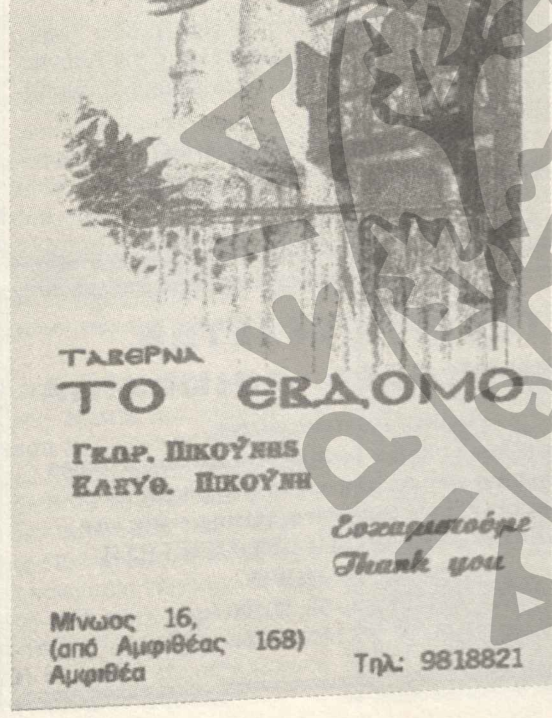

ΤΑΒΕΡΝΑ
ΤΟ ΕΒΔΟΜΟ
ΓΕΩΡ. ΠΙΚΟΥΛΗΣ
ΕΛΕΥΘ. ΠΙΚΟΥΛΗ
Ευχαριστούμε
Thank you
Μίνωος 16,
(από Αμφιθέας 168)
Αμφιθέα
Τηλ: 9818821

ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΑ ΠΕΝΘΗ

ΜΝΗΜΗ ΜΑΓΙΑΣ ΔΡΟΣΟΥ

Το κείμενο που ακολουθεί διαβάστηκε κατά την εξόδιό της ακολουθία που έγινε στο παρεκκλήσιο του Αγίου Λαζάρου, του πρώτου Νεκροταφείου Αθηνών την 11η ώρα της 15ης/1/1998.

Αν η ανεπανάληπτη φίλη μας ήταν, ακόμη, σε θέση να συνεχίζει να γράφει εκείνα τα τόσον ωραία διηγήματά της, θα μπορούσε, στην περιγραφή της των διαδραματιζομένων τούτη τη στιγμή εδώ, να βάλει τον τίτλο "Συμφωνία σε γκρι μείζον". Γιατί πρέπει να το ομολογήσουμε πως τούτη εδώ η σκηνή είναι απείρως πιο καταθλιπτική από εκείνην που περιγράφει η εκλεκτή μας συγγραφέας σ' εκείνο το εξαίρετο διήγημά της που φέρει τον τίτλο: "Συμφωνία σε γκρι έλασσον". Και φαντάζομαι, αυτή την ώρα που εμείς εδώ κατευοδώνουμε την αγαπημένη μας φίλη, πως και η σειρήνα του φάρου του Αγίου Στεφάνου, που τόσο όμορφα περιγράφει στο διήγημά της που ανάφερα, θα πρέπει να ηχεί πένθιμα, θρηνώντας με τον δικό της τρόπο, τον θάνατο της παλιάς της γνώριμης που πήγαινε πολλές φορές, κατά την διάρκεια των περιπάτων της να ξαποστάσει, στο πεζούλι που περιέβαλε τον φάρο, και να θαυμάσει την απεραντωσύνη της γαλάζιας θάλασσας που απλωνόταν μπροστά της.

Αν, όμως, δεν είναι σε θέση να γράψει πια, μη νομίζετε πως δεν θα μπορέσει να βοηθήσει και σε τούτη την προσπάθειά μου να πω λίγα λόγια γι αυτήν. Σ' ένα χειρόγραφό της που βρήκα στο αρχείο μου -και πρέπει να είναι το τελευταίο της- που φέρει την ένδειξη: "Για τον Στέφανο", και τό 'γραψε για να μου δώσει στοιχεία για το κείμενο που είχα δημοσιεύσει το 1994 στην "Επτάλοφο" για την οικογένεια Αλγιανάκη, περιλαμβάνει πολλά βιογραφικά στοιχεία της:

"Γεννήθηκα, λέει, στο Μακροχώρι της Κωνσταντινούπολης, όπου άκουσα και τα πρώτα μαθήματα στο ημιγυμνάσιό του. Προτού αποφοιτήσω από το σχολείο του Μακροχωριού μετοικήσαμε στον γειτονικό "Αγιο Στέφανο". Μετά το ημιγυμνάσιο του Μακροχωριού, συνέχισα τις σπουδές μου στη Γαλλική Σχολή "Ste Jeanne d' Arc". Στο μεταξύ είχα κατορθώσει ν' αποκτήσω το περιπόθητο πιάνο. Επεσα με τα μούτρα στη μελέτη, όπως το συνήθιζα στην κάθε αρχή, για να βαρεθώ γρήγορα, να το παρατήσω και να κερδίσω έτσι τον τίτλο της αψίκορης που μου χάρισε ο πατέρας μου. Το ίδιο συνέβη και με τη ζωγραφική. Γρήγορα της έστρεψα τις πλάτες κι αυτής. Ωσπου έφθασε η ώρα της λογοτεχνίας."

Η γνωριμία της με τον εκδότη τής πολίτικης "Φιλολογικής Πρωτοχρονιάς" Αβραάμ Παπάζογλου, στάθηκε καθοριστική για την στροφή της προς την λογοτεχνία: "Αυτός, λέει, μου άνοιξε τις πύλες της Εδέμ, τις μόνες που κράτησα, όσο μπόρεσα, ανοιχτές μέχρι σήμερα".

"Φθινόπωρο του 1935 ξεκίνησα για την Αθήνα, όπου είχε προηγηθεί -ως φοιτήτρια της Φιλολογίας- η αδελφή μου Αλίκη. Στα τρία χρόνια μελέτης και καλλιέργειας, που έζησα στο "Κλεινόν Αστυ", χρωστώ πολλά. Εδώ έβγαλα το πρώτο μου βιβλίο, τα "Τελευταία κορίτσια στη Γη". Ο πόλεμος του 1940 με κράτησε μακρυά από την Αθήνα. Στην Πόλη κατέγινα επαγγελματικά με τη γαλλική γλώσσα: Ιδιαίτερα μαθήματα, φροντιστήριο. Το 1947 προσλήφθηκα στην Οθωμανική Τράπεζα. Στο μεταξύ, τον Δεκέμβριο του 1946, τα ιδρυτικά μέλη, του πολίτικου περιοδικού "Τέχνη" μου ανάθεσαν την αρχισυνταξία του. Την εξάσκησα μέχρι τον Μάρτιο του 1950 που το περιοδικό -δυστυχώς- σταμάτησε για οικονομικούς λόγους. Και στις δυο αυτές, παράλληλες, ασχολίες δόθηκα με την καρδιά μου. Αισθανόμουν στο στοιχείο μου.

Περί το τέλος του 1955, η μητέρα μου κι εγώ, αποφασίσαμε να εγκαταλείψουμε την Πόλη για την Αθήνα, όπου ήταν ήδη εγκατεστημένη η αδελφή μου Αλίκη. Εδώ ασχολήθηκα με το εμπόριο. Ο γαμπρός μου, ο σύζυγος της Αλίκης, μου παραχώρησε την επιχείρησή του, το κατάστημα "Brillant", που είχε στην Κοραή 8 και πουλούσε τουριστικά είδη και κοσμήματα. Το κατάστημα αυτό τα βράδυα μετατρεπόταν σε "φιλολογικό σαλόνι". Ο Ι.Μ. Παναγιωτόπουλος, η Τατιάνα Σταύρου, η Μελισσάνθη, η Ελλη Δασκαλάκη, η Γεωργία Ταρσούλη και άλλοι εκλεκτοί των γραμμάτων μας με τιμούσαν με τις επισκέψεις τους. Συγκεντρωνόμασταν εκεί και συζητούσαμε με την υπόκρουση μουσικής από το ραδιόφωνο. Το 1981, μια αρρώστεια και οι προτροπές των δικών μου μ' έπεισαν να σταματήσω. Τώρα είχαν σειρά οι περιηγήσεις. Εντός Ελλάδος πάντοτε, τίποτε άλλο δεν με τραβούσε. Λαχταρούσα να τη γνωρίσω, να τη ζήσω απ' άκρη σ' άκρη. Και το κατόρθσα. Συγχρόνως άρχισα να φροντίζω την έκδοση των έργων μου σε βιβλία.

- Την μετάφραση από τα γαλλικά του θεατρικού έργου του Jean Giraudoux: "Ο πόλεμος της Τροίας δε θα γίνει", 1981.
- Τη "Χρυσή βροχή", Διηγήματα, 1981.
- Το μυθιστόρημα "Βυζαντινός Εσπερινός", 1983.
- Τα "Τελευταία κορίτσια στη γη", Διηγήματα, Β' Εκδοση, 1984.
- "Το Ιερόν Δικαίωμα", Διηγήματα, 1991.
- Τη νουβέλα "Οι εραστές του απείρου", 1994.»

Ενα δυστύχημα έρχεται να ανακόψει τις δραστηριότητές της και να την καθηλώσει στην αναπηρική πολυθρόνα όπου θα περάσει τα τελευταία χρόνια της ζωής της, αυτή η τόσο ζωντανή, η τόσο δημιουργική γυναίκα.

Περάσαμε μαζί πάνω από πενήντα χρόνια "αδιασάλευτης φιλίας" (ο όρος είναι δικός της) και ήταν κοντά μου σ' όλες τις χαρούμενες μα και σ' όλες τις δύσκολές μου στιγμές.

Οταν για στερνή φορά επικοινώνησα μαζί της, τα τελευταία Χριστούγεννα, για να της ευχηθώ "Χρόνια Πολλά", ευχή που -αλλοίμονο- δεν έπιασε, στον ζωντανό τόνο της φωνής της που με ρωτούσε "Πότε θαρθείς; Σ' αποθύμησα", τίποτε δεν πρόδιδε το τόσο σύντομο τέλος. Κι όμως, λίγες μέρες μετά την ανατολή του καινούργιου χρόνου θα με πάρει η καλή μου Αλίκη στο τηλέφωνο για να με πληροφορήσει -πολύ στενοχωρημένη- πως η Κλειώ ήταν πολύ βαρειά άρρωστη στο νοσοκομείο. Πέρασαν μερικές μέρες αγωνίας με αλεπάλληλα τηλεφωνήματα, και να που προχθές την Τρίτη, 13 Ιανουαρίου, άρχισε πάλι να κτυπά το τηλέφωνο για να ακουστεί από την άλλη άκρη η θλιμμένη φωνή της Αλίκης και να μου αναγγείλει αυτό που μέρες φοβόμουνα ν' ακούσω κι όλο παρακαλούσα ν' αναβληθεί.

Αγαπημένη μου Γιόγια, με την ευγένειά σου, με το ήθος σου, με την ανωτερότητα της ψυχής σου αλλά και με το πλούσιο λογοτεχνικό ταλέντο σου κατάφερες να διακριθείς στην επίγεια ζωή σου. Εμείς που μένουμε πίσω θάχουμε για συντροφιά μας τα πνευματικά σου παιδιά, τα βιβλία σου, και παρηγοριά μας την ανάμνηση της φιλίας σου που τόσο απλόχερα μας χάρισες.

Καλό σου ταξίδι αγαπημένη μου.

Στέφανος Α. Δεκαβάλλας.

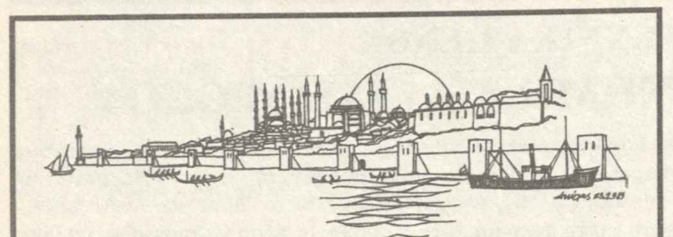

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΕΠΤΑΛΟΦΟΣ
Για την Πόλη, τον Πολίτη, τον πολιτισμό
Εκδότης - Διευθυντής: Μιχάλης Α. Βασιλειάδης
Ακροπόλεως 61, Καλλιθέα 176.75 Τηλ. 95.83.225
Ετήσια συνδρομή 1997: Για την Ελλάδα δρχ.4000
Γιά το εξωτερικό U.S.$ 30.-
Τεύχη προηγουμένων ετών δρχ. 500 ή $ 3.-
Οι συνδρομές εξωτ. πληρώνονται στην Ελλάδα σε δρχ.
Εμβάσματα - Επιταγές στο όνομα του εκδότη.
Τεχνική επιμέλεια : ΦΩΤΟΣΥΝ ΑΒΕΕ ☎. 36.10.035
Μοντάζ: Θεώνη Νιφλή ☎. 52.29.220
Εκτύπωση: Μ. Αθανασιάδης-Μ. Ανδρίκου☎. 52.53.955
Βιβλιοδεσία: Κ. Καραγιάννη
Επικούρου 20 Αθήνα ☎. 32.17.823
Διεκπεραίωση αποστολής: Π. Καρατζά
Μενελάου 27 Ανω Πετράλωνα☎.34.27.901

TINA TRAVEL
ΤΑΞΙΔΙΑ - ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ
Διεύθ.: ΣΥΝΤΑΓΜΑ - Καρ. Σερβίας 7
Τηλ.: 32.31.362 - 32.25.408

ΒΙΟΚΕΡ
Θ. ΧΑΤΖΟΓΛΟΥ
ΟΛΑ ΤΑ ΕΙΔΗ ΚΕΡΙΩΝ
ΔΙΑΚΟΣΜΗΤΙΚΑ - ΑΠΟΣΜΗΤΙΚΑ - ΑΡΩΜΑΤΙΚΑ
ΠΑΣΧΑΛΙΝΕΣ ΛΑΜΠΑΔΕΣ -
ΛΑΜΠΑΔΕΣ ΓΑΜΩΝ-ΒΑΠΤΙΣΕΩΝ -
ΚΕΡΙΑ ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ - ΛΑΜΠΑΔΕΣ ΤΑΜΑΤΑ
ΠΩΛΗΣΗ ΧΟΝΔΡΙΚΗ - ΛΙΑΝΙΚΗ
Εκθεσις: Αγ. Φωτεινής 49 Ν. Σμύρνη Τηλ.93.31.967
Εργαστ.: Τμόλου 8 Ν. Σμύρνη, Τηλ. 93.59.551
Γρυπάρη 92 -94 Καλλιθέα. Τηλ.: 95.98.049

ΚΟΜΜΩΣΕΙΣ
ΤΖΕΝΗ
ΑΝΔΡΙΚΕΣ- ΓΥΝΑΙΚΕΙΕΣ
ΠΑΙΔΙΚΕΣ
ΜΑΝΙΚΟΥΡ-ΠΕΝΤΙΚΟΥΡ
ΠΑΝΔΡΟΣΟΥ 30
ΑΜΦΙΘΕΑ Π. ΦΑΛΗΡΟ
ΤΗΛ.98.38.005
Με επαγγελματισμό και υπευθηνότητα υπογράφουμε την κομψή σας εμφάνιση.
Στο κατάστημα εξυπηρετήσται καλύτερα με ραντεβού.
Εξυπηρέτηση και στο σπίτι με ραντεβού

ΧΡΗΣΤΟΣ
ΙΝΕΠΕΚΟΓΛΟΥ
Αθηνάς 11 Μοναστηράκι Τηλ. 32.19.092
Αλυσοπρίονα Βενζινοκίνητα HOMELITE
Μηχανές Γκαζόν MC CULLOCH
BOSCH - Ηλεκτρικά Εργαλεία
Ερασιτεχνικά Μηχανήματα BLACK & DECKER
Ηλεκτρογεννήτριες - Κομπρεσέρ
Εργαλεία Τεχνιτών PEUGEOT

PHILIPS
Το Σήμα...
με την μεγαλύτερη ΔΗΜΟΤΙΚΟΤΗΤΑ
σ' όλο τον κόσμο.
...προσφέρει ανέσεις, σιγουριά και...
όχι προβλήματα!!
ΤΗΛΕΟΡΑΣΕΙΣ, ΒΙΝΤΕΟ,
ΒΙΝΤΕΟΚΑΜΕΡΕΣ, ΣΤΕΡΕΟΦΩΝΙΚΑ,
ΦΟΡΗΤΑ ΘΕΡΜΑΝΤΙΚΑ...
μέχρι ΗΛΕΚΤΡΙΚΑ ΣΙΔΕΡΑ, ΜΙΞΕΡ,
ΚΑΦΕΤΙΕΡΕΣ, ΑΝΕΜΙΣΤΗΡΕΣ, ΣΤΙΦΤΕΣ,
ΡΟΛΟΓΙΑ..
* Πάντοτε με την εγγύηση της προηγμένης τεχνολογίας της PHILIPS
ΒΑΣΙΛΗΣ ΓΕΩΡ. ΚΑΣΑΠΟΓΛΟΥ
ΗΛΕΚΤΡΙΚΕΣ ΣΥΣΚΕΥΕΣ
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΟ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΠΙΣΚΕΥΩΝ
ΕΛ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ (ΘΗΣΕΩΣ) 74, ΚΑΛΛΙΘΕΑ 176.76
95.60.522, 93.71.160-1-2, 95.80.470
ΤΗΛ. SERVICE 93.71.163 - FAX 95.69.944

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ ΞΕΝΩΝ ΓΛΩΣΣΩΝ
ΑΝΝΑ ΖΕΡΜΠΙΝΗ - ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΟΥ
As. Cs. Delaware, U.S.A.
C. Pr. Michigan, U.S.A.
Μεγ. Σπηλαίου 8 - 174.55 ΑΛΙΜΟΣ Τηλ. 98.29.912
Κύπρου 43 - 166.75 ΓΛΥΦΑΔΑ Τηλ. 89.82.661

ταβέρνα
το Ζαφείρι
Ηλίου 19, 166.71 - Καβούρι
Τηλ.: 89.58.603 - 89.53.680

Τώρα και στο Παλαιό Φάληρο
ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΕΛΕΤΩΝ
«ΠΙΣΤΩΦ»
Το γνωστό από την Πόλη, στην Αγία Τριάδα Ταξίμ, Γραφείο Τελετών «Πιστώφ» λειτουργεί και στην Αθήνα. Θα βρείτε σ' αυτό ό,τι χρειάζεστε και ειλικρινή συμπαράσταση στις δύσκολες ώρες.
Αγ. Βαρβάρας 73 Α - Π . ΦΑΛΗΡΟ
Τηλ. Γραφείου 98.38.801 - 98.28.070 - 88.34.085
Για νύκτα 98.37.785

ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΕΛΕΤΩΝ
ΕΙΡΗΝΗΣ ΙΟΡΔ. ΠΟΙΜΕΝΙΔΗ
εκ Κωνσταντινουπόλεως
Το παλαιότερο Γραφείο Τελετών στο Παλαιό Φάληρο κέρδισε την εμπιστοσύνη σας λόγω της πολυετούς πείρας του και της ανθρώπινης εξυπηρέτησής σας
ΣΑΣ ΠΑΡΕΧΕΙ ΑΡΙΣΤΗ ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΗ
ΟΛΟ ΤΟ 24ΩΡΟ
Αγ. Αλεξάνδρου 50, Π. Φάληρο
τηλ. γρ. 98.28.800 - 98.14.891 & οικ. 98.33.117

30 χρόνια προσφορά δροσιάς
ΚΛΙΜΑΤΙΣΤΙΚΑ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟΥ
AUTOCLIMA® Lagias
ΙΩΑΚΕΙΜ Σ. ΛΑΓΙΑΣ Α.Ε.
Λεωφ. Αμφιθέας 85, 175 64 Π. Φάληρο, Τηλ.: 9832053 - 9848468, Fax: 98
ΔΡΟΣΙΑ
ΤΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ!

Αξιοποίηση Ελληνικώ
Περιουσιών στην Τουρ
Αγοράζονται ακίνητα, οικόπεδα, δι
ρίσματα, ακόμα και περιουσίες
έχουν περιέλθει στο Τουρκικό Δημ
(Βακούφι - Δασαρχείο κλπ)
Διακανονισμοί λογαριασμών και σ
Ελλάδα.
Παναγιώτης Μάντικας
Τηλ.: 92.43.358 - Κινητό 094-371.27
Fax/Τηλ.: 92.43.384

ΣΤΑΜΑΤΗΣ ΚΙΣΣΑ
Σύμβουλος Επενδύσεων Διεθνών Κεφαλ
ρών και χρηματαγορών (New York, Lo
Tokyo, Hong Kong κλπ.)
Διευθ. Κύπρου 68, Γλυφαδα
Τηλ. 89.47.973 Fax. 89.46.903
Κινητό τηλ. 093-722.533
e-mail: stamkis @ hol. gr.

BELLE VU
Patisserie - Confiseri
Οτι καλλίτερο στα γλυ
Διεύθ. Αγ. Σοφίας 113 - Ανω Νέα Σμύρν
☎ 93.44.064

γεύση
palet
στη
ζαχαροπλαστική
Διευθ. Θουκυδίδου 50, Καλαμάκι.
Τηλ. 98.28.154

ΣΑΪΤ ΦΑΪΚ
ΕΙΝΑΙ ΚΑΙ ΚΑΠΟΙΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ...
Μετάφραση απ' τα τούρκικα: Κώστας Γ. Τσιλιμαντός

Νύχτα, με τους δείχτες του ρολογιού της δώδεκα και δέκα στο Ταξίμ, κάτω απ' το ρολόι, περιμένω το τραμ. Αν το πράγμα δεν ήταν έτσι, δεν θα μου χρειαζόταν αυτή η λεπτολογία. Θά 'λεγα μόνο πως είναι περασμένα μεσάνυχτα.

Αναμονή στην αναμονή. Τέτοιες κρύες μέρες της άνοιξης, χειμώνας που δε λέει να τελειώσει, αναθυμάμαι μια νύχτα κατάξερη από την παγωνιά. Παλιότερα ούτε υποψία από άνοιξη δεν υπήρχε. Τώρα όμως, όπως και να 'χει, μέσ' από την ομίχλη και τη βροχή, θά 'λεγα και μέσα από το κρύο, αναδίνεται ένα άρωμα που ξαφνιάζει και ζαλίζει τον άνθρωπο. Τους καιρούς εκείνους φυσούσε ακόμη τέτοιος κρύος αγέρας που πάγωνε τα τζάμια του Γυαλένιου Κιοσκ και το γαλάζιο φως που φώτιζε τις διαφημίσεις των αοιδών.

Μαζί μ' εμένα δέκα περίπου άτομα που ονειρεύονταν όρθιοι ένα κάποιο φιλμ που είχαν παρακολουθήσει πριν λίγο, περιμένουν ανυπόμονα το τραμ που δεν ξεμυτίζει από πουθενά, να φτάσουν μια ώρα γληγορότερα στη γλύκα του κρεβατιού, που επωάζει μια ρέμβη από ελπίδες και όνειρα, από ειρηνικές μέρες ή από εμπόλεμες νύχτες αγρύπνιας και καταφύγια.

Το στόμα μου βρυσάει αχνούς. Οταν μιλούν εκείνοι, ένα σύννεφο ομίχλης απλώνεται ανάμεσά τους και τους τυλίγει. Τέτοια ώρα το κρεβάτι θα 'λεγα πως είναι σαν το ψωμί ιερό για όλους τους ανθρώπους.

Το κρεβάτι· μα είναι μια αγαπημένη, η νοσταλγία, ο κόσμος του παιδιού, το όμορφο όνειρο, είναι η άνοιξη, το περιγιάλι, ο τόπος ο εξωτικός, και τι δεν είναι, φίλοι μου, αυτή τη στιγμή το κρεβάτι στον άνθρωπο...

Η μύτη μου στο μαξιλάρι, το πάπλωμα ως την ευθεία του στόματός μου, μαζεύομαι σαν το σκαντζόχοιρο, όπου να 'ναι θα βυθιστώ στον ύπνο.

Και ιδού, από ένα σμήνος πουλιά πέφτουνε πούπουλα, κυλάνε στάλες ζεστού νερού, μια βρύση λούζει το μέσα μου...

Ακόμη να φανεί τραμ. Λίγο ακόμη στην ίδια θέση, με την ιδέα του ύπνου, δε θα τον αποφύγω. Αρχίζει να διατρέχει τα μέλη μου εκείνη η ηδονή που νιώθουν οι άνθρωποι, όταν ξεπαγιάζουν.

"Τουλάχιστον να πεταχτώ ως τ' ανοιχτό ζαχαροπλαστείο, απέναντι, να πιω ένα φλαμούρι, πριν με πιάσει ύπνος", μονολογώ. Δεν πρόλαβα να κάνω δυο βήματα κι εμπρός μου ορθώθηκε ένας άνθρωπος. Απ' τον αγέρα, μόνο τη σκιά του διάκρινα. Ατμός, σα να 'βγαινε από προβοσκίδα, τινάχτηκε καταπάνω στο πρόσωπό μου. Μου μιλούσε. Συμπαθητική, γνήσια ανατολίτικη προφορά πήρε τ' αφτί μου.

- Αφεντικό, μου είπε, *μήπως πέρασαν από δω τίποτις άνθρωποι, όμοιοι με μένα;*

Εβγαλα μέσ' απ' τους γιακάδες του παλτού μου το μισοχωμένο κεφάλι μου και το κούνησα μια-δυο φορές. Προσπάθησα ν' αντισταθώ στ' ασυνήθιστο κρύο. Δριμύς αγέρας μου δάγκωσε τ' αφτιά. Τον κοίταξα. "Ανθρωποι όμοιοι μ' εμένα..." Μα όλοι οι άνθρωποι, λίγο-πολύ, δε μοιάζουν μεταξύ τους; Τι πάει να πει "όμοιοι μ' εμένα";

Κι όμως δεν είχε άδικο. Ανθρώπους που μοιάζαν μ' αυτόν, εύκολα τους ξεχώριζες από άλλους. Σε μια πόλη με χειμωνιάτικη όψη, οι άνθρωποι φορούν πανωφόρια, καπέλα, μπότες. Ισως τα χρώματα των παλτών, οι κορδέλες απ' τα αλά-αμερικέν ή αλά-τούρκα καπέλα να επιδέχονται μια διάκριση, αν χρειαστεί.

Μα τούτος εδώ δε φορούσε ούτε παλτό, ούτε καπέλο, ούτε παπούτσια. Αντί γι' αυτά, στη ράχη του είχε ένα τριμμένο βαμπακερό επενδύτη που κρεμόταν σε ξεσκλίδια, η μέση του ήταν ζωσμένη μ' ένα σχοινί, φορούσε ένα λινό καλοκαιρινό πανταλόνι και στη θέση των παπουτσιών τσουβαλόπανα δεμένα με σχοινιά. Η όψη του έδειχνε μελαχρινή, συμπαθητική, τα μάτια του αρκετά μεγάλα, και φαινόταν νά 'ταν γύρω στα είκοσι πέντε με τριάντα. Μόνο που κάτι μεταξύ φόβου και ανησυχίας όλο και μεγάλωνε τα μάτια του. Από τη σκέψη μου πέρασε μην έχω μπροστά μου κάποιο ναρκομανή.

Εκείνος συνέχισε:

- *Σαν και μένα, αφεντικό!* και με το χέρι του έδειξε από πάνω ως κάτω τον εαυτό του. *Τέτοιου είδους δεν είδες κανένα; Μερικοί θα περνούσαν απ' αυτό το δρόμο, μια άλλη ομάδα* -κι έδειξε το δρόμο που κατηφόριζε απ' τον κινηματογράφο "Ταξίμ"- *θά 'βγαινε από αυτόν τον ανήφορο.*

Θέλησα να τελειώνω μαζί του. Σ' ένα άγνωστο, σκοτεινό, αφιονισμένο κεφάλι είναι δυνατόν να παρελαύνουν κάθε είδους οπτασίες, δεν κάθομαι στ' αβγά μου...

- *Μα το Θεό, δεν είδα τίποτα,* του απάντησα.

- *Δεν μπορεί,* μου λέει, *δε γίνεται! Είμαι σίγουρος ότι πέρασαν. Εγώ χάζεψα λίγο στο δρόμο, καθυστέρησα και τους έχασα. Αδύνατον να μην πέρασαν.*

- *Τί άνθρωποι είναι αυτοί που μού λες, αδερφέ;* ρώτησα με βιαστική περιέργεια.

Στο μυαλό μου ζωντάνεψαν υποθέσεις μυστηρίων σκοτεινές και παράξενες. Ενα σκαλί πιο πέρα η σκέψη μου μεγέθυνε ακόμη πιο αλλόκοτα πράγματα. Σα νά 'μπαινα όλος μες στο αφιονισμένο κεφάλι του.

- *Εμείς, αφεντικό,* μου είπε, *είμαστε άνθρωποι που περνάμε τη νύχτα μας σε καφενέδες του Τοπχανέ που κλείνουν τα χαράματα. Κάνουμε όλοι μας δουλειές του ποδαριού, υπηρέτες και χαμάληδες είμαστε. Ομως τη ζωή μας τη ζούμε έντιμα. Τι να κάνουμε, κερδίζουμε πέντε-δέκα γρόσια, το βράδυ δίνουμε τα πέντε στον καφετζή και πλαγιάζουμε σε μια γωνιά. Στο ξενοδοχείο θα θέλαμε το λιγότερο τριάντα γρόσια. Πώς να τα δώσουμε; Τριάντα γρόσια είναι δυο μερών πόρεψη για μας... Που λές, απόψε πλάκωσε η αστυνομία. Απαγορεύουν τον ύπνο στα καφενεία. Μας πετάξαν όλους όξω. Κι εμείς όλοι γίναμε ένα. Να πάμε στο Νομάρχη, είπαμε, να τον ξυπνήσουμε, να του πούμε τον πόνο μας. Ετσι, μια ομάδα ανέβαινε αυτόν τον ανήφορο και μια άλλη ερχόταν ξωπίσω. Λες πως δεν τους είδες, αφεντικό;*

- *Οχι, δεν είδα τίποτα,* του ξαναπάντησα. *Δε μου λες, εσύ από πού είσαι;*

- *Απ' το Ζόνγκουλντακ, αφεντικό.*

Μεσάνυχτα, με τέτοιο καιρό, να πηγαίνουν στον Νομάρχη να βρουν μια λύση για ν' αποκουμπήσουν, εκεί που θά 'ταν προτιμότερο ν' αφήσουν να φύγουν οι αστυνομικοί και ν' αναγκάσουν τον καφετζή να τους ξαναδεχτεί μέσα... Το μυαλό τους αδύνατο να φτάσει ως εκεί. Σίγουρα εδώ πρόκειται για ναρκομανή, ξαναείπα μέσα μου.

- *Τότε να τρέξω προς τα δω παραπάνω, μια και δεν τους είδες, όπως λες,* είπε και χάθηκε μέσα στις νιφάδες του χιονιού που στρώνονταν απαλά.

Επιτέλους, το τραμ κατάφτασε. Εδωσα ένα σάλτο, μπήκα. Ακριβώς μπροστά, απ' τη Σχολή των Εφέδρων, προχωρούσε ένας όμιλος ανθρώπων. Τα τζάμια όμως ήταν τόσο αχνισμένα απ' το κρύο, που δεν έβλεπα τίποτε και πήδησα έξω.

Θά 'ταν περίπου γύρω στους ογδόντα. Ανάμεσά τους και αρκετοί νέοι. Με πολλή σοβαρότητα προχωρούσαν ανοίγοντας μεγάλα βήματα. Ακόμη πιο σοβαροί και αποφασιστικοί έδειχναν όσοι προηγούνταν. Οι σπάνιοι περαστικοί γυρνούσαν και τους κοίταζαν. Ομως αυτοί δεν έβλεπαν κανένα. Μόνο οι μπροστάρηδες μιλούσαν με θόρυβο. Δοκίμαζαν πως θα τα πουν στο Νομάρχη. Κοίταζα την περιβολή τους. Ο άνθρωπος με το σκούρο επενδύτη και το λινό πανταλόνι είχε δίκιο. Ενας όμιλος, όμοιοι μ' αυτόν, προχωρούσε. Στ' αφτιά μου ηχούσε η φωνή του νέου απ' το Ζόνγκουλντακ.

- *Σαν κι εμένα άνθρωποι, αφεντικό...*

Το κρεβάτι μου, έχασε πια εκείνη την αυθόρμητη διάθεση που είχα γι' αυτό, όταν περίμενα το τραμ. Δεν ήταν πια τίποτε άλλο εκτός από ένα κρεβάτι. Κι εγώ που θα πλάγιαζα μέσα του δεν ήμουν ευτυχισμένος.

Ο χειμώνας της Πόλης μας, η οποία προτού κλείσουν τα καφενεία της νύχτας έχει απόλυτη ανάγκη από μερικούς νυχτερινούς οίκους προστασίας, κάποτε γίνεται μια μεγάλη, μια διαρκής και ατέλειωτη συμφορά. Οσοι γνωρίζουν ξέρουν.

ΠΕΝΘΗ

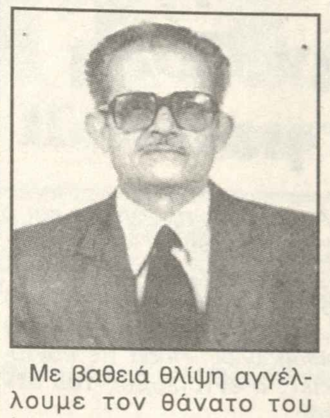

Με βαθειά θλίψη αγγέλλουμε τον θάνατο του λατρευτού μας συζύγου, πατέρα, παππού, αδελφού θείου και συγγενούς

ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΑΜΠΑΤΖΗ
(ετών 75)

Η νεκρώσιμος ακολουθία εψάλη την Τετάρτη 7 Ιανουαρίου 1998 εις τον Ι. Ναό του Αγίου Αντωνίου απέναντι του Β' Νεκροταφείου, όπου έγινε και ο ενταφιασμός.

Η σύζυγος: Αικατερίνη.

Τα τέκνα: Ευθύμιος και Ελένη Αμπατζή, Στεφανία και Σταύρος Νικηταΐδης, Τράικος και Μαριάννα Αμπατζή.

Τα εγγόνια: Στέλλα, Δήμητρα, Μιχάλης, Αικατερίνη, Βασιλική και Αντώνης.

Τα αδέλφια, τα ανήψια και οι λοιποί συγγενείς

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟ

Το τεσσαρακονθήμερο μνημόσυνο υπέρ αναπαύσεως της ψυχής του πολυαγαπημένου μας

ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΑΜΠΑΤΖΗ

τελείται την Κυριακή 8 Φεβρουαρίου 1998, ώρα 11.45 στον Ι. Νεκροταφειακό Ναό του Β' Νεκροταφείου Αθηνών (Πατήσια).

Η Οικογένεια.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Ευχαριστούμε θερμά τους συγγενείς και φίλους που παρευρέθηκαν στην νεκρώσιμο ακολουθία και τον ενταφιασμό του πολυαγαπημένου μας

ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΑΜΠΑΤΖΗ

Ευχαριστούμε επίσης όσους διέθεσαν εις μνήμην του ποσά για φιλανθρωπικούς σκοπούς, κατέθεσαν επί της σορού στεφάνια και άνθη, μάς συλλυπήθηκαν γραπτώς ή τηλεφωνικώς και συμπαραστάθηκαν στο βαρύ μας πένθος με οποιοδήποτε τρόπο

Η Οικογένεια.

ΘΑΝΑΤΟΣ

Με βαθειά θλίψη αγγέλλουμε τον θάνατο του προσφιλούς μας συζύγου, πατέρα, παππού, αδελφού και συγγενούς

ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΦΑΤΣΙΟ
(εκ Πριγκήπου)

που επήλθε στις 2 Ιανουαρίου 1998. Η νεκρώσιμη ακολουθία εψάλη την επομένη στον Ι. Νεκροταφειακό Ναό Καλλιθέας.

Η σύζυγος: Ευτέρπη Φάτσιο.

Τα τέκνα: Θεόδωρος Φάτσιο μετά της συζύγου του Μπριγκίττε. Μαρία Μανάλη-Φάτσιο μετά του συζύγου της Γιάννη.

Η εγγονή: Σουζάννα Μανάλη

Τα αδέλφια: Νικόλαος Φάτσιο, Θεόφιλος Φάτσιο, Βίκτωρ Φάτσιο μετά της συζύγου του Σοφίας, Χρυσάνθη Νικολαΐδη.

Οι λοιποί συγγενείς και φίλοι

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟ

Το τεσσαρακονθήμερο μνημόσυνο υπέρ αναπαύσεως της ψυχής του προσφιλούς μας συζύγου, πατέρα, παππού, αδελφού και συγγενούς

ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΦΑΤΣΙΟ

τελείται την Κυριακή 8 Φεβρουαρίου, ώρα 11.45 στον Νεκροταφειακό Ναό Καλλιθέας.

Η Οικογένεια.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Προς όλους τους συγγενείς και φίλους που παραβρέθηκαν στην νεκρώσιμη ακολουθία και τον ενταφιασμό, κατέθεσαν στεφάνια και άνθη, διέθεσαν διάφορα ποσά σε φιλανθρωπικά ιδρύματα, μάς συλλυπήθηκαν διαφοροτρόπως και γενικά σε όλους εκείνους που μάς συμπαραστάθηκαν στις δύσκολες στιγμές και στο βαρύ μας πένθος για το χαμό του πολυαγαπημένου μας

ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΦΑΤΣΙΟ

εκφράζουμε τις θερμότερες ευχαριστίες μας

Η ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟ

Το ετήσιο αρχιερατικό μνημόσυνο της πολυαγαπημένης μας συζύγου, μητέρας, θυγατέρας, αδελφής, γιαγιάς, θείας και εξαδέλφης

ΧΑΡΙΚΛΕΙΑΣ ΣΥΝΟΔΙΝΟΥ
Ετών 57

την οποία χάσαμε στις 16.2.1997, τελείται την Κυριακή 15 Φεβρουαρίου 1998 και ώρα 10.30 στον Ι. Ναό Αγίας Ευφημίας Νέας Χαλκηδόνος.

Ο σύζυγος: Συμεών

Τα παιδιά: Κωνσταντίνος, Μαριάνθη, Αντώνιος Συνοδινός.

Ο πατέρας: Αντώνιος Συνοδινός.

Οι αδελφοί: Αλέκος και Ελένη Κηπαρίδου, Δημήτριος και Ευσταθία Συνοδινού.

Η εγγονή: Χαρίκλεια.

Τα ανήψια, τα εξαδέλφια και οι λοιποί συγγενείς.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Εκφράζομε τις θερμές μας ευχαριστίες σ' όλους τους συγγενείς και φίλους, που ετίμησαν την μνήμη της αγαπημένης μας αδελφής

Κλειούς Αλγιανάκη
(Μάγιας Δρόσου)

και μας συμπαραστάθηκαν στο πένθος για την απώλειά της.

Οι αδελφές της: Αλίκη Καραγεωργίου, Ρίτα Νασίκα.

Τα ανήψια της: Ρέα, Nigel, Χρήστος.

"ΝΙΚΑΣ ΤΟΙΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣΙ.."

Αφορμή για τα παρακάτω στάθηκαν οι δίαυλοι της τηλεόρασης της Δευτέρας 19 Ιανουαρίου. Είδαμε εκεί, σε μια τελετή, στον Αγιο Αθανάσιο της Πέλλας, σχετική με τα εγκαίνια ενός χιονοδρομικού κέντρου, τον αρχιμανδρίτη και τους συν αυτώ να ψάλουν το γνωστό τροπάριο "Σώσον, Κύριε, τον λαόν Σου" μένοντας πιστοί στους τύπους και παραβλέποντας την ουσία.

Θα θυμήσω πως η Ελλάδα στη μακραίωνη ιστορία της, όσο ήταν Δημοκρατία με πολίτες και όχι υπηκόους, δεν είχε ποτέ βασιλιά.

Κι εκείνος ο μύθος για τον Κόδρο, πως ήταν τόσο καλός, ώστε δε θα 'βρισκαν αντάξιο αντικαταστάτη του στο θρόνο, γι αυτό και δεν τοποθέτησαν άλλον στη θέση του, δεν δείχνει τίποτε άλλο παρά ένα εύσχημο τρόπο να καταργήσουν οι Ελληνες το θεσμό, όπερ και εγένετο.

Ως γνωστόν η χώρα μας εδώ και τριάντα χρόνια δεν έχει βασιλιά και με δημοψήφισμα κατάργησε ένα θεσμό, που της είχαν επιβάλει οι ξένες δυνάμεις.

Στην υποθετική περίπτωση που η χώρα μας θα ερχόταν σε σύγκρουση με μια άλλη χώρα που διατηρεί ακόμη βασιλιά, φοβούμαι πως οι ανωτέρω πιστοί κληρικοί των τύπων, θα έβαζαν σε δοκιμασία τον Μεγαλοδύναμο σε ποιον να χαρίσει τη νίκη!...

Αλλά αν είναι έτσι, ότι δεν πρέπει να αλλάξει τίποτε, θαρρείς και θα χαλάσει το δόγμα, τότε γιατί το: *"η θεόν ασπόρως κυήσασα"* το άλλαξαν σε *"η θεόν αφράστως κυήσασα"*;

Και εκείνο το ευαγγέλιο, το κατά Ματθαίον, της Μεγάλης Τρίτης με το γνωστό ρήμα, που στα νεοελληνικά άλλαξε σημασία, θα 'θελα να 'ξερα πώς το διαβάζουν οι ανωτέρω κληρικοί: Το αφήνουν ως έχει ή το αλλάζουν, όπως το έχω ακούσει εγώ;

Ποιό αλλάζει, λοιπόν, ποιό δεν αλλάζει;

Είχα, κάποτε, την αφέλεια να ρωτήσω δυο φορές ("Ε" αρ. 36 σελ. 1 και "Ε" 37 σελ. 15) γιατί άλλαξε η νεκρώσιμη ευχή: *"Ο τον θάνατον καταπατήσας τον δε διάβολον καταργήσας"*, κατά την οποία ο διάβολος έχει καταργηθεί και έγινε: *"Ο τον θάνατον καταργήσας τον δε διάβολον καταπατήσας"*.

Ρωτούσα, ο δυστυχής, αν κατ' αυτό τον τρόπο, ο διάβολος είναι πιο δυνατός κι απ' το θάνατο, αλλά, βέβαια, δεν πήρα ποτέ καμιά απάντηση.

Κώστας Γ. Τσιλιμαντός

Νέα ενέργεια που αυξάνει τις ανησυχίες στην Πόλη των Ομογενών μας

Βαθειά θλίψη και αγανάκτηση προξένησε η είδηση της πυρπόλησης του Ιερού Αγιάσματος του Αγίου Θεράποντος στην Πόλη και ο άδικος και άγριος χαμός του Νεωκόρου Βασίλη Χαβιαρόπουλου. Βεβαίως δεν μπορεί παρά να οργιάζει το κοινό έγκλημα σε μια χώρα όπως η Τουρκία, όπου το βιοτικό επίπεδο του μέγιστου μέρους του πληθυσμού βρίσκεται πολύ πιο κάτω από τα όρια της φτώχειας. Ομως το παράπονο όλων μας είναι η αδιαφορία που δείχνουν οι αρμόδιοι φορείς της πολιτείας στο θέμα της φύλαξης των ιερών χώρων της λατρείας μας και της πολιτιστικής μας κληρονομιάς. Αδιάψευστη απόδειξη των παραπάνω είναι και η πρόσφατη βομβιστική επίθεση στο Οικουμενικό Πατριαρχείο, για την οποία ενώ υπήρχαν πληροφορίες για την πρόθεση πραγματοποίησής της, δεν ελήφθη κανένα απολύτως μέτρο εκ μέρους των υπεύθυνων αρχών.

Το θλιβερό γεγονός, η ημερήσια συνάδελφος "ΗΧΩ" της Πόλης στο τεύχος της 13 Ιανουαρίου, παρουσιάζει με τίτλο και υπότιτλο: **«ΝΕΚΡΟΣ Ο ΝΕΩΚΟΡΟΣ. Ιερόσυλοι έκλεψαν εικόνες από τον Άι Θαράπη στο Σιρκετζί, πυρπόλησαν το Αγίασμα για να εξαφανίσουν τα ίχνη τους».**

Η είδηση έχει ως εξής:

Νεκρός είναι τελικά ο νεωκόρος Βασίλης Χαβιαρόπουλος, φύλακας του ιστορικού Βυζαντινού Αγιάσματος του Άι Θαράπη στο Σιρκετζί.

Σύμφωνα με πληροφορίες πυρκαϊά εκδηλώθηκε στο Αγίασμα αργά χτες το απόγευμα. Επί τόπου έσπευσαν ισχυρές δυνάμεις της πυροσβεστικής, αλλά και της αστυνομίας. Αργότερα, προσήλθε και ο Μητροπολίτης Φιλαδελφείας κ. Μελίτων, συνοδευόμενος από κλιμάκιο του Οικουμενικού Πατριαρχείου. Μετά την κατάσβεση της πυρκαϊάς, αναζητήθηκε ο νεωκόρος Βασίλης Χαβιαρόπουλος. Παρά τις σύντονες προσπάθειες, ο εντοπισμός του δεν κατέστη δυνατός.

Νωρίς τα ξημερώματα, ο Πανοσιολ. Μ. Πρωτοσύγκελλος κ. Θεόληπτος μετέβη, μαζί με αστυνομικά όργανα, εκ νέου στο Αγίασμα και κατόπιν ερευνών διαπιστώθηκε ότι ο άτυχος νεωκόρος είχε δολοφονηθεί.

Ο Βασίλης Χαβιαρόπουλος ανεσύρθηκε νεκρός από το πηγάδι του Αγιάσματος και έφερε εμφανή τραύματα θραύσης στην κρανιακή χώρα.

Σημειώνεται ότι σύμφωνα με τις μέχρι τώρα πληροφορίες, άγνωστοι στυγεροί δολοφόνοι, μπήκαν στο Αγίασμα, δολοφόνησαν τον άτυχο ομογενή, αφαίρεσαν όλες της ασημένιες εικόνες (και ένα ασημένιο Ευαγγέλιο), έβαλαν φωτιά και στη συνέχεια έφυγαν ανενόχλητοι φροντίζοντας να κλειδώσουν και τη σιδερένια πόρτα...

Η αστυνομία διεξάγει έρευνα για τον εντοπισμό και την σύλληψη των δραστών.

Η νέα αυτή αποτρόπαια επίθεση, σε τόπο θρησκευτικής λατρείας προκάλεσε έντονη ανησυχία, στους κόλπους της Ομογένειας.

Ενα σύντομο ισορικό του αγιάσματος, το οποίο αποτελεί μελέτη της κας Μελπομένης Καρυστινού, δημοσιεύεται στο ανα χείρας φύλλο της εφημερίδας μας.

Διεθνείς εμφανίσεις της Δανάης Καρά

Στο Μιλάνο βρέθηκε στο τέλος Ιανουάριου η διεθνούς φήμης συμπολίτισσά μας πιανίστα Δανάη Καρά όπου παρουσίασε τον κύκλο των έργων 116 - 117 - 118 και 119 του Μπραμς. Η καλλιτέχνις, στα μέσα Φεβρουαρίου θα ταξιδέψει στην πρωτεύουσα της Βουλγαρίας και θα δώσει συναυλία με το κοντσέρτο για πιάνο και ορχήστρα αρ. 1 του Sostakovic με τη συνοδία της συμφωνικής ορχήστρας της Βουλγαρίας.

Η Δανάη Καρά, τον Απρίλιο θα είναι σολίστ στο κοντσέρτο αριθμός 1, έργο 25 του Mendelson το οποίο θα εκτελέσει με την συνοδία της κρατικής ορχήστρας Αθηνών (Κ.Ο.Α.)

Οπως είναι γνωστό, η συμπολίτισσά μας ήταν η σολίστ στο Μέγαρο Μουσικής με διευθυντή ορχήστρας τον Αλέξανδρο Μυράτ, στην Καμεράτα με τα άπαντα (κοντσέρτα) του Mendelson, τα οποία κυκλοφόρησαν και σε δίσκο C.D. το ιδιαίτερο ενδιαφέρον για τον οποίο βρίσκεται στο πρόσφατα ανακαλυφθέν κοντσέρτο για πιάνο και ορχήστρα, το οποίο παρουσιάζεται για πρώτη φορά.

"Τοπία της Πόλης" στη Θεσσαλονίκη, μέσα από πίνακες του Γιάννη Ηγουμενίδη

Μέχρι και τις 19 Ιανουαρίου και με μεγάλη προσέλευση κοινού, λειτούργησε η έκθεση πινάκων του συμπολίτη μας ζωγράφου κ. Γιάννη Ηγουμενίδη που οργανώθηκε στο "Κέντρο Αρχιτεκτονικής του Δήμου Θεσσαλονίκης" και διοργανώθηκε από τον ΟΠΠΕΘ.

Ο Γιάννης Ηγουμενίδης ο οποίος γεννήθηκε στην Πόλη, σπούδασε την τέχνη του στο Παρίσι και έργα του, εκτός από τον Πατριαρχικό Οίκο του Φαναρίου, υπάρχουν στην Παναγία Σούδα, στον Αγιο Κυριάκο Εγρίκαπου, στους Δώδεκα Αποστόλους Φερίκοϊ, στον Αγιο Δημήτριο Πριγκήπου κ.α. Ακόμη έχει σχεδιάσει ξυλόγλυπτα έπιπλα της Παναγίας των Βλαχερνών, του Αγίου Δημητρίου Ταταούλων, των ανακτόρων Ντολμάμπαχτσε και Μπεϊλέρμπεϊ, του Assomption Μοδιού κ.α.

Δυστυχώς περί τα 220 έργα του καλλιτέχνη κάηκαν σε πυρκαϊά το 1975.

του Θ. Ευθυμιάδ

ΛΑΚΩΝΙΚΑ...

✍ **Με τη σύνταξη της ειδικής έκθεσης, της σχετικής με το τροχαίο ατύχημα σ Σουσουρλούκ της Τουρκίας, το οποίο βοήθησε να αποκαλυφθούν οι σχέσεις της αστυν μίας με το οργανωμένο έγκλημα ή καλύτερα του κράτους με το παρακράτος, ήρθαν σ φως και άλλες πτυχές, οι οποίες συνηγορούν πλήρως υπέρ των αποκαλύψεων της εφη ρίδας μας πως "οι παρακρατικές αυτές δυνάμεις" ζουν και δρουν διαχρονικά στ Τουρκία και σ' αυτές οφείλονται κυρίως και οι προσπάθειες διάλυσης του ελληνικ στοιχείου της Πόλης. (Δες: «Ε» Σεπτεμβρίου 1997, σελ. 8 & 9)**

Η έκθεση αποκαλύπτει πως *«ο Αγάρ (ειδικός πράκτορας) με την υποστήριξη τ Τσίλλερ είχε αποκτήσει δραστικότατη ισχύ. Του ανατέθηκε η επιχείρηση δολοφονί στη Συρία, του ηγέτη του Ρ.Κ.Κ. Οτζαλαν. Εν τω μεταξύ (ένας άλλος πράκτορας Ταρίκ Ουμίτ, έψαχνε σε Αγγλία, Βέλγιο και Ολλανδία τον Ντουρσούν Καρατάς (ανώ το στέλεχος του Ρ.Κ.Κ.) για να τον δολοφονήσει. Στην ομάδα του ανήκε και ο κατα τούμενος, δήθεν, από την τουρκική Ασφάλεια, έμπορος ναρκωτικών Νουρεττίν Γ ουβέν. Για τις επιχειρήσεις αυτές διατέθηκαν από τα "ειδικά κονδύλια" (χειρισμ πρωθυπουργού) κατ' αρχήν 12.5 εκατομ. $, ποσό που αργότερα έφθασε τα 50 με 60 ε τομ. περίπου».*

Αλήθεια, πόσα εκατομμύρια δολλάρια να διατέθηκαν για να οργανωθούν τα γεγονό της 6/7 Σεπτεμβρίου του 1955 ή και πρόσφατα, οι εμπρησμοί δασών και βομβιστι ενέργειες στην Ελλάδα;

Δεν μπορεί βεβαίως κανείς να αρνηθεί πως σε πολλές χώρες, και της Ελλάδος μη εξ ρουμένης, υπάρχουν και δρουν μυστικές υπηρεσίες. Ομως ελέγχονται από το κράτος τις εκάστοτε κυβερνήσεις. Ενώ στην Τουρκία συμβαίνει το αντίθετο. Και όχι μόνο αυ αλλά αποδεικνύεται πως η ίδια η πρωθυπουργός -και ο σύζυγός της- ανήκουν στο πα κράτος ή τουλάχιστον, το εκμεταλλεύονται.

Πώς λοιπόν αγαπητοί εταίροι μας στην Ε.Ε. και σύμμαχοί μας στο ΝΑΤΟ, η Ελλ να εμπιστευθεί και να συζητήσει τα όποια προβλήματά της με την Τουρκία; Με ποιόν

✍ Οι εξομολογήσεις - σοκ του κουρδικής καταγωγής στρατιώτη του τουρκικού στ τού Μουσταφά Ονγκάν για σφαγές αμάχων κατά τη διάρκεια της εισβολής του "Αττίλ στην Κύπρο, δεν έρχεται βεβαίως να προσθέσει τίποτε νέο στα ήδη γνωστά για βιασμ σφαγές, λεηλασίες κλπ. Ομως μια προσωπική μαρτυρία είναι πάντοτε χρήσιμη για πείσει κανείς τους, εθελοτυφλούντες κυρίως, παράγοντες της Δύσης, που βασικό μέλ τους είναι η τήρηση ίσων αποστάσεων και ισορροπιών.

Το σημείο όμως στο οποίο πρέπει η ελληνική και ελληνοκυπριακή πλευρά να φανεί αίτερα προσεκτική, είναι η πιθανότητα, η όλη υπόθεση να είναι στημένη από κάπο τουρκικές υπηρεσίες, με αποτέλεσμα στο σημείο που θα υποδείξει ο πρώην στρατιώτης μη βρεθεί τίποτα και η Αγκυρα να εκμεταλλευτεί το γεγονός για να κατηγορήσει ακ μια φορά την Ελλάδα ότι, δήθεν, συκοφαντεί την Τουρκία σε συνεργασία με το Ρ.Κ.Κ.

✍ **Τα γεγονότα που ακολούθησαν την νίκη του Ολυμπιακού επί της τουρκικής Ρ.Σ στην Αγκυρα, θα μπορούσαν να αποδοθούν στα φαινόμενα χουλιγκανισμού που δεν λ πουν άλλωστε και από τα ελληνικά γήπεδα Ομως η ολιγωρία της τουρκικής αστυνομ στο να λάβει έστω και υποτυπώδη μέτρα προστασίας των μελών της ελληνικής αποσ λής, δημιουργεί σκέψεις. Οταν μάλιστα, πριν λίγες μέρες και η ομάδα του Παπάγου καλοπέρασε στο Ικόνιο όπου πήγε για αγώνα. Και βέβαια υπάρχει πάντοτε η πλημμελ φύλαξη των εκκλησιών και άλλων ιδρυμάτων μας στην Κωνσταντινούπολη, κάτι π ανησυχεί ιδιαίτερα τόσο το Πατριαρχείο, όσο και γενικότερα τους ομογενείς μας.**

✍ Παρακολουθώντας τηλεοπτική συζήτηση (Τετάρτη 21/1/98 ΑΝΤ1 23.10 ώρα της αλήθειας" με τον Γιάννη Πρετεντέρη) με τους κ.κ. Γιώργο Πασχαλ Γιώργο Λιάνη, Μιχάλη Λιάπη και Πέτρο Κωστόπουλο, φθάνει κανείς στο συμπ σμα πως τελικά, είναι σοφός ο απλός ψηφοφόρος. Ανέθεσε στο "εκσυγχρονιστι Πα.Σο.Κ. του κ. Σημίτη, την εφαρμογή της ενδεδειγμένης -μοναδικής ίσως- πολ κής, η οποία θα εξασφαλίσει στην οικονομία μας τους "αριθμούς" εκείνους που μας ανοίξουν τον δρόμο της Ο.Ν.Ε. (Νομισματική Ενωση) και δι αυτής την ου στική ισοτιμία με τους εταίρους μας εντός Ε.Ε.

Η πολιτική αυτή εφαρμόζεται σήμερα από τον κύριο Σημίτη. Περίπου δί παρεκκλίσεις, παρά την εσωκομματική αντιπολίτευση, μια και η Αξιωματική Αν πολίτευση δεν είναι σε θέση να ασκήσει ουσιαστικές πιέσεις στην κυβέρνηση, κ ότι η ακολουθούμενη πολιτική ...είναι δική της. (Ποιος δε θυμάται άλλωστ "ανήκομεν στη Δύση" της Ν.Δ. και το "ΕΟΚ και ΝΑΤΟ, το ίδιο Συνδικάτο" Πα.Σο.Κ.) Ενσυνείδητα ή υποσυνείδητα ένιωσε ο σοφός απλός ψηφοφόρος, π Ν.Δ., η οποία ως κυβέρνηση θα είχε να αντιμετωπίσει την σκληρή αντίδραση τ ενωμένου στην αντιπολίτευση- Πα.Σο.Κ., δεν θα άντεχε για πολύ.

Τώρα, εάν υπάρξουν κάποιοι, που θα ισχυριστούν ότι, η "σοφία" επιλογής του Σημίτη δεν ανήκει στον έλληνα ψηφοφόρο αλλά σε άλλους, "κινούντες μακρόθεν νήματα", η απάντησή μας θα είναι το γνωστόν "σύ είπας". Δίχως πάντως η απάντη ση αυτή να εμπεριέχει την παραμικρή έστω μομφή ή υπόνοια εναντίον του σημε νού πρωθυπουργού, ότι είναι απ' αυτούς που "συμμορφώνονται με τας υποδείξεις

ΛΑΚΩΝΙΚΟΤΕΡΑ...

✍ **Καταργείται το άρθρο 19, το σχετικό με την απώλεια της ελληνικής ιθαγ νειας. Ηταν κάτι που βρίσκαμε πάντοτε μπροστά μας, όταν καταγγέλλ στους διεθνείς οργανισμούς την Τουρκία για τις πιέσεις που ασκεί εις βάρ των ομογενών μας. Το ότι η κατάργηση αυτή δεν έχει αναδρομική ισχύ (μεγάλη χαρά και ανακούφιση πολλών από αυτούς που έχασαν την ιθαγένει τους, και θα σας πούμε στο επόμενο γι' αυτό το παράξενο κι όμως αληθινό φ νόμενο) είναι θετικό, καθ' ότι δεν επιτρέπει την οποιαδήποτε εκμετάλλευ της. Οσο για κάποιες ειδικές περιπτώσεις, μπορούν πάντοτε να εξεταστ μεμονομένα για να μην υπάρξουν κατάφορες αδικίες.**

✍ **Κατηγόρησε την Ελλάδα ο Υπ. Εξ. Τουρκίας κ. Τζεμ, ισχυριζόμενος ότι κατα τούνται τα δικαιώματα 155.000(!) Τούρκων στην ελληνική Θράκη. Αν καταλάβαμε κ δηλαδή, υπάρχουν κάποια δικαιώματα που αναγνωρίζει η Τουρκία στην κουρδική μ νότητα (ή και σε άλλες) και τα αρνούμαστε εμείς στους μουσουλμάνους πολίτες μας**

ΛΑΚΩΝΙΚΟΤΑΤΑ...

✍ **Η διαφορά μεταξύ Η.Π.Α. και Ελλάδας: Εκεί ο μοιχός εκπίπτει απο την προεδρ Εδώ εκλέγεται πρωθυπουργός.**

✍ **Ερώτηση προς τις αμερικανίδες: "Θα κάνατε έρωτα με τον Κλίντον;" Απάντ του ...52%: "Οχι ξανά"!**

✍ **Τι είπε η Μόνικα Λεβίνσκυ στον Κλίντον, όταν έμειναν μόνοι στο οβάλ γραφεί**

- Πρόεδρε, η οροφή θέλει βάψιμο."